

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG HATÁROZATAI

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG HIVATALOS LAPJA

TARTALOM

1101/2026. (III. 6.) AB végzés	alkotmányjogi panasz visszautasításáról	622
1102/2026. (III. 6.) AB határozat	alkotmányjogi panasz elutasításáról	628
1103/2026. (III. 6.) AB végzés	alkotmányjogi panasz visszautasításáról	636
1104/2026. (III. 6.) AB végzés	alkotmányjogi panasz visszautasításáról	642
1105/2026. (III. 6.) AB végzés	alkotmányjogi panasz visszautasításáról	648
1106/2026. (III. 6.) AB végzés	alkotmányjogi panasz visszautasításáról	654
1107/2026. (III. 6.) AB végzés	alkotmányjogi panasz visszautasításáról	657
1108/2026. (III. 6.) AB végzés	alkotmányjogi panasz visszautasításáról	662
1109/2026. (III. 6.) AB végzés	alkotmányjogi panasz visszautasításáról	666
1110/2026. (III. 6.) AB végzés	alkotmányjogi panasz visszautasításáról	669
1111/2026. (III. 6.) AB végzés	alkotmányjogi panasz visszautasításáról	673
1112/2026. (III. 6.) AB végzés	alkotmányjogi panasz visszautasításáról	677
1113/2026. (III. 6.) AB végzés	alkotmányjogi panasz visszautasításáról	680
1114/2026. (III. 6.) AB végzés	alkotmányjogi panasz visszautasításáról	685

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG TELJES ÜLÉSÉNEK HATÁROZATAI ÉS VÉGZÉSEI

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 1101/2026. (III. 6.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság teljes ülése alkotmányjogi panasz tárgyában – *dr. Horváth Attila, dr. Kozma Ákos, dr. Márki Zoltán és dr. Patyi András* alkotmánybírók párhuzamos indokolásával – meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Fővárosi Törvényszék 14.K.702.562/2023/17. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítása és megsemmisítése iránt előterjesztett alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó gazdasági társaság jogi képviselője (Németh József Ügyvédi Iroda) útján az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján alkotmányjogi panaszt terjesztett az Alkotmánybíróság elé a Fővárosi Törvényszék 14.K.702.562/2023/17. számú ítélete ellen, annak alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérve. Az indítványozó alkotmányjogi panasz első bekezdésében megjelölte az Abtv. 26. § (1) bekezdését, azonban indítványában egyáltalán nem utalt arra, hogy melyik jogszabályi rendelkezés alaptörvény-ellenességét állítja. Az indítványozó szerint a kifogásolt határozat sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdéseit.
- [2] Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügy lényege szerint a [...] kerület Jegyzője határozatában megállapította, hogy az indítványozó megsértette a közösségi együttélés alapvető szabályairól és ezek elmulasztásának következményeiről szóló 11/2013. (IV. 22.) önkormányzati rendelet 12. § (3) bekezdését, ezért vele szemben 500 000 Ft közigazgatási bírságot szabott ki. A másodfokon eljáró [...] kerület Önkormányzat Képviselő-testülete az elsőfokú határozatot helybenhagyta.
- [3] A Fővárosi Törvényszék 14.K.702.562/2023/17. számú ítéletében az elsőfokú határozatra kiterjedően megsemmisítette a másodfokú határozatot és új eljárásra kötelezte az elsőfokú hatóságot. A perköltség vonatkozásában az ítélet nem tartalmazott rendelkezést. Az ítélet [26] bekezdése szerint „[a] pernyertes felperes a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet (a továbbiakban: IM rendelet) 2. § (1) bekezdés a) pontja alapján igényelt perköltséget, az igényelt összeg igazolására egy, a felperesi ügyvéd által a felperes részére jogi szolgáltatás elvégzéséről 2023. október 9-én kiállított számlát csatolt, a felperes és az ügyvéd között létrejött megbízási szerződést azonban a bíróság erre irányuló külön felhívása ellenére nem nyújtotta be. A jogszabály egyértelmű a vonatkozásban, hogy az IM rendelet 2. § (1) bekezdés a) pontja alapján igényelt perköltség felszámítása akkor szabályszerű, ha a megbízási szerződés igazolja az ügyvédi munkadíj összegét [BDT2023. 4651]. Megbízási szerződés hiányában ezért a bíróság nem tudott perköltséget megállapítani a felperes javára.”
- [4] 2. Az indítványozó alkotmányjogi panaszában az Abtv. 27. §-a alapján azt kifogásolta, hogy kérelme ellenére az eljáró bíróság nem ítelt meg a számára perköltséget, amely álláspontja szerint az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdéseibe ütközik.
- [5] Az indítványozó szerint egyetlen jogszabály sem írja elő azt, hogy csak írásban kötött megbízási szerződésre alapítható ügyvédi munkadíjban megnyilvánuló perköltségigény, azonban az eljáró bíróság ennek ellenére az írásbeli formában kötött megbízási szerződés hiányára alapította a perköltség vonatkozásában az ítéletét. Az indítványozó előadta, hogy jogi képviselője részére szóban adott megbízást az ügy ellátására, így írásbeli megbízási szerződés nem állt rendelkezésre. Az indítványozó előadta, hogy a jogi képviselője által kiállított számla részletes leírást ad az üggyel kapcsolatban szükségessé vált és elvégzett jogi szolgáltatásokról, amely egyúttal igazolja, hogy az üggyel összefüggésben az indítványozónak ténylegesen milyen jogi költségei keletkeztek, amelyeket átutalás útján fizetett meg a jogi képviselője részére. Az indítványozó előadta továbbá, hogy jogi

képviselője által minden eljárásjogi kötelezettségének határidőben és érdemben megfelelően eleget tett a perben, a jogi szolgáltatásokra fordított munkaidő nem minősül eltúlzottnak, csakúgy, mint a jogi képviselő óradíja, amelyet ezen túlmenően okirattal igazolt.

- [6] Az indítványozó kifejtette, hogy a perbíróság az eljárás során mindazonáltal semmilyen formában nem jelezte az indítványozó felé, hogy kizárólag írásban kötött ügyvédi megbízási szerződés esetén tartja megállapíthatónak az igényelt perköltséget pernyertesség esetén.
- [7] Az indítványozó előadta, hogy az ügyvédi megbízási szerződés írásbelisége ugyan főszabály, azonban a gyakorlatban számos esetben előfordul, hogy valamilyen oknál fogva (pl. időhiány, sürgős eljárás) miatt erre nem kerül sor. Az ügyvédi tevékenységről szóló 2017. évi LXXVIII. törvény (a továbbiakban: Ütv.) 29. § (1) bekezdése a megbízási szerződésre írásbeli formát ír elő, azonban ennek elmaradása esetén nem a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény 6:6. § (1) bekezdésének, hanem az Ütv. 29. § (2) bekezdésének alkalmazását rendeli, amely szerint az írásba foglalás elmaradása a megbízási érvényességét nem érinti, de ilyen esetben a megbízási tartalmának bizonyítása a megbízottat terheli.
- [8] Az indítványozó kifogásolta, hogy pernyertessége miatt ugyan nem kell megfizetnie az alperes által kiszabott 500 000 Ft összegű közigazgatási bírságot, valamint a feljegyzett 30 000 Ft eljárási illetéket, azonban a ténylegesen felmerült és okirattal igazolt, összesen 889 000 Ft összegű ügyvédi költségének megfizetésére nem kötelezte a bíróság az alperest, így lényegében az indítványozónak 389 000 Ft-tal kevesebb vagyona lett, mintha a pert meg sem indította volna és inkább megfizeti az egyébként jogellenesen kiszabott közigazgatási bírságot.
- [9] Az indítványozó álláspontja szerint a támadott ítélet azáltal, hogy a szóbeli ügyvédi megbízási szerződés és becsatolt számla ellenére nem rendelkezett a perköltségről azon okból kifolyólag, mert nem állt rendelkezésre írásbeli ügyvédi megbízási szerződés, sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdéseit.
- [10] Az indítványozó a jogorvoslathoz való joga sérelmét azzal indokolta, hogy a perköltség vonatkozásában nem biztosított a további jogorvoslat lehetősége, azonban ezzel összefüggésben jogszabályi rendelkezésre külön nem hivatkozott, jogszabályi rendelkezés alaptörvény-ellenességét nem kifogásolta alkotmányjogi panaszában.
- [11] Az indítványozó szerint az, hogy a szóbeli formában kötött megbízási szerződés esetén is megköveteli a bíróság azt, hogy a megbízási szerződés csatolása megtörténjen – a felszámítandó perköltség igazolásához egyéb okirati igazolás rendelkezésre állásának ellenére – nem szükséges és nem is arányos mértékben korlátozza az indítványozó tisztességes bírósági eljáráshoz való jogát.
- [12] 3. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (1) bekezdése értelmében elsőként az alkotmányjogi panasz befogadhatósága törvényi feltételeinek fennállását vizsgálta meg.
- [13] Az Abtv. 27. § (1) bekezdésének a) és b) pontjai értelmében az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és az indítványozó jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.
- [14] Az Alkotmánybíróság gyakorlatában hangsúlyozta, hogy „[a]z alkotmányjogi panasszal támadható érdemi döntésnek minősülő bírósági döntések körét az Abtv. taxatív nem határozza meg. Az Alkotmánybíróságnak esetről esetre, a konkrét ügy egyedi körülményeire tekintettel kell vizsgálnia, hogy a támadott bírósági döntés az Abtv. 27. § tárgyi hatálya alá tartozik-e, azaz az ügy érdemében hozott, vagy a bírósági eljárást – egyéb határozattal – befejező bírósági döntések körébe tartozik-e” {3002/2014. (I. 24.) AB végzés, Indokolás [13]; 3168/2018. (V. 16.) AB végzés, Indokolás [40]; 3364/2018. (XI. 28.) AB végzés, Indokolás [21], 3265/2020. (VII. 3.) AB végzés, Indokolás [13]}.
- [15] Az Alkotmánybíróság utal azon gyakorlatára, amely szerint az Abtv. 27. §-a szerint alkotmányjogi panaszt csak az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés – azaz csak a jogalkotó által meghatározott döntések, és nem minden döntés – ellen lehet előterjeszteni {3179/2013. (X. 9.) AB végzés, Indokolás [9]; 3252/2014. (X. 14.) AB végzés, Indokolás [5]; 3168/2018. (V. 16.) AB végzés, Indokolás [43]; 3364/2018. (XI. 28.) AB végzés Indokolás [24], 3265/2020. (VII. 3.) AB végzés, Indokolás [15]}.
- [16] A jelen alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügyet illetően az Alkotmánybíróság arra a megállapításra jutott, hogy a bírósági eljárás tárgya önkormányzati hatósági ügyben hozott határozat felülvizsgálatával kapcsolatos közigazgatási jogvita, amelynek csupán járulékos eleme volt a konkrét eljárásban a perköltségigény. Maga az indítványozó is hangsúlyozta alkotmányjogi panasz beadványában, hogy nem a bíróságok érdemi döntése, hanem kizárólag csak a perköltség tekintetében kéri az alkotmányossági vizsgálat lefolytatását, és az alaptörvény-ellenesség megállapítása mellett a sérelmezett bírósági döntéseknek csak a perköltségre vonatkozó részét kéri megsemmisíteni.

- [17] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a Fővárosi Törvényszék 14.K.702.562/2023/17. számú ítélete – tekintettel arra, hogy az indítványozó kizárólag az ítélet perköltséggel kapcsolatos indokolását kifogásolja – nem minősül az ügy érdemében hozott és az eljárást befejező döntésnek, így nem felel meg az Abtv. 27. §-ában meghatározott feltételnek.
- [18] Az indítványozó alkotmányjogi panasz első bekezdésében megjelölte az Abtv. 26. § (1) bekezdését, azonban indítványában egyáltalán nem utalt arra, hogy melyik jogszabályi rendelkezés alaptörvény-ellenességét állítja, ezért az indítványozó Abtv. 26. § (1) bekezdése szerinti indítványa nem felel meg a határozott kérelem követelményének.
- [19] Tekintettel arra, hogy az alkotmányjogi panasz nem felel meg az Abtv. 26. § (1) bekezdése és az Abtv. 27. § (1) bekezdésében foglalt befogadási feltételeknek, az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a továbbiakban nem vizsgálta. Az Alkotmánybíróság mindezek alapján az alkotmányjogi panaszt, az Abtv. 64. § d) pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2026. február 17.

Dr. Polt Péter s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke

Dr. Czine Ágnes s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Handó Tünde s. k.,
alkotmánybíró

Haszonicsné dr. Ádám Mária s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Hende Csaba s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Horváth Attila s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Polt Péter s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke
az aláírásban akadályozott
dr. Kozma Ákos
alkotmánybíró helyett

Dr. Lomnici Zoltán s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Márki Zoltán s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Patyi András s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Polt Péter s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke
az aláírásban akadályozott
dr. Schanda Balázs
alkotmánybíró helyett

Dr. Szabó Marcel s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Horváth Attila alkotmánybíró párhuzamos indokolása

- [20] A jelen ügyben az Alkotmánybíróság arra figyelemmel nem hozott érdemi döntést, mert a Fővárosi Törvényszék 14.K.702.562/2023/17. számú ítéletének pusztán a perköltséggel kapcsolatos indokolási részét támadta alkotmányjogi panasszal, amely tekintetében a testület arra az álláspontra helyezkedett, hogy az ítélet perköltségre vonatkozó része nem minősül az ügy érdemében hozott és az eljárást befejező döntésnek, így nem felel meg az Abtv. 27. §-ában meghatározott feltételnek.

- [21] Ettől függetlenül a kifogásolt bírói ítélet perköltséggel kapcsolatos indokolása kapcsán Szász-Schwarz Gusztáv nyomán szükségesnek tartom felhívni a figyelmet arra, hogy a bírói jogalkalmazás során „nem az életet a fogalom szerint, hanem a fogalmat az élet szerint kell idomítani.”
- [22] A jelen ügyben eljáró bíróság a perköltség igazolására szolgáló bizonyításának a sajátos értelmezése révén került az indítványozó olyan helyzetbe, hogy pernyertessége miatt ugyan nem kellett megfizetnie az alperes által kiszabott közigazgatási bírságot, valamint az eljárási illetéket, azonban a ténylegesen felmerült és okirattal igazolt ügyvédi költségének megfizetésére nem kötelezte a bíróság az alperest. Így lényegében az indítványozónak összességében kevesebb vagyona lett, mintha a pert meg sem indította volna és inkább megfizeti az egyébként jogellenesen kiszabott közigazgatási bírságot.
- [23] Kiemelem, hogy az igazságügyi miniszter véleményében arról tájékoztatta az Alkotmánybíróságot, hogy a jogi képviselő akár a perköltség felszámítására szolgáló költségjegyzékről szóló 31/2017. (XII. 27.) IM rendelet szerinti nyomtatványon, akár a nyomtatvány alkalmazása nélkül számítja fel a perköltséget, a Pp. nem írja elő, hogy az igazolásra milyen okirattal kerülhet sor. Az igazságügyi miniszter hangsúlyozta, hogy sem a Pp., sem az IM rendelet, vagy egyéb jogszabály nem rögzíti, hogy a perköltség felszámításához milyen mellékleteket kell csatolni, illetve az IM rendelet sem írja elő azt, hogy a felszámításra kerülő ügyvédi költséget milyen okirattal kell igazolni. A miniszter álláspontja szerint a megbízási szerződésben kikötött munkadíj összegét nem kizárólag a megbízási szerződés igazolhatja, arra akár szabályszerűen kiállított számla is alkalmas lehet, ha egyértelműen beazonosítható, hogy mely ügyre vonatkozó díjat tartalmaz. A miniszter álláspontja szerint a Pp.-nek és az egyéb jogszabályoknak a perköltség felszámítására vonatkozó rendelkezései kellően rugalmasak, így a bíró az adott ügy körülményei alapján dönthet arról, hogy mely okirat alkalmas arra, hogy a felszámított költséget igazolja.
- [24] Az Alkotmánybíróság eljárása során a Magyar Ügyvédi Kamara összefoglaló véleményében előadta, hogy a perköltség felszámításával kapcsolatos bírósági gyakorlat rendkívül széttartó, a perköltség igazolásának módjával kapcsolatban előadta továbbá, hogy a Pp. a szabad bizonyítási rendszer elvét követi, az ügyvédi titoktartás megőrizhetősége érdekében a megbízási szerződés kivonata okirati bizonyítékként alkalmas lehet a díjmegállapodás igazolására. Ennél hitelesebb azonban a ténylegesen megfizetett ügyvédi munkadíjra vonatkozó számlák, bevételi pénztári bizonylatok, bankkivonatok bemutatása.
- [25] Álláspontom szerint a perköltség felszámítására vonatkozó szabályozás alapján megállapítható, hogy a perköltségről történő bírósági döntés során a bíróságoknak az ügyvédi munkadíj és készkiadások vonatkozásában a megbízási díj tekintetében szükséges okirati bizonyítékot megkövetelniük. Az a körülmény, hogy az IM rendelet akként rendelkezik, hogy az ügyvédi megbízási szerződésben kikötött munkadíj számítható fel perköltségként, nem jelenti azt, hogy a megbízási szerződésben kikötött munkadíj összege kizárólag megbízási szerződés csatolása útján lenne igazolható. E rendelkezés nem zárja ki, hogy az ügyvédi megbízási szerződésben kikötött munkadíj összegét más okirati bizonyíték, akár szabályszerűen kiállított számla, bankszámlakivonat, vagy pénztári bizonylat stb. igazolják, amennyiben azok beazonosítható módon egyértelműen tartalmazzák, hogy mely ügyre vonatkoznak.
- [26] Következésképpen a Pp. szabad bizonyítási rendszerének – álláspontom szerint – azon értelmezése állna összhangban az Alaptörvénnyel, amely szerint az IM rendelet 2. § (1) bekezdésének a)–b) pontjai alapján történő igényérvényesítés esetén minden olyan bizonyítási eszköz felhasználható, amely ezen igény érvényesíthetőségét az összegszerűség vonatkozásában hitelt érdemlően alátámasztja.
- [27] Megjegyzendő továbbá, hogy a bírói ítélet által felhívott BDT2023.4651. számú eseti döntés egyáltalán nem tartalmaz olyan megállapítást, amely a perköltségként felszámított ügyvédi munkadíj igazolására kizárólag a megbízási szerződést tartaná elfogadható okirati bizonyítéknak.
- [28] Összességében úgy vélem, hogy a jelen ügyben eljáró bíróság a perköltség felszámítására vonatkozó bizonyítási szabályokat életszerűtlenül alkalmazta, Szász-Schwarz Gusztáv szóhasználatával élve „a fogalmat nem az élet szerint idomította.”

Budapest, 2026. február 17.

Dr. Horváth Attila s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kozma Ákos alkotmánybíró párhuzamos indokolása

- [29] Egyetértek a döntés rendelkező részében foglaltakkal, ugyanakkor annak indokolása tekintetében lényegesnek tartom álláspontomat a jelen párhuzamos indokolásban kifejtteni.
- [30] A döntés többségi indokolása arra a visszautasítási okra fókuszált, – és fejtette ki részletesen – hogy a kérelemnek az ügy érdemében hozott döntésre kell irányulnia. Egyetértve a visszautasítást megalapozó érvelés ezen részével, meglátásom szerint ugyanilyen hangsúlyt kell kapjon jelen ügyben a visszautasítási okok között az Abtv. 27. § (1) bekezdésében szereplő másik befogadási feltételnek való megfelelés hiányának bemutatása is. Ez a második törvényi kritérium nem az alkotmányjogi panasszal támadott döntésnek az eljárás tárgyára vonatkozó tartalma felől ragadja meg a befogadhatóságot eredményező feltételt, hiszen a támadott döntésnek ebben az esetben olyan eljárási természetű feltételnek kell megfelelnie, – azaz a korábban még folyamatban volt jogvitás ügy lezárt állapotát kell eredményeznie – ami az ügyet befejező státuszt jelenti.
- [31] Álláspontom szerint jelen ügyben az alkotmányjogi panasszal támadott bírói döntés – egy korábbi hatósági határozat megsemmisítése és a hatóság új eljárásra utasítása – eljárásjogi minősége szerint nem lezárja az eljárást, hanem éppen ellenkezőleg, újraindítja azt. Lényegében – mind a jogvita tárgyát, mind a fórumrendszert tekintve – az elejétől kezdődik az eljárás. Az erre az eredményre vezető döntés pedig nem tekinthető az Abtv. 27. § (1) bekezdése szerinti, a vonatkozó befogadási kritériumnak megfelelő, eljárást befejező egyéb döntésnek. Így, bár a többségi döntés végkövetkeztetésével egyetértettem, a panasznak az Abtv. 27. § (1) bekezdése által támasztott vagylagos befogadási feltétel második fordulatának való meg nem felelése fentiek szerint kifejtett alátámasztását hiányolom a döntés indokolásából.

Budapest, 2026. február 17.

*Dr. Polt Péter s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke
az aláírásban akadályozott
dr. Kozma Ákos
alkotmánybíró helyett*

Dr. Márki Zoltán alkotmánybíró párhuzamos indokolása

- [32] 1. Az Alkotmánybíróság végzését támogattam, az alkotmányjogi panasz visszautasításával egyetértek. A visszautasítás indoka ugyanakkor – álláspontom szerint – inkább az Abtv. 27. § (1) bekezdés *b)* pontja szerinti feltételnek nem megfelelés. Álláspontomat párhuzamos indokolásban csatolom [Abtv. 66. § (3) bekezdés].
- [33] 2. Álláspontom indokai a következők.
- [34] A Fővárosi Törvényszék 14.K.702.562/2023/17. számú (törvénynél fogva első fokon jogerős) ítéletének rendelkező része nem tartalmaz rendelkezést, nem rendelkezett a felmerült perköltség viseléséről. Az ítélet indokolása szerint „a bíróság nem tudott perköltséget megállapítani”. Ezen megállapítás lehetséges mibenlétének tisztázása, tisztázottsága, miszerint a bíróság „nem tudott döntení”, vagy a bíróság „nem tudott mi alapján döntení”, avagy „elfelejtett döntení”, valójában közömbös.
- [35] Jelentősége annak van, hogy a perjogi vitában talpon maradó, fennálló egy, a perköltség megállapítására, illetve megfizetésére vonatkozó igény.
- [36] Ehhez képest a bíróságnak a saját indokolása szerinti számadása saját helyzetéről nem közömbösíti azt, hogy rendelkezzen az igényről, adott esetben elutasítva azt. Amit egyaránt magyarázhat az, ha a bíróságnak eleve nincs ténybeli alapja erről rendelkezni, avagy az ha ugyan van a bíróság számára az igénynek megismerhető ténybeli alapja, ám az nem kétségtelen. (Jelen esetben utóbbiról van szó.)
- [37] Álláspontom szerint azt azonban nem teheti meg a bíróság, hogy hallgat, nem rendelkezik, miáltal egyébként az indokolása szerinti megállapítása egyben „*ad hominem*-mé”, az igény kiperlése pedig lehetetlenné válik (mivel nincs támadható, illetve perjogilag továbbvihető rendelkezés).
- [38] Az valóban felvethetne kérdéseket, ha a perjog erre a perjogi helyzetre (vagyis a bíróság hallgatásának az igény kiperlése elvesztéséhez vezető következményére nem biztosítana lehetőséget.
- [39] 3. Jelen jogállapot szerint azonban erről nincs szó. A közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény 84. § (2) bekezdése szerint „a határozatokra a polgári perrendtartás szabályait az e részben foglalt eltérésekkel

kell megfelelően alkalmazni.” Ehhez képest a Pp. 355. §-a rendelkezik az ítélet – így a tárgybani ítélet – kiegészítésének lehetőségéről. Eszerint „a bíróság az ítéletet kérelemre kiegészítheti, ha abban nem határozott valamely kereseti kérelemről vagy annak valamely része felől, továbbá – habár annak helye lett volna – a perköltség viseléséről vagy az ítélet előzetes végrehajthatósága felől” [355. § (1) bekezdés].

- [40] Következésképpen – a hatályos jog alapján – az indítványozónak világosan felismerhető és követhető, kihasználható perjogi lehetősége van (lett volna) az eljáró bíróság ítélete ellenében, az ítéleti rendelkezés elmaradása miatt indítványozni a kiegészítést. S ekként az eljáró bíróságot rászorítani arra, hogy indokolásbeli álláspontját rendelkezéssé tegye, ami vagy a perköltség elutasítása, vagy a perköltség megítélése. Ennek eljárási útja kétségtelen biztosított, míg bejárása az alapügyben nem történt meg.
- [41] Miáltal pedig – álláspontom szerint – nem mondható, hogy az indítvány megfelelő lenne az Abtv. 27. § (1) bekezdés b) pontja szerinti feltételnek.

Budapest, 2026. február 17.

*Dr. Márki Zoltán s. k.,
alkotmánybíró*

Dr. Patyi András alkotmánybíró párhuzamos indokolása

- [42] Egyetértek azzal, hogy az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panasz visszautasításáról döntött, ugyanakkor a döntés indokai tárgyában további szempontok megfontolását tartottam volna szükségesnek, ezért a végzés indokolásához az Abtv. 66. § (3) bekezdésében foglaltak alapján az alábbi párhuzamos indokolást csatolom.
- [43] 1. Az Abtv. 27. §-a szerinti alkotmányjogi panaszok befogadhatóságának neuralgikus pontját jelenti az a kérdés, hogy az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés alkotmányossági felülvizsgálatának kérelmezéséről van-e szó. Ebből a szempontból külön kategóriát képeznek azok az esetek, amikor az indítványozó a perköltség tekintetében hozott bírósági döntést vitatja. Az Alkotmánybíróság ezekben a kérdésekben – nyilvánvalóan nem kis részben az egyedi indítványok és az azok alapját képező bírósági döntések sajátosságainak függvényében – több megközelítéssel élt már.
- [44] Fontosnak tartom megerősíteni, hogy nem lehetséges automatizmusok alapján állást foglalni a tekintetben, hogy mely döntések minősülnek az „ügy érdemében hozott döntésnek”, különösen amiatt, hogy maga az „ügy” fogalma is a perjogi konstellációk függvényében különböző értelmezésekre adhat okot. Adott esetben egy közigazgatási eljárás közbenső fázisában, eljárási kérdésben hozott, önálló jogorvoslattal támadható végzés bírósági felülvizsgálata során hozott döntés is minősülhet az ügy érdemében hozottnak, más esetekben pedig egy jogvita tartalmához szorosan kapcsolódó, de a főkérdéshez képest járulékos, utókövetés jellegű döntés esetében is megkérdőjelezhető lehet annak az ügy érdemét érintő jellege. Mindemellett egy kétségkívül érdemi bírósági döntés (jogvitát lezáró ítélet) sem minden elemében érdemi, ahogy azt a perköltség kapcsán a végzés helyesen megállapítja. Utóbbi esetben ugyanakkor célszerű elkerülni azt a látszatot, hogy önmagában az a tény, hogy az indítványozó egy nem érdemi részben támadja a döntést, az egész döntés érdemi jellegét kérdőjelezi meg. Éppen ezért ilyen határesetekben különösen fontos az ügy érdemének pontos lehatárolása.
- [45] 2. A fenti gondolatokkal kiegészítve csatlakozom *dr. Márki Zoltán* alkotmánybíró párhuzamos indokolásához, amely a konkrét ügyben előterjesztett alkotmányjogi panasz visszautasítását az Abtv. 27. § (1) bekezdés b) pontja szerinti feltétel teljesülésének hiányára, azaz az indítványozó rendelkezésére álló jogorvoslati lehetőségek kimerítésének elmaradására javasolta volna alapozni.

Budapest, 2026. február 17.

*Dr. Patyi András s. k.,
alkotmánybíró*

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/1700/2024.

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG TANÁCSAINAK HATÁROZATAI ÉS VÉGZÉSEI

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 1102/2026. (III. 6.) AB HATÁROZATA

alkotmányjogi panasz elutasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa jogszabály alaptörvény-ellenességének megállapítására irányuló bírói kezdeményezés tárgyában meghozta a következő

h a t á r o z a t o t:

Az Alkotmánybíróság a harmadik országbeli állampolgárok beutazására és tartózkodására vonatkozó általános szabályokról szóló 2023. évi XC. törvény 168. § (1) bekezdése alaptörvény-ellenességének megállapítására, megsemmisítésére és alkalmazásának kizárására irányuló bírói kezdeményezést elutasítja.

I n d o k o l á s

I.

- [1] 1. A Kúria tanácsa (a továbbiakban: indítványozó) – az előtte folyamatban lévő Kfv.V.37.575/2025. számú idegenrendészeti tárgyú közigazgatási perben az eljárás felfüggesztése mellett – az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 25. § (1) bekezdése alapján bírói kezdeményezéssel fordult az Alkotmánybírósághoz. Az indítványozó a 2025. november 12-én kelt, Kfv.V.37.575/2025/10. számú végzésében a harmadik országbeli állampolgárok beutazására és tartózkodására vonatkozó általános szabályokról szóló 2023. évi XC. törvény (a továbbiakban: Btátv.) 168. § (1) bekezdése alaptörvény-ellenességének megállapítását, megsemmisítését, és alkalmazásának az előtte folyamatban lévő ügyből való kizárását kérte, tekintettel arra, hogy a támadott jogszabályi rendelkezés álláspontja szerint ellentétes az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésével. Másodlagosan – kérelme elutasítása esetén – azt kérte, hogy az Alkotmánybíróság az Abtv. 52. § (2) bekezdése és 46. § (3) bekezdése alapján hivatalból állapítson meg alkotmányos követelményt a Btátv. 168. § (1) bekezdése alaptörvény-konform értelmezésével kapcsolatban a kérelem „előterjesztése” és „benyújtása” fogalmak közti tartalmi különbségre figyelemmel.
- [2] 2. A bírói kezdeményezés alapjául szolgáló perben egy indiai állampolgárságú férfi (a továbbiakban: felperes) az Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság (a továbbiakban: másodfokú hatóság) által hozott határozatot támadta, amely foglalkoztatási célú tartózkodási engedély iránti kérelmét elutasította.
- [3] 2.1. A felperes tartózkodási engedéllyel rendelkezett, Magyarországon munkaszerződés keretében dolgozott, feleségével és kiskorú gyermekével itt is élt. 2024. október 6-án elektronikus úton összevont engedélyezési eljárás keretében foglalkoztatási célú tartózkodási engedély iránti kérelmet nyújtott be az elsőfokú idegenrendészeti hatósághoz, melyről elektronikus visszaigazolást kapott.
- [4] Az elsőfokú hatóság tájékoztatta a felperest, hogy a „benyújtott kérelme” hatósághoz történő „befogadásához” a szolgáltatási díj megfizetéséről igazolást és fényképet kell csatolnia, a szálláshely-igazolást nyomtatványon kell előterjesztenie, továbbá meg kell jelennie a hatóságnál biometrikus adatai rögzítése érdekében. A tájékoztatás arra is kitért, hogy a kérelemhez mellékelnie kell a megfelelő tartózkodási célt, a megélhetést, a lakhatást és a teljes körű egészségbiztosítás meglétét alátámasztó iratokat. Az elsőfokú hatóság felhívta a felperes figyelmét továbbá arra, hogy „a kérelem beküldésekor, vagy maximum 2 napon belül a foglalkoztató a kérelmező által betölteni kívánt munkakörére érvényes munkaerőigénnyel kell rendelkezzen.”
- [5] A felperes az igazgatási szolgáltatási díjat megfizette, a fényképet és az aláírt kérelem-nyomtatványt elektronikus úton benyújtotta. 2024. október 10-én személyesen megjelent az elsőfokú hatóságnál, mely a biometrikus adatait rögzítette, ekkor a felperes nyilatkozott, hogy az elektronikus beküldött kérelmet sajátjának ismeri el.

Egyidejűleg az elsőfokú hatóság a kérelem érkezteséről igazolást küldött a felperesnek, és tájékoztatta őt az iktatási számáról.

- [6] A felperes által foglalkoztatóként megjelölt munkáltató 2024. október 11-én terjesztette elő a munkaerőigényét a felperes által betölteni kívánt munkakörre.
- [7] Az elsőfokú hatóság megkereste az illetékes munkaügyi szakhatóságot, mely állásfoglalásában a felperes munkavállalását nem támogatta arra hivatkozással, hogy a foglalkoztató a kérelem benyújtásakor nem rendelkezett az előzetes megállapodásban foglalt munkakörre vonatkozóan érvényes munkaerőigénnyel. A szakhatósági állásfoglalásra tekintettel az elsőfokú hatóság a felperes kérelmét határozatával elutasította, egyben őt az Európai Unió tagállamainak és a többi schengeni államnak a területéről India területére kiutasította.
- [8] 2.2. A másodfokú idegenrendészeti hatóság (perbeli I. rendű alperes) határozatával – a másodfokú munkaügyi szakhatóság (perbeli II. rendű alperes) állásfoglalásának beszerzését követően – helybenhagyta az elsőfokú határozatot. Indoklásában kifejtette, hogy a felperes magyarországi tartózkodási célja, megélhetése, teljes körű egészségügyi ellátása az eljárás során nem nyert igazolást, ugyanis a foglalkoztatója nem rendelkezett a tartózkodási engedély iránti kérelem előterjesztésekor (2024. október 6-án), illetve azt követő két munkanapon belül érvényes munkaerőigénnyel, azt csak 2024. október 11-én terjesztette elő. Határozatát a Btátv. 17. § (1) bekezdés d) pontjára, 226. § (1) bekezdés a) pontjára, 242. § (6) bekezdésére, a harmadik országbeli állampolgárok magyarországi foglalkoztatásának nem összevont kérelmezési eljárás alapján történő engedélyezéséről, az engedélyezési kötelezettség alóli mentességről, a fővárosi és megyei kormányhivatal munkaügyi központjának az összevont kérelmezési eljárásban való szakhatósági közreműködéséről, valamint a Magyarországon engedélymentesen foglalkoztatható harmadik országbeli állampolgárok magyarországi foglalkoztatásának bejelentéséről, és a munkabér megtérítéséről szóló 445/2013. (XI. 28.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Korm. rendelet) 19. § (1) bekezdés a)–d) pontjaira, (2) bekezdés a) pontjára és 20. § (2) bekezdés a) pontjára alapította.
- [9] 2.3. A felperes keresetében a határozatnak az elsőfokú határozatra kiterjedő megsemmisítését, és az elsőfokú hatóság új eljárásra kötelezését kérte, mert álláspontja szerint a másodfokú hatóság megsértette a tényállás-tisztázási kötelezettségét, valamint a határidő-számításra vonatkozó törvényi rendelkezéseket. Nézete szerint az adatlap elektronikus beadása nem volt alkalmas az eljárás megindítására, az eljárás a teljes kérelme alapján indulhatott csak meg, ekként a kérelme benyújtása időpontjának a szolgáltatási díj megfizetését követően a biometrikus adatainak a rögzítése napját kell tekinteni. A kérelmét 2024. október 10-én, foglalkoztatója a munkaerőigényét 2024. október 11-én nyújtotta be, ezért a kérelem elutasítása jogszabálysértő.
- [10] 2.4. Az elsőfokú bíróság jogerős ítéletével a keresetet elutasította. Ítéletében rögzítette, hogy bár a felperes eljárási jogszabálysértéseket is megjelölt, ezeket a bíróság nem találta alaposnak, figyelemmel arra, hogy a másodfokú hatóság döntése meghozatala során kötve volt a szakhatósági állásfoglalásban foglaltakhoz. A bíróság megállapította, hogy a felek között nem volt vitás, hogy a felperes 2024. október 6. napján terjesztette elő a kérelmét elektronikus úton, majd 2024. október 10. napján személyesen megjelent az elsőfokú hatóságnál. Lényegében abban a jogkérdésben kellett állást foglalnia, hogy a tartózkodási engedély iránti kérelem elektronikus előterjesztésének vagy a felperes személyes megjelenésének időpontja tekintendő a Korm. rendelet 19. § (2) bekezdés a) pontja alkalmazása során a kérelem benyújtása időpontjának. Az elsőfokú bíróság rámutatott, hogy az eljárási jogszabályok általában – jellemzően a postai úton történő előterjesztéshez kapcsolódóan – megkülönböztetik a kérelem előterjesztésének és a kérelem eljáró hatósághoz érkezésének időpontját. Míg előbbi a határidőben érkezettség, illetve az alkalmazandó jogszabály kiválasztása, az utóbbi a hatóság ügyintézési határidejének számítása szempontjából bír jelentőséggel. A Btátv. 168. § (11) bekezdése ugyanakkor egy fikciót állít fel, előírva, hogy az elektronikus úton előterjesztett kérelem akkor minősül a hatósághoz érkezettnek, ha a külföldi állampolgár eleget tesz díjfizetési és személyes megjelenési kötelezettségének. A személyes megjelenés időpontja azonban a kérelem benyújtásának időpontjára egyebekben nincs kihatással, az az elektronikus felületen történő benyújtás időpontjában rögzült. Döntése meghozatalakor figyelembe vette a Btátv. 168. §-hoz fűzött indokolást is, mely egyértelművé tette, hogy az ügyfélnek a kérelem elektronikus benyújtását követően kell személyesen megjelennie a hatóság előtt a biometrikus adatfelvétel érdekében.
- [11] 2.5. A jogerős ítélet ellen a felperes felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő, mivel álláspontja szerint a jogerős ítélet a határidő-számításra vonatkozó rendelkezések téves értelmezésén alapul.
- [12] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet befogadta, és azonnali jogvédelem keretében elrendelte a felülvizsgálati kérelem halasztó hatályát az elsőfokú ítéletnek és a másodfokú hatósági határozatnak a hatályosulását illetően.

- [13] 3. Az indítványozó a bírói kezdeményezésben – az előtte folyamatban lévő peres eljárás felfüggesztésével egyidejűleg – a Btátv. 168. § (1) bekezdése alaptörvény-ellenességét állította, az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésében foglalt jogállamiság elvéből levezetett normavilágosság követelményének megsértése miatt.
- [14] Az indítványában bemutatta az Alkotmánybíróság gyakorlatát a normavilágosság követelményével kapcsolatban, és részletesen elemezte a tartózkodási engedélykérelemre vonatkozó jogszabályi környezetet.
- [15] Hangsúlyozta, hogy a foglalkoztatási célú tartózkodási engedély iránti kérelem teljességéhez jogszabályi előírás, hogy a kérelmező az illetékes idegenrendészeti hatóság előtt személyesen megjelenjen, és azonosítása érdekében fényképét csatolja, az elektronikus úton benyújtott kérelmet a hatóság előtt aláírja és a hatóság a biometrikus adatait rögzítse. Ezt követően érkezteti csak a hatóság a kérelmet, erről igazolást küld az ügyfélnek, és ezután nyílik meg az érdemi elbírálás lehetősége és kötelezettsége. Az idegenrendészeti hatósághoz meg nem érkezettnek minősülő kérelmeket a hatóság a visszaigazolást követő 16. napon törli, melyről az idegenrendészeti ügyindítási elektronikus felület útján tájékoztatja az ügyfelet. Kiemelte, hogy a perbeli esetben a kérelem elutasításának indoka az volt, hogy a szakhatósági állásfoglalások megállapítása szerint a munkáltató munkaerőigényét nem a kérelem benyújtásával egyidejűleg vagy legkésőbb nem az azt követő két munkanapon belül nyújtotta be, amely ezáltal nem minősült az eljárás során érvényes munkaerőigénynek.
- [16] Álláspontja szerint a Btátv. 168. § (1) bekezdése alaptörvény-ellenes, mert fogalomhasználata nem elégíti ki a normavilágosság követelményét, tekintettel arra, hogy nem határozza meg a kérelem „előterjesztése” és „benyújtása” törvényi fogalmát annak ellenére, hogy a köznyelvben szinonimaként használt fogalmaknak eltérő jogi tartalmat és joghatást tulajdonít. A Btátv. használja emellett az „érkezett kérelem” és a „kérelem beadása” fogalmakat is, melyek a nem definiált „előterjeszt-benyújt” fogalompárhoz képest részben azonos, részben eltérő tartalmat hordoznak. Az indítványozó nézete szerint a Btátv. 168. § (1) bekezdés következetlen szóhasználata olyan fokú ellentmondást hordoz, amely jogszabály-értelmezéssel nem oldható fel, és ez a jogbiztonság sérelmét okozza.
- [17] Rámutatott továbbá arra, hogy a sérelmezett rendelkezés nyelvtani megfogalmazása ellentétben áll az ahhoz fűzött jogalkotói indokolással, és tartalma nem egyeztethető össze a Btátv. szabályainak rendszertani értelmezésével.
- [18] Az indítványozó megítélése szerint a jogalkotói indokolás alapján úgy tűnik, hogy az érkezett kérelem azonos a benyújtott kérelemmel, az érkezést, illetve a benyújtást megelőzi az előterjesztés (vagy beadás).
- [19] Nézete szerint a kérelem előterjesztése a fizikai beadását, míg a kérelem benyújtása a teljes és a hatóság által hitelesített kérelem beadását jelenti, ezen rendszertani értelmezés azonban nem támasztható alá a Btátv. szövegével.
- [20] Összességében: az indítványozó az Alaptörvény 28. cikk szerinti jogértelmezési módszerek alkalmazásával sem tud dönten, mivel akármelyik lehetséges jogértelmezést választana, a másikkal szembe kerülne, ezáltal szükségszerűen megsértené az Alaptörvény 28. cikkét.
- [21] Az indítványozó álláspontja szerint a normavilágosság és a következetes fogalomhasználat hiánya az alapul fekvő ügyben bírói jogértelmezéssel nem oldható fel, ugyanis a foglalkoztató munkaerőigénye bejelentésének elkövetése, és ezen keresztül a felperes tartózkodási engedély iránti kérelmének elbírálása attól függ, hogy a kérelem benyújtásával azonos-e a kérelem előterjesztése. A normavilágosság hiánya ezért sérti a jogbiztonság követelményét és önkényes jogértelmezésre vezethet.
- [22] 4. Az indítvány benyújtását követően a belügyminiszter az Abtv. 57. § (1b) bekezdésének megfelelően *amicus curiae* beadványban tájékoztatta az Alkotmánybíróságot az ügygel kapcsolatos álláspontjáról.

II.

- [23] 1. Az Alaptörvény indítványozó által hivatkozott rendelkezése:

„B) cikk (1) Magyarország független, demokratikus jogállam.”

- [24] 2. A Btátv. indítvánnyal támadott rendelkezése:

„168. § (1) A kérelemre induló idegenrendészeti eljárásokban – e törvény eltérő rendelkezése hiányában – a kérelmet az arra jogosult, jogszabályban meghatározott formanyomtatványon, e törvény végrehajtására kiadott kormányrendeletben szabályozott támogató dokumentumok egyidejű benyújtása mellett személyesen – ha jog-

szabály eltérően nem rendelkezik – a kérelem tárgyában döntésre jogosult idegenrendészeti hatóságnál terjesztheti elő.”

[25] 3. A Korm. rendeletnek az indítvánnyal érintett rendelkezései az alábbiak:

„19. § (1) A 18. §-ban foglaltakon kívül a kormányhivatal abban az esetben támogatja a harmadik országbeli állampolgárnak az előzetes megállapodásban meghatározott munkakörben történő magyarországi munkavállalását, ha [...]

b) a foglalkoztató a harmadik országbeli állampolgár által ellátandó tevékenységre vonatkozóan érvényes munkaerőigénnyel rendelkezett, [...].

(2) Az (1) bekezdés b) pontjának alkalmazása szempontjából érvényes munkaerőigénynek azt a munkaerőigényt kell tekinteni, amelyet a foglalkoztató

a) az összevont engedély iránti kérelem benyújtásával egyidejűleg, vagy legkésőbb a kérelem benyújtásától számított 2 munkanapon belül nyújtott be [...]”

III.

[26] A bírói kezdeményezés nem megalapozott.

[27] 1. Az Abtv. 25. §-a szerint a bíró – a bírósági eljárás felfüggesztése mellett – abban az esetben kezdeményezi az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés b) pontja alapján az Alkotmánybíróságnál a jogszabály vagy jogszabályi rendelkezés alaptörvény-ellenességének megállapítását, illetve az alaptörvény-ellenes jogszabály alkalmazásának kizárását, ha az előtte folyamatban levő egyedi ügy elbírálása során olyan jogszabályt kell alkalmazni, amelynek alaptörvény-ellenességét észleli, vagy alaptörvény-ellenességét az Alkotmánybíróság már megállapította.

[28] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a bírói kezdeményezés – az elsődleges kérelem tekintetében – az Abtv. 25. §-ában és 52. §-ában előírt feltételeknek megfelel (vö. 3058/2015. (III. 31.) AB végzés, Indokolás [8]–[24]; 3046/2016. (III. 22.) AB határozat, Indokolás [8]–[13]) az alábbiak szerint. A támadott jogszabályi rendelkezést az eljárásban alkalmazni kell, az eljárás felfüggesztése megtörtént, az indítvány a bírói kezdeményezésre okot adó ügyben alkalmazott jogszabályi rendelkezés alaptörvény-ellenességének megállapítására, megsemmisítésére és az indítványozó előtt folyamatban lévő ügyben való alkalmazása kizárására irányul. Az indítvány a határozott kérelem követelményét teljesíti.

[29] 2. Az indítványozó másodlagos – alkotmányos követelmény megállapítására vonatkozó – kérelmével kapcsolatban az Alkotmánybíróság rámutat, hogy az Abtv. 46. § (3) bekezdése alapján kérelemre nem, csak hatáskörei gyakorlása során hivatalból állapít meg az Alaptörvény szabályozásából eredő, és az Alaptörvény rendelkezéseit érvényre juttató alkotmányos követelményeket, amelyeknek a vizsgált, illetve a bírósági eljárásban alkalmazandó jogszabály alkalmazásának meg kell felelnie (lásd hasonlóan: 3519/2023. (XII. 14.) AB határozat, Indokolás [22]). Erre figyelemmel az indítvány ezen része az Alkotmánybíróság érdemi vizsgálatát nem alapozza meg.

[30] 3. Az Alkotmánybíróság az indítványozó által felvetett alaptörvényi rendelkezés sérelmének vizsgálata előtt áttekintette a tartózkodási engedély iránti kérelem előterjesztésére vonatkozó szabályozási keretet.

[31] Az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) tartalmazza a hatósági kérelmek előterjesztésére vonatkozó általános, alapvető szabályokat. Az Ákr. azonban a Btátv. szubszidiárius háttérjogszabálya, amennyiben az utóbbi eltérő rendelkezéseket tartalmaz, akkor ezeket kell alkalmazni. Megállapítható, hogy jelen ügy kapcsán a kérelem előterjesztése és a határidők számítása vonatkozásában a Btátv. az Ákr.-hez képest eltérő rendelkezéseket tartalmaz, ezért az idegenrendészeti jellegű kérelmek vonatkozásában a normavilágossággal összefüggő vizsgálatnak is ezen eltérő jogszabályi rendelkezések keretei között lehet helye.

[32] Az alapvető különbség a két szabályozás között az, hogy amíg az Ákr. szerint a kérelemre induló eljárásban az eljárás a kérelem hatósághoz érkezésével automatikusan megindul, addig a Btátv. speciális rendelkezései ezt az automatizmust megszüntetik, és az eljárás megindulását további befogadási vagy érdemi feltételekhez kötik, ennek következtében az Ákr. eljárás megindulásra vonatkozó szabálya e körben nem alkalmazható.

[33] A Btátv. 168. § (1) bekezdése a kérelemre induló idegenrendészeti eljárásokban az eljárás megindítására vonatkozó főszabályt rögzíti, melynek alapján a kérelmet formanyomtatványon, jogszabályban meghatározott támo-

gató dokumentumok birtokában az idegenrendészeti hatóságnál személyesen kell előterjeszteni. Ez alól a törvény kivételeket határoz meg, például ha a kérelmező egészségügyi okból nem képes megjelenni. Az egyszerűbb megítélésű, illetve a személyes megjelenést nem igénylő ügyekben kizárólagos az elektronikus előterjesztés.

- [34] Harmadik országbeli állampolgár az idegenrendészeti ügyindítási elektronikus felületen (Enter Hungary felületen) elektronikus regisztrálást követően elektronikus úton is előterjesztheti a kérelmet [Btátv. 168. § (7) bekezdése].
- [35] A Btátv. átmeneti szabálya, a 287. § (1) bekezdése előírja továbbá, hogy kizárólag elektronikus úton, az idegenrendészeti ügyindítási elektronikus felületen kérelmezheti a tartózkodási engedélye kiadását a törvény hatálybelépésekor Magyarországon érvényes tartózkodási engedéllyel rendelkező harmadik országbeli állampolgár.
- [36] Az elektronikus úton előterjesztett kérelmek esetén is azonban köteles a kérelmező ügyfél a hatóság előtt személyesen megjelenni, melyre a törvény 15 napos határidőt biztosít. Az elektronikus úton előterjesztett, kézbesített kérelem csak akkor minősül az idegenrendészeti hatósághoz érkezettnek, ha a harmadik országbeli állampolgár a kérelem díját leróta, azonosítása érdekében a fényképét csatolta, és a hatóság előtt az elektronikus úton benyújtott kérelmet aláírta, valamint ez alkalommal a hatóság a kérelmező biometrikus adatait rögzítette [Btátv. 168. § (11) bekezdés]. A személyes megjelenés elmaradása esetén a kérelem az idegenrendészeti hatósághoz meg nem érkezettnek minősül, és azt a 16. napon a hatóság törli [Btátv. 168. § (16) bekezdés].
- [37] A Btátv. sérelmezett 168. §-ához fűzött jogalkotói indokolás hangsúlyozza, hogy „[a] kérelem csak akkor tekinthető az idegenrendészeti hatósághoz érkezettnek – tekintettel az eljárások személyazonosság ellenőrzését megkívánó speciális voltára – ha a kérelmező a biometrikus adatait személyesen megadta, vagyis az idegenrendészeti hatóságnál megjelent az arcképmás és ujjnyomat rögzítése, valamint a személyazonosságának megállapítása érdekében. Emellett a kérelem benyújtásának további feltétele az eljárás díjának a megfizetése. Ezzel kiszűrhetőek a »fantom kérelmek«, és az olyan kérelmek, amelyek mögött nem az adott külföldi áll. Ezt a célt szolgálja az is, hogy a kérelem rögzítését követően az ügyfélnek – az Enter Hungary-n érkezett értesítést követően – legkésőbb 15 napon belül az idegenrendészeti hatóság előtt a biometrikus adatok rögzítése érdekében személyesen is meg kell jelennie. Annak érdekében, hogy a rögzített és visszaigazolt kérelmek lezárhatóak legyenek, szükséges jogszabályban kimondani, hogy a rögzített és visszaigazolt, de a személyes megjelenés elmaradása miatt be nem nyújtott kérelmeket az idegenrendészeti hatóság törli, így a hatóságnak sem jelent adminisztratív terhet a be nem nyújtott kérelmek megszüntetése. Ez felel meg a jogbiztonság elvárásának is.”
- [38] Az indokolás értelmében tehát a hiánytalan, személyes megjelenéssel kiegészített kérelmek az „érkezett” kérelmek, a fogalomhasználata szerint pedig a személyes megjelenést nélkülöző, illetve a díjfizetés nélküli kérelmeket „be nem nyújtott kérelemnek” nevezi.
- [39] 4. A normavilágosság követelménye az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdéséből ered. Az Alkotmánybíróság normavilágossággal és a normák értelmezésével kapcsolatos gyakorlata szerint a jogszabályok értelmezése elsősorban a bíróságok feladata és hatásköre: „nem vetheti fel az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdéséből következő normavilágosság elvének sérelmét önmagában az az eset, ha egy jogszabályi rendelkezés alkalmazása az egyszerű automatizmuson túlmutató jogértelmezést igényel az eljáró bíróságok, illetőleg hatóságok részéről, különösen akkor [...], ha egy adott norma több lehetséges értelmezése egyaránt összhangban áll az Alaptörvénnyel. Ilyen esetekben nem az Alkotmánybíróság, hanem az egyedi ügyben eljáró (indítványozó) bíró feladata az Alaptörvénnyel összhangban álló, lehetséges értelmezési eredmények közötti választás, melyet az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata olyan jogértelmezési kérdésnek tekint, melyet még alkotmányjogi panaszelterjesztésekben sem bírálhat felül mindaddig, amíg a választott jogértelmezés az értelmezési tartomány alkotmányos keretein belül marad” {3051/2020. (III. 2.) AB határozat, Indokolás [19]}. Valamint „hangsúlyozza az Alkotmánybíróság, hogy nem tartozik hatáskörébe a jogszabályok által nyitva hagyott kérdések tisztázása, mivel az a rendes bíróságok feladata” {3134/2023. (III. 27.) AB határozat, Indokolás [29]}.
- [40] „A jogszabály-értelmezési nehézségeket általában a jogalkotói vagy jogalkalmazói jogszabály-értelmezés eszközeivel kell felszámolni” {24/2013. (X. 14.) AB határozat, Indokolás [49]; 3296/2018. (X. 1.) AB határozat, Indokolás [32]; 3354/2024. AB határozat, Indokolás [27]}. Az Alkotmánybíróság a 3/2016. (II. 22.) AB határozatban kiemelte, hogy a szabályozás mindaddig nem sérti a normavilágosság elvét, amíg nem minősül a jogalkalmazó számára értelmezhetetlennek, illetőleg nem nyílik lehetőség a túlzottan általános megfogalmazás miatt szubjektív, önkényes jogalkalmazásra (Indokolás [11]).
- [41] Eléri ugyanakkor az alaptörvény-ellenesség szintjét, ha a szabályban rejlő belső ellentmondás a jogalkalmazás során szükséges értelmezéssel nem kiküszöbölhető, így különösen azért, mert a sérelmezett jogszabály tartalma olyan mértékben homályos, vagy rendelkezései annyira ellentmondásosak, hogy a tisztázatlanság feloldá-

sára a jogszabály-értelmezés már nem elegendő {összefoglalóan lásd: 14/2024. (VII. 8.) AB határozat, Indokolás [70]}.

- [42] 5. Az Alkotmánybíróságnak a fentiek alapulvételével azt kellett értékelnie, hogy a Btátv. támadott rendelkezésének fogalomhasználata akár önmagában, akár a Btátv. rendszerében használt „kérelem benyújtása” illetve „előterjesztése” fogalmakra tekintettel oly mértékben bizonytalan tartalmat hordoz-e magában, hogy az már jogalkalmazói jogértelmezéssel nem küszöbölhető ki, azaz megállapítható-e a normavilágosság követelményének sérelme.
- [43] 5.1. Az Alkotmánybíróság eljárásában a belügyminiszter is tájékoztatta az Alkotmánybíróságot az ügygel kapcsolatos álláspontjáról az Abtv. 57. § (1b) bekezdésének megfelelően.
- [44] A belügyminiszter álláspontja szerint a Btátv. 168. § (1) bekezdése önmagában nem tartalmaz semmilyen ellentmondást, fogalomhasználata világos, a jogalkalmazó számára egyértelmű rendelkezést tartalmaz. A Btátv. rendszerében alapvetően két fogalom elkülönítése indokolt: a kérelem előterjesztése és a hatósághoz érkezett kérelem.
- [45] A kérelem előterjesztése kapcsán a belügyminiszter hangsúlyozta, hogy a Btátv. értelmében a tartózkodási engedély iránti kérelem főszabály szerint személyesen beföldön, külképviselőten vagy az idegenrendészeti ügyindítási elektronikus felületen (Enter Hungary) terjeszthető elő. Utóbbi esetben a kérelmező a szükséges iratok csatolása mellett véglegesíti a kérelem beküldését. A kérelem rögzítéséről a regisztrált kérelmező automatikus igazolást kap. A hatóság ezen elektronikusan előterjesztett iratokat megvizsgálja, és indokolt esetben további iratok csatolására hívja fel a kérelmezőt.
- [46] A második fogalom (hatósághoz érkezett kérelem) tekintetében a belügyminiszter rávilágított, hogy a hatósághoz érkezettnek csak akkor fog minősülni az előterjesztett és kézbesített kérelem, ha a kérelmező a biometrikus adatait személyesen megadta, és a kérelmezési díjat megfizette. A kérelmet a hatóság befogadja és érkezteti, erről igazolást állít ki, mely tartalmazza az iktatószámot is. Erről a kérelmező visszajelzést kap. Az ügyintézési határidő a kérelem hatóság általi érkeztetését követő munkanapon kezdődik, ennek megfelelően bármilyen joghatás ezen időponttól számítható.
- [47] Összességében a Btátv. és a Btátv. 168. §-ához fűzött indokolás alapján megállapítható, hogy az összevont engedély iránti kérelem akkor benyújtott, ha az a hatósághoz érkezettnek minősül.
- [48] Az állásfoglalás rámutatott arra, hogy az elektronikus ügyintézés a papír alapú ügyintézés logikája mentén került kialakításra, és a Btátv. vonatkozó rendelkezései azonos szövegezés mellett már a Btátv. előtt a területet szabályozó, a harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvény 86/J. §-ának 2019. január 1. napjától hatályos szövegváltozata óta változatlanok.
- [49] Lényeges továbbá, hogy a kérelembenyújtás pontos időpontjának a munkaerőigény szempontjából van jelentősége. A tartózkodási engedély kiadásának feltétele, hogy azt a munkaügyi szakhatóság állásfoglalásában támogatja. A Korm. rendelet 19. § (1) bekezdés a) és b) pontjai alapján a kormányhivatal szakhatósági állásfoglalásában abban az esetben támogatja az összevont engedély kiadását, ha a foglalkoztató a kérelmező által ellátandó tevékenységre vonatkozóan érvényes munkaerőigénnyel rendelkezett. Érvényesnek azt a munkaerőigényt kell tekinteni, amelyet a foglalkoztató az összevont engedély iránti kérelem benyújtásával egyidejűleg, vagy legkésőbb a kérelem benyújtásától számított 2 munkanapon belül nyújtott be.
- [50] Az *amicus curiae* beadvány rávilágít, hogy a munkaügyi szakhatóság állásfoglalását az idegenrendészeti hatóság által az informatikai szakrendszeren keresztül közölt adatok alapján állítja ki.
- [51] 5.2. Az Alaptörvény 28. cikke értelmében a bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik, a jogszabályok céljának megállapítása során pedig elsősorban a jogszabály preambulumát, illetőleg a jogszabály megalkotására vagy módosítására irányuló javaslat indokolását kell figyelembe venni. Mindez egyfelől azt jelenti, hogy a bíróságok ítélezésének alapját minden esetben a jogszabályok szövege képezi, a jogszabály preambuluma, illetőleg indokolása pedig csak a jogszabályszöveg értelmezéséhez nyújt segítséget. Ezt a kötelezettséget rögzíti egyebek között a 20/2017. (VII. 18.) AB határozat is, amikor úgy fogalmaz, hogy „[a] bírói függetlenségnek nem korláta, sokkal inkább biztosítéka a törvénynek való alávetettség: a bírónak a határozatait a jogszabályok alapján kell meghoznia” (Indokolás [23]). Az Alkotmánybíróság utal továbbá arra, hogy az Alaptörvény 28. cikke az adott jogszabály céljával és az Alaptörvénnyel összhangban történő értelmezését és alkalmazását fogalmazza meg követelményként a bíróságokkal szemben. A jogszabályok értelmezése tehát az Alaptörvényből fakadóan a bíróságok feladata, míg az Alkotmánybíróság hatásköre a jogszabályok, illetve – az Abtv. 27. §-a szerinti eljárásban – a bírói ítéletekben

megjelenő jogértelmezés alkotmányosságának vizsgálatára terjed ki {3151/2013. (VII. 24.) AB határozat, Indokolás [21]}.

- [52] „Abban az esetben, ha valamely jogszabály szövege többféleképpen értelmezhető, az eljáró bíróságnak az Alaptörvény 28. cikkéből fakadó kötelezettsége, hogy a jogszabály szövegét annak céljára tekintettel, a jogszabály preambuluma és indokolása segítségével, azoknak megfelelően, az Alaptörvény 28. cikke által biztosított értelmezési tartomány keretein belül értelmezze. Abban az esetben azonban, amikor valamely jogszabály szövege és indokolása egymással nyilvánvaló ellentétben áll, az eljáró bíróságnak minden esetben a jogszabály szövegét kell ítélezése alapjául elfogadnia, a jogszabály preambuluma és indokolása ugyanis nem adhat okot valamely jogszabály nyilvánvalóan *contra legem* értelmezésére” {3046/2024. (II. 23.) AB határozat, Indokolás [26]}.
- [53] 5.3. Az Alkotmánybíróság előjáróban rögzíti, hogy a Btátv. 168. § (1) bekezdésének az indítványozó által felvázolt két lehetséges jogértelmezése az Alaptörvény 28. cikke szerinti értelmezési tartomány alkotmányos keretein belül helyezkedik el, és egyik lehetséges jogértelmezés sem tekinthető nyilvánvalóan *contra legem* értelmezésnek.
- [54] Az Alkotmánybíróság megítélése szerint – a belügyminiszter állásfoglalásában kifejtettekre is tekintettel – a Btátv. 168. § (1) bekezdésének fogalomhasználata kellően világos és egyértelmű, a norma címzettjei (mind az alapügy felperese, mind az első- és másodfokú idegenrendészeti és munkaügyi hatóságok) és az eljáró bíróságok számára is értelmezhető, normavilágossági kételet nem vet fel. Az indítványozó két lehetséges jogértelmezést is bemutatott, és utalt arra, hogy álláspontja szerint melyik a helyes jogértelmezés.
- [55] Az Alkotmánybíróság kiemeli, hogy önmagában az, hogy a Btátv. 168. § (1) bekezdése szerinti fogalomhasználat értelmezési kérdést vet fel, nem haladja meg a jogalkalmazók megengedett értelmezési kompetenciáját, azaz az alkotmányosan is elfogadott rendszerképző jogértelmezés határait {lásd például: 3032/2012. (VI. 21.) AB határozat, Indokolás [35]}. Az eljáró bíróság az előtte folyamatban lévő ügy körülményei alapján maga állapíthatja meg – és az indítványban érdemben meg is tette –, hogy az adott ügy vonatkozásában az egyes fogalmak (benyújtás, előterjesztés) rendszertanilag miként értelmezhetők az ügy szempontjából releváns határidő számítás tekintetében. A normavilágosság követelményét szem előtt tartva az eljáró bírónak a rendelkezésre álló jogértelmezési módszereket felhasználva, a jogalkotói célra figyelemmel és az Alaptörvény keretein belül kell meghatározni a vonatkozó jogi rendelkezések tartalmát, feltételezvé azok értelmezésekor, hogy a közjónak megfelelő és erkölcsös célt szolgálnak (Alaptörvény 28. cikk) {lásd 3293/2019. (XI. 18.) AB határozat, Indokolás [25]}.
- [56] A normavilágosság kételete valójában nem a Btátv. 168. § (1) bekezdése nyelvtani értelmezéséből ered, hanem a Btátv. 168. §-ához kapcsolódó, a kérelem benyújtása és előterjesztése fogalmak használatát illetően nem következetes jogalkotói indokoláson alapul. Ahogyan azonban arra az Alkotmánybíróság már jelen határozata III/5.2. pontjában (Indokolás [52]) utalt, valamely normaszöveg és az ahhoz kapcsolódó indokolás nyilvánvaló ellentéte esetén a jogalkalmazónak minden esetben a jogszabály szövegét kell alapul vennie, a jogszabály indokolása ugyanis nem adhat okot egy nyilvánvalóan *contra legem* döntés meghozatalára. Ez pedig egyben azt is jelenti, hogy a Btátv. 168. § (1) bekezdésének két, egymást kizáró értelmezése közötti ellentét jelen esetben valójában látszólagos, az indítványozó által előadott jogértelmezés ugyanis nem a Btátv. normaszövegén, hanem annak indokolásán alapul.
- [57] Mindezen szempontokra figyelemmel az Alkotmánybíróság arra a következtetésre jutott, hogy a Btátv. 168. § (1) bekezdése nem sérti az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdéséből fakadó normavilágosság követelményét.
- [58] Az Alkotmánybíróság végezetül arra is utal, hogy az Alkotmánybíróság eljárására okot adó hasonló ügyekre vonatkozóan a jogalkalmazás egységességének biztosítása (amennyiben annak szükségessége felmerül) az Alaptörvény 25. cikk (3) bekezdésének megfelelően a Kúria feladata.
- [59] 6. A fentiekre tekintettel az Alkotmánybíróság a Btátv. 168. § (1) bekezdése alaptörvény-ellenességének megállapítására, megsemmisítésére és alkalmazásának kizárására irányuló bírói kezdeményezést a rendelkező részben foglaltak szerint elutasította.

Budapest, 2026. február 17.

Dr. Juhász Miklós s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Hende Csaba s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Horváth Attila s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Polt Péter s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Varga Réka s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: III/3101/2025.

• • •

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 1103/2026. (III. 6.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

1. Az Alkotmánybíróság a Kúria Kfv.III.37.088/2025/2. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

2. Az Alkotmánybíróság a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény 118. § (1) bekezdés a) pontjának aa) és ab) alpontjai, a Kúria 7/2023. JEH számú jogegységi határozata és a 2/2024. (XII. 03.) KK. vélemény alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. A személyesen eljáró indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. § (1) bekezdése alapján előterjesztett alkotmányjogi panaszában a Fővárosi Törvényszék 15.K.700.863/2023/53. számú ítéletére is kiterjedően kérte a Kúria Kfv.III.37.088/2025/2. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését. Az Abtv. 26. § (1) bekezdése alapján előterjesztett panaszában a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 118. § (1) bekezdés a) pontjának aa) és ab) alpontjai, a Kúria 7/2023. JEH számú jogegységi határozata (a továbbiakban: jogegységi határozat) és a 2/2024. (XII. 03.) KK. vélemény (a továbbiakban: KK. vélemény) alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte. Az indítványozó az Abtv. 61. § (1) bekezdése alapján végrehajtás felfüggesztése iránti kérelmet is előterjesztett.
- [2] 2. Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügy előzményei és a panasz az alábbiak szerint foglalható össze.
- [3] 2.1. Az alperesi kormányhivatal (a továbbiakban: alperes vagy hatóság) 2023. január 12. napján kelt határozatával az indítványozó kizárólagos tulajdonát képező ingatlanra árverési vétel jogcímén 1/1 arányú tulajdonjogot jegyzett be az I. rendű alperesi érdekelt javára.
- [4] A határozat az alpereshez 2022. december 5. napján érkezett végrehajtói megkeresésen alapult, amelyhez a végrehajtó csatolta a 2021. április 15-én kelt árverési jegyzőkönyvet, a Nemzeti Adó- és Vámhivatal adatlapját, valamint egy állampolgári nyilatkozatot. A megkeresés tartalmazta, hogy az árverés jogerős, az árverési vevő a vételárat megfizette.
- [5] Az indítványozó a hatóság határozatával szemben előterjesztett keresetében, a határozat megsemmisítését és a tulajdonjog bejegyzésére irányuló végrehajtói megkeresés elutasítását kérte több okra hivatkozva. Előadta, hogy a végrehajtó az árverési jegyzőkönyvet késedelmesen és a beadvány benyújtásához szükséges űrlap nélkül terjesztette elő. Nem igazolta, hogy az árverési vevő a vételárat teljes egészében a törvényben megjelölt határidőben megfizette, továbbá az árverési vevő által benyújtott iratokat sem kézbesítette számára. Az indítványozó sérelmezte, hogy ügyféli jogait nem gyakorolhatta az ingatlan-nyilvántartási eljárásban, mert arról nem értesült. Álláspontja szerint az alperes nem tett eleget tényállás tisztázási kötelezettségének, nem vizsgálta, hogy a végrehajtó által megküldött árverési jegyzőkönyv és a megkeresés megfelel-e a jogszabályi követelményeknek. Utalt arra is, hogy az árverési eljárás sikertelen volt. Az árverés nem volt végleges (jogerős), mert a végrehajtási kifogásait a bíróság nem bírálta el. Ennek alátámasztása érdekében a Pesti Központi Kerületi Bíróságtól és a végrehajtótól ügyiratok beszerzését indítványozta. Az indítványozó szerint az alperesi határozat kiadmányozása jogszabályba ütközik, mert nem az arra feljogosított személy írta alá.
- [6] Az indítványozó álláspontja szerint az árverési jegyzőkönyv azért sem alkalmas a tulajdonjog bejegyzésére, mert nem felel meg az ingatlan-nyilvántartásról szóló 1997. évi CXLI. törvény (a továbbiakban: Inyvtv.) 32. § (1) bekezdése szerinti követelményeknek, továbbá jogszabályba ütközően állapítja meg, hogy az árverési hirdetmény kifüggesztése és kézbesítése szabályszerűen megtörtént. A változás jogcímét a végrehajtó tévesen – hatósági árverés helyett árverési vételként – jelölte meg és a megkereséséhez meghatalmazást nem csatolt. Az Inyvtv. 32. § (1) bekezdésében írtakkal szemben az árverési jegyzőkönyv nem tartalmazza az ügyfél (vevő) sze-

mélyazonosítóját, az árverési vevő által megszerzett, bejegyzéssel érintett tulajdoni hányadot, a jogváltozás jogcímét, valamint a bejegyzést engedélyező nyilatkozatot.

- [7] Az alperes és az I. rendű alperesi érdekelt a kereset elutasítását kérte.
- [8] Az első fokon eljáró Fővárosi Törvényszék 2024. november 5. napján kelt, 15.K.700.863/2023/53. számú ítéletével az indítványozó keresetét elutasította. Megállapította, hogy az alperes döntése meghozatala során sem anyagi, sem az ügy érdemére kiható súlyos eljárási jogszabálysértést nem követett el. Döntésében kifejtette, hogy a végrehajtó által előterjesztett megkeresés benyújtásához nem volt szükség úrlapra, mivel hatósági megkeresések esetében ez nem kötelező. A bejegyzés alapjául szolgáló végrehajtói megkeresés megfelelt az Inyvt. 32. § (1) bekezdése és a 34. § (1) bekezdése szerinti követelményeknek, az indítványozó állításával szemben tartalmazta az árverési vevő személyi azonosítóját, a megszerzett bejegyzéssel érintett tulajdoni hányadot és a jogváltozás jogcímét. A konkrét ügyben kétséget kizárólag megállapítható, hogy az árverési vevő az ingatlan tulajdonjogát árverés útján megszerezte. Utalt arra is, hogy a vonatkozó jogszabályi rendelkezések – a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 5:41. § (3) bekezdése és az ingatlan-nyilvántartásról szóló 1997. évi CXLI. törvény végrehajtásáról szóló 109/1999. (XII. 29.) FVM rendelet 6. § (3) bekezdésének – egybevetéséből nem következik, hogy a tulajdonszerzés jogcímeiként kizárólag a Ptk. terminológiája szerinti hatósági árverés tüntethető fel. Rámutatott továbbá, hogy az eljárásban az Inyvt. 27/A. §-a lehetővé tette az alperes számára, hogy az indítványozó értesítését mellőzze.
- [9] Nem osztotta a bíróság a kiadmányozással kapcsolatos indítványozói aggályokat sem. Megállapította, hogy a támadott alperesi határozatot az arra jogosult ügyintéző kiadmányozta.
- [10] Az indítványozó további hivatkozásaival összefüggésben kifejtette, hogy az Inyvt. 26. § (8) bekezdése és a Ptk. 5:178. § (3) bekezdése alapján a hatósági megkeresésre indult ingatlan-nyilvántartási eljárás csak a megkeresés alaki és tartalmi kellékeinek vizsgálatára terjed ki. A Kúria eseti döntéseire (Kfv.VI.37.815/2018/7.; Kfv. III.37.613/2017/4.) utalva rámutatott, hogy az ingatlanügyi hatóság regisztratív szerv, mely kötve van más hatóságok megkereséséhez, ezért a bejegyezhető jogra vagy feljegyezhető tényre vonatkozó jogerős bírósági, hatósági megkeresést nem bírálhatja felül, azok jogszerűségét hatáskör hiányában nem vizsgálhatja. Az indítványozó egyes ügyiratok beszerzésére irányuló kérelmét is arra figyelemmel utasította el, hogy az ingatlanügyi hatóságnak nem volt hatásköre a megkeresés alapjául szolgáló eljárások vizsgálatára.
- [11] Az indítványozó felülvizsgálati kérelmében elsődlegesen a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és az eljáró bíróság új eljárás lefolytatására utasítását, másodlagosan a jogerős ítélet megváltoztatását, az alperes határozatának megsemmisítését és új eljárás lefolytatására kötelezését kérte. Felülvizsgálati kérelme befogadhatósága okaként az indítványozó a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa), ab), ad) alpontjaira, továbbá annak b) pontjára hivatkozott.
- [12] Érvelése szerint az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata a joggyakorlat egységesítésének és továbbfejlesztésének biztosítása érdekében indokolt. Nincs olyan, a Kúria által közzétett határozat, amely kimondaná, hogy a hatósági árverésen részt vevő tulajdonjogának ingatlan-nyilvántartásba történő bejegyzése érdekében az önálló bírósági végrehajtó köteles intézkedni. Tisztázatlannak tartja továbbá az önálló bírósági végrehajtó által lefolytatott eljárást, valamint azt, hogy az ingatlanügyi hatóság a tulajdonjogot ebben az esetben milyen jogcímen jegyezheti be. Vitatta a jogerős ítélet azon megállapítását, miszerint a bejegyzés regisztratív aktus, értelmezésében a bejegyzés alapjául kizárólag bírósági ítélet vagy hatósági határozat szolgálhat, a végrehajtó megkeresése nem.
- [13] A felvetett jogkérdés különleges súlyát, illetve társadalmi jelentőségét – Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ab) alpontja – a bírósági végrehajtási eljárásban az előreláthatóság és a kiszámíthatóság követelményében jelölte meg.
- [14] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja körében eljárási szabálysértésként hivatkozott a bejegyzett jogosult előzetes értesítésének és bejegyzési engedélyének mellőzésére, az iratok beszerzésének hiányára, a végrehajtónak az ingatlanügyi szerv előtti hatósági eljárásban történő ügyféli jogállásának el nem ismerésére, a végrehajtó mint ügyfél perbeállításának mellőzésére, valamint a határozat jogszerűtlen kiadmányozására.
- [15] A Kúria 2025. február 12. napján kelt, Kfv.III.37.088/2025/2. számú végzésével a felülvizsgálati kérelem befogadását megtagadta. Megállapította, hogy az indítványozó felülvizsgálati kérelme nem tartalmaz olyan felsőbbbírósági iránymutatást igénylő kérdést, amely okán a felülvizsgálati eljárás lefolytatása indokolt lenne. Rámutatott, hogy az ingatlan-nyilvántartási jogszabályok alkalmazása tekintetében határozott közigazgatási és bírósági joggyakorlat alakult ki arra nézve, hogy az ingatlanügyi hatóság a végrehajtó alakilag és tartalmilag aggálytalan megkereséséhez kötve van. Több kúriai döntésre is utalva kifejtette, hogy egységes a gyakorlat abban, hogy a végrehajtó megkeresése ingatlan-nyilvántartási bejegyzés alapjául szolgáló okiratnak minősül. A Kúria álláspontja szerint a jogerős ítélet olyan elvi jogkérdést sem vetett fel, amely a joggyakorlat továbbfejlesztését indo-

kolná, ezért a felülvizsgálati kérelem befogadására a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja alapján nem volt mód.

- [16] A Kúria az indítványozó felülvizsgálati kérelmének befogadását a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpont alapján sem látta indokoltnak. Az ügyben eljáró bíróság ugyanis valamennyi, az indítványozó által megjelölt jogszabálysértés – a bejegyzett jogosult előzetes értesítésének és bejegyzési engedélye mellőzésének, a végrehajtónak az ingatlanügyi szerv előtti hatósági eljárásban történő ügyféli jogállásának el nem ismerése és a végrehajtó mint ügyfél perbeállításának mellőzése – tekintetében részletesen kifejtette jogi érveit. Önmagában pedig az, hogy a fél nem ért egyet a jogerős ítéletben foglaltakkal nem elégséges a felülvizsgálati kérelem befogadásához. A Kúria kitért a kiadmányozási jog gyakorlásának kérdésére is, utalt az 1/2019. számú KMPJE határozatában írtakra. Kifejtette, hogy az ingatlanügyi hatóság a bejegyzés alapjául szolgáló bírósági, hatósági határozatot kizárólag az ingatlan-nyilvántartási bejegyezhetőség szempontjából vizsgálhatja, az árverési hirdetmény és az árverezés lefolytatásának jogszerűségét nem értékelheti. Az árveréssel kapcsolatos szabálytalanság nem eredményezi az okirat nyilvánvaló érvénytelenségét. Mivel az indítványozó nem a Kúria határozatától jogkérdésben történő eltérésre, hanem kifejezetten arra hivatkozott, hogy szükséges eltérni a Kúria által hozott precedens ítéletekben foglalt értelmezéstől, a felülvizsgálati kérelem befogadása a Kp. 118. § (1) bekezdés b) pontja alapján sem volt indokolt.
- [17] 2.2. A fenti előzmények után előterjesztett – és hiánypótlási felhívásra, valamint önálló beadvány útján kiegészített, illetve a Kúria felülvizsgálati végzésére is kiterjesztett – alkotmányjogi panaszában az indítványozó az Abtv. 27. § (1) bekezdése alapján az Alaptörvény II. cikke, a IV. cikk (1) bekezdése, a XIII. cikk (1) bekezdése, a XXIV. cikk (1) bekezdése, valamint a XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdéseinek a sérelmére hivatkozva kérte a bírósági döntések alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését.
- [18] Az indítványozó az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése szerinti tisztességes eljáráshoz való jog és a (7) bekezdés szerinti jogorvoslathoz való jog sérelmét abban látja, hogy a közigazgatási határozat felülvizsgálata során eljáró bíróság az ingatlanügyi hatóság határozatát nem semmisítette meg a közigazgatási perben vétett, az ügy érdemére kiható eljárási és anyagi jogi szabálysértések miatt. Olvasatában a felhívott Alaptörvényben biztosított jogainak sérelmére vezet, hogy az ingatlanügyi eljárásban a hatóság a bejegyzett jogosult értesítését és bejegyzési engedélyét mellőzte, a végrehajtó ügyféli jogállását nem ismerte el, határozatát pedig nem az arra jogosult kiadmányozta. Kifogásolta azt is, hogy az eljáró bíróság a végrehajtó – mint az eljárást kezdeményező ügyfél – perbeállítását mellőzte. Értelmezésében a Fővárosi Törvényszék akkor járt volna el helyesen, ha a precedens határozatok figyelmen kívül hagyásával a tényállás helyes megállapítása mellett a törvényi rendelkezések okszerű értelmezésével keresetének helyt ad, és az alperes határozatát megsemmisíti.
- [19] Az indítványozó 2025. április 14. napján kelt, az elsőfokú bíróság útján előterjesztett – és az Alkotmánybíróságra 2025. április 29. napján érkezett – beadványában alkotmányjogi panaszát a Kúria felülvizsgálati kérelem befogadását megtagadó végzésére is kiterjesztette. Érvelése szerint a kúriai döntés azért sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdéseit, mert az egyedi közigazgatási határozatok elleni jogvédelem és törvényesség elvét – az Alaptörvény I. cikk (1)–(3) bekezdései alapján – nem előzheti meg a Kúria előtti eljárásban a jogegység elve.
- [20] Érvelése szerint az önkényes és *contra legem* jogalkalmazás egyúttal az Alaptörvény II. cikke szerinti emberi méltósághoz, a IV. cikk (1) bekezdésében foglalt személyi szabadsághoz és biztonsághoz és a XIII. cikk (1) bekezdés szerinti tulajdonhoz való jog sérelmére is vezet.
- [21] Az indítványozó az Alaptörvény II. cikke szerinti emberi méltósághoz való jog sérelmét abban látja, hogy az ügyben eljáró bíróság nem kezelte „méltóságnak megfelelő körültekintéssel és figyelmességgel az alperes személyét.” Érvelése szerint a jogerős ítéletből nem állapítható meg, illetve a közigazgatási per során nem került tisztázásra, hogy az indítványozó az ügyféli jogait miért nem gyakorolhatta, és az önálló bírósági végrehajtó által megindított eljárásról miért nem értesítették, valamint az, hogy – az álláspontja szerint hiányos – végrehajtói megkeresést a hatóság miért teljesítette. Ismételt kifogásolta, hogy a végrehajtó perbeállítását a közigazgatási per bírósága nem tartotta szükségesnek.
- [22] Álláspontja szerint az Alaptörvény IV. cikk (1) bekezdésében foglalt szabadsághoz és személyi biztonsághoz való jog sérelmére vezet, hogy az ingatlanügyi eljárásban nem vehetett részt, a közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata során eljáró, jogerős döntést hozó bíróság pedig nem teljesítette azokat az indítványokat, amelyek szükségesnek és indokoltnak tartott.
- [23] Az indítványozó az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdése szerinti tulajdonhoz való jog sérelmét nemcsak azért állítja, mert az ingatlanügyi hatóság határozata tulajdonjogát az ingatlan-nyilvántartásból törölte, hanem azért is, mert a jogerős ítélet a közigazgatási perben felmerült eljárási illeték és eljárási költségek, valamint az alperes

és az árverési vevő (alperesi érdekelt) költségeinek megtérítésére kötelezte. Kifogásolta azt is, hogy nem jutott hozzá a közigazgatási perben felmerült és előlegezett költségeihez sem.

- [24] 2.3. Az indítványozó 2025. április 14. napján kelt, az elsőfokú bíróság útján előterjesztett – és az Alkotmánybíróságra 2025. április 29. napján érkezett – beadványában az Abtv. 26. § (1) bekezdése alapján a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pontja aa) és ab) alpontjai, a jogegységi határozat és a KK. vélemény alaptörvény-ellenességét is állította. Érvelése szerint az alkalmazott jogszabályok és a végzésben hivatkozott bírói gyakorlat egyaránt a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog, illetve jogorvoslathoz való jog sérelmére vezet.
- [25] 3. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (1)–(2) bekezdései alapján elsőként azt vizsgálta, hogy az alkotmányjogi panasz megfelel-e a befogadhatóság törvényi feltételeinek.
- [26] 3.1. Az Abtv. 30. § (1) bekezdése alapján az Abtv. 26. § (1) bekezdése és a 27. § (1) bekezdése szerinti alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül lehet írásban benyújtani. Az indítványozó – a Fővárosi Törvényszék 15.K.700.863/2023/53. számú ítéletével szembeni – alkotmányjogi panaszát határidőben terjesztette elő, mivel a jogerős ítéletét 2024. december 12. napján vette át az eljáró jogi képviselő, az alkotmányjogi panaszt pedig 2025. január 12. napján nyújtotta be, elektronikus úton. A Kúria felülvizsgálati kérelem befogadása tárgyában hozott döntését követően az indítványozó alkotmányjogi panaszát kiegészítette, valamint kiterjesztette a Kúria végzésére. Az indítványozó jogi képviselője a Kúria döntését 2025. február 20. napján vett át, alkotmányjogi panaszának kiterjesztését tartalmazó beadványát 2025. április 15. napján terjesztette elő.
- [27] Az indítványozó, aki korábban a Dr. Galambos Károly Ügyvédi Iroda tagja volt, csatolta az ügyvédi irodájának szóló szabályszerű meghatalmazását. Képviselési jogosultsága azonban az Alkotmánybíróság eljárása alatt megszűnt. Az Alkotmánybíróság ezért az Ügyrend 27. § (5) bekezdése alapján felhívta az indítványozót, hogy tizenöt napon belül állítson új képviselőt, vagy nyilatkozzon a személyes eljárásáról. Az indítványozó határidőben előterjesztett válaszbeadványában arról tájékoztatta az Alkotmánybíróságot, hogy nem kíván új jogi képviselőt meghatalmazni. Ezért az Alkotmánybíróság a továbbiakban az indítványozó személyes eljárására vonatkozó nyilatkozata alapján járt el.
- [28] Az indítványozó jogosult és érintett is, mert a bírósági eljárásban fél volt, saját egyedi ügyével összefüggésben terjesztette elő alkotmányjogi panaszát. A panasz a befogadás jogorvoslatok kimerítésével kapcsolatos feltételeinek is megfelel.
- [29] 3.2. Az Abtv. 26. § (1) bekezdése és 27. §-a szerint az alkotmányjogi panasz benyújtásának törvényi feltétele, hogy az indítványozó Alaptörvényben biztosított jog sérelmére hivatkozzon.
- [30] Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint az Alaptörvény II. cikke {27/2021. (XI. 5.) AB határozat, Indokolás [60]}, a IV. cikk (1) bekezdése {7/2022. (IV. 26.) AB határozat, Indokolás [1]; [18]}, a XIII. cikk (1) bekezdése {3496/2023. (XII. 1.) AB végzés, Indokolás [22]}, a XXIV. cikk (1) bekezdése {16/2021. (V. 13.) AB határozat, Indokolás [21]}, valamint a XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdése {3297/2024. (VII. 24.) AB végzés, Indokolás [26]}, olyan jogosultságot hordoznak, amelyek az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogának minősülnek, azokra alkotmányjogi panasz alapítható.
- [31] 4. Az Alkotmánybíróság elsőként az Abtv. 26. § (1) bekezdésére alapított panasz befogadhatóságának további feltételeit vizsgálta.
- [32] 4.1. Az Abtv. 26. § (1) bekezdése szerint az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés c) pontja alapján alkotmányjogi panasszal az Alkotmánybírósághoz fordulhat az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet, ha az ügyben tárgyalt bírósági eljárásban alaptörvény-ellenes jogszabály alkalmazása folytán az Alaptörvényben biztosított jogának sérelme következett be, és jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva. Az Abtv. 37. § (2) bekezdése értelmében a 26. § (1) bekezdése szerinti alkotmányjogi panasz az Alaptörvény 25. cikk (3) bekezdésében meghatározott, a bíróságokra kötelező jogegységi határozatokkal szemben is előterjeszthető. Ebben az esetben az indítványozókra, az eljárásra és a jogkövetkezményekre a jogszabályok felülvizsgálatára vonatkozó szabályokat kell alkalmazni.
- [33] Az indítványozó az Abtv. 26. § (1) bekezdése szerinti alkotmányjogi panaszában a jogegységi határozat és a KK. vélemény alaptörvény-ellenességét is állította.

- [34] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozó által támadott KK. vélemény nem jogszabály, s nem minősül a bíróságokra kötelező jogegységi határozatnak sem, ezért azzal szemben alkotmányjogi panasznak az Abtv. 26. § (1) bekezdése és a 37. § (2) bekezdése alapján nincs helye, mert nem tartozik az Abtv. 26. § (1) bekezdésének tárgyi hatálya alá.
- [35] A jogegységi határozat az alkotmányjogi panaszra okot adó ügyben alkalmazásra került, ezért az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az támadható az Abtv. 26. § (1) bekezdése szerinti alkotmányjogi panasszal {lásd hasonlóan: 3201/2025. (VI. 23.) AB határozat, Indokolás [39]}.
- [36] 4.2. Az Abtv. 52. § (1b) bekezdése értelmében csak a határozott kérelmet tartalmazó alkotmányjogi panasz fogadható be, ezért az Alkotmánybíróság megvizsgálta e feltétel teljesülését is.
- [37] A kérelem akkor határozott, ha az Alkotmánybíróság hatáskörére és az indítványozó jogosultságára vonatkozó hivatkozást tartalmaz, megjelöli az Alaptörvény megsérteni vélt rendelkezéseit, illetve a sérelmezett jogszabályi rendelkezéseket, indokolja azok Alaptörvénybe ütközését, és kifejezetten kéri a megsemmisítésüket.
- [38] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítvány az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljáráshoz való jog és a (7) bekezdése szerinti jogorvoslathoz való jog sérelmét pusztán állítja, de nem adott elő alkotmányjogi érveléssel alátámasztott indokolást arra nézve, hogy a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pontjának aa) és ab) alpontja és a jogegységi határozat miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezéseivel. Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint alkotmányjogilag értékelhető indokolás hiányában az indítvány nem felel meg az Abtv. 52. § (1b) bekezdés e) pontja szerinti követelménynek, ekként nem alkalmas érdemi elbírálásra {3272/2018. (VII. 20.) AB végzés, Indokolás [34]; 3080/2019. (IV. 17.) AB határozat, Indokolás [27]}.
- [39] A fentiek alapján az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az Abtv. 26. § (1) bekezdése szerinti alkotmányjogi panasz érdemi vizsgálatának nincs helye, mert az nem felel meg az Abtv. 26. § (1) bekezdésében és az Abtv. 52. § (1b) bekezdés e) pontjában foglalt követelményeknek.
- [40] 5. A továbbiakban az Alkotmánybíróság az Abtv. 27. § (1) bekezdésére alapított panasz befogadhatóságát vizsgálta.
- [41] 5.1. A Kúria alkotmányjogi panasszal támadott végzése nem érintette az ügy érdemét, azonban az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata alapján a Kúria felülvizsgálati kérelem befogadását megtagadó végzése a bírósági eljárást befejező egyéb döntésnek minősül, és alkotmányjogi panasszal támadható {lásd pl. 3245/2019. (X. 17.) AB végzés, Indokolás [14]; 3188/2020. (V. 27.) AB végzés, Indokolás [11]}. Mindez azt is jelenti, hogy jelen alkotmányjogi panasz szempontjából az Abtv. 27. § (1) bekezdése szerint az alapügy érdemében hozott döntésnek a Fővárosi Törvényszék 15.K.700.863/2023/53. számú jogerős ítélete tekinthető.
- [42] Az Ügyrend 32. § (5) bekezdése szerint a Kúria felülvizsgálati eljárásban hozott határozata alkotmányjogi panasszal az általános szabályok szerint önállóan is támadható, azzal, hogy a Kúriának a felülvizsgálati eljárásban hozott nem érdemi döntésén keresztül az Alkotmánybíróság akkor vizsgálja az alapügyben hozott bírói döntést, ha a Kúria az alkotmányjogi panaszban sérelmezett, nem érdemi döntését mérlegelési jogkörben hozta meg {3051/2025. (I. 21.) AB végzés, Indokolás [25]}.
- [43] Jelen ügyben az indítványozó a jogerős döntést alkotmányjogi panasszal határidőben megtámadta, s a Kúria a felülvizsgálat engedélyezése tárgyában nem érdemi döntését mérlegelési jogkörben hozta meg.
- [44] Az Alkotmánybíróság a fentieknek megfelelően az alkotmányjogi panasz befogadhatóságát a továbbiakban nemcsak a Kúria végzését, hanem a jogerős ítéletet támadó elemében is értékelte.
- [45] 5.2. Az Abtv. 52. § (1b) bekezdése értelmében csak a határozott kérelmet tartalmazó alkotmányjogi panasz fogadható be, ezért az Alkotmánybíróság megvizsgálta e feltétel teljesülését is.
- [46] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a panasz a határozott kérelem Abtv. 52. § (1b) bekezdésében előírt feltételeinek csak részben felel meg. Az indítvány az indítványozó jogosultságára vonatkozó hivatkozást tartalmaz, megjelöli az Alaptörvény megsérteni vélt rendelkezéseit, illetve a sérelmezett jogszabályi rendelkezéseket, bírói döntéseket, és kifejezetten kéri a megsemmisítésüket.
- [47] Az Abtv. 52. § (1b) bekezdés e) pontja szerint a kérelem akkor határozott, ha megfelelő indokolást tartalmaz arra nézve, hogy a kifogásolt bírói döntés miért és mennyiben ellentétes az Alaptörvény indítványban megjelölt rendelkezésével.
- [48] E feltétel teljesülésének vizsgálata kapcsán az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozó az állított alapjogsérelmek alkotmányjogi szempontú kifejtésével adós maradt, az ügy részletes ismertetésén és már a bí-

rósági eljárás során is megfogalmazott érvein kívül, alkotmányjogi érvelést egyik felhívott alaptörvényi rendelkezéssel kapcsolatban sem adott elő.

- [49] Az Alkotmánybíróság korábban már rámutatott, hogy: „A mégoly terjedelmes, szerteágazó területekről összeválogatott szakmai anyagokat vegyítő beadvány sem helyettesítheti a támadott bírói döntésre irányuló, releváns, konkrét (az Alkotmánybíróság által vizsgálható) alkotmányjogi indokolást tartalmazó, és a határozott kérelem Abtv.-ben rögzített kritériumainak megfelelő indítványt. A [...] bíróságok egybehangzó, megindokolt megállapításainak a tagadása [...] nem értékelhető – az Abtv. 52. § (1b) bekezdés e) pontja szerinti – indokolásnak arra nézve, hogy a sérelmezett bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezéseivel” {3550/2023. (XII. 21.) AB végzés, Indokolás [45]}.
- [50] 6. A fentiek alapján az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz nem felel meg az Abtv. 52. § (1b) bekezdés e) pontjában foglalt követelményének, ezért az alkotmányjogi panaszt – az Abtv. 56. § (1)–(3) bekezdése és az Ügyrend 5. § (1) bekezdése szerint eljárva – az Ügyrend 30. § (2) bekezdés h) pontja alapján visszautasította.
- [51] Tekintettel arra, hogy az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panasz visszautasításáról döntött, az Abtv. 61. § (1) bekezdése szerinti, végrehajtás felfüggesztése iránti kérelemről nem kellett határoznia.

Budapest, 2026. február 17.

Dr. Juhász Miklós s. k.,
tanácsvezető, előadó alkotmánybíró

Dr. Hende Csaba s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Horváth Attila s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Polt Péter s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Varga Réka s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/213/2025.

• • •

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 1104/2026. (III. 6.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Szekszárdi Törvényszék 10.Pf.20.447/2024/7. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó jogi képviselője (dr. Szepesházi Péter ügyvéd) útján a Szekszárdi Járásbíróság 10.P.20.247/2023/25. számú ítélete és a Szekszárdi Törvényszék 10.Pf.20.447/2024/7. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján. Az indítványozó szerint a támadott döntés sérti az Alaptörvény II. cikkét, XV. cikk (1) bekezdését, XX. cikkét, XXIV. cikk (1) bekezdését, és XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdéseit.
- [2] 2. Az indítvány alapjául szolgáló ügy a rendelkezésre álló iratok alapján a következőképpen foglalható össze.
- [3] 2.1. Az indítványozó mint az indítvány alapjául szolgáló ügy felperese korábban az alapperbeli alperesi szervezetben főtitkári tisztséget töltött be, és ebben a minőségében az alperes képviselőjére is jogosult volt. Az indítványozó mint felperes és az alperes között bérleti szerződés jött létre 2015. március 20. napján a felperes tulajdonát képező ingatlan egyes helyiségeinek bérbeadásáról 80 000 forint/hó bérleti díj ellenében. Az alperes bérlelőként a felperesi ingatlanon beruházást végzett 16 475 330 forint értékben. A szerződés szerint az alperes a bérleti szerződésben kikötött bérleti díjat a beruházás értékébe történő beszámítás útján egyenlítette ki. A felek rögzítették, hogy a bérleti szerződés felmondására – amennyiben a másik fél a szerződés kapcsán az együttműködési kötelezettségét nem szegi meg súlyos mértékben – a beruházás erejének bérleti díj formájában történő bérlelő általi lelakásáig nem jogosultak (szerződés 8. pont). A szerződés 27. pontja rögzítette azt is, hogy a jelen szerződést a felek 2015. március 20. napjától határozatlan időtartamra – a 8. pontban foglalt kitétel figyelembevételével – kötik. A szerződést bármelyik fél a másik fél felé intézett írásbeli nyilatkozatával 120 napos felmondási idővel felmondhatja. A szerződés 28. pontjában a felek kikötötték továbbá, hogy a bérleti díjat a felek közös megállapodásukkal módosíthatják.
- [4] Egy 2015 szeptemberében készült szakértői vélemény alapján a felek 2016. január 1. napjától a bérleti díjat 80 000 forintról 180 000 forintra emelték fel. Időközben a felperes büntetőjogi felelősségre vonására tekintettel a főtitkári tisztsége megszűnt: a felperes fogva tartása alatt az alperes a felemelt bérleti díjat – a szerződéstől eltérően nem beszámítás útján – 50%-os mértékben a felperes számlájára, 50%-os mértékben pedig leányának számlájára utalással egyenlítette ki.
- [5] 2018. november 29-én kelt levelében a felperes a bérleti díj összegét egyoldalúan 220 000 forintra emelte fel, azzal a feltétellel, hogy az alperes az ingatlan kijavításának költségeit vállalja, ennek nem teljesülése esetén 270 000 forintban állapította meg a fizetendő bérleti díj összegét. Az alperes ezt követően a bérleti szerződést a bérbeadó súlyos szerződésszegésére és az együttműködési kötelezettségének súlyos megsértésére hivatkozva felmondta, azzal, hogy 2018. december 31. napjáig a bérleményből kiköltözik.
- [6] 2.2. A felperes a rendkívüli felmondást nem fogadta el, az előnyomott aláírásra hivatkozva úgy ítélte meg, hogy az alperes felmondása rendes felmondásként sem értékelhető. Az alperes válasziratában közölte, hogy a szerződést érvényesen felmondottnak tekinti, fizetési kötelezettségét nem ismerte el.
- [7] A felperes 2019. január 1. napjától 2019. április 30. napjáig terjedő időszakra vonatkozóan 1 080 000 forint összegű számlát bocsátott ki, amelyet az alperes visszaküldött, hivatkozva arra, hogy a bérleti szerződés felmondásra került, így bérleti díj fizetési kötelezettség nem terheli. A felperes fizetési meghagyás útján érvényesítette az igényét, ami ellentmondás folytán perré alakult. Keresetében 1 080 000 forint bérleti díj és ennek késedelmi kamata összegben kérte az alperes marasztalását. A Szekszárdi Járásbíróság – a Szekszárdi Törvényszék mint másodfokú bíróság 10.Pf.20.401/2021/9. számú ítéletével helybenhagyott – 4.P.20.275/2020/45-II. számú ítéletében a kereseti kérelemnek részben helyt adott, és a 2016. március 4. napján kelt bérleti szerződés kiegészíté-

se alapján havi 180 000 forint figyelembe vételével 2019. január 1. napjától 2019. április 30. napjáig terjedő időszakra 720 000 forint bérleti díj és ennek késedelmi kamata megfizetésére kötelezte az alperest, ezt meghaladóan a keresetet elutasította.

- [8] 2.3. A felperes ezt követően előterjesztett újabb keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest 2019. május 1-től 2020. december 31-ig terjedő időre járó elmaradt bérleti díj, mindösszesen 3 600 000 forint és ennek 2019. május 1-jétől járó törvényes mértékű, a Ptk. 6:48. § (1) bekezdése szerinti késedelmi kamata megfizetésére.
- [9] A Szekszárdi Járásbíróság 10.P.20.247/2023/25. számú ítéletében a tényállást a peres felek nyilatkozatai, a csatolt okiratok, valamint a Szekszárdi Járásbíróság előtt folyamatban volt 4.P.20.275/2020. számú peres eljárás iratai alapján állapította meg. Ítélt dolognak minősítette azt, hogy a peres felek 2015. évi szerződése a 2016. márciusi kiegészítéssel módosult, és az alperest terhelő bérleti díj összege 180 000 forint volt havonta. Szintén ítélt dolognak tekintette a felmondás hatályosulását. Abban a kérdésben foglalt állást, hogy a felek közötti szerződés alapján a bérleti jogviszony a felperes és az alperes között fennáll-e, így ennek alapján az alperes bérleti díjfizetésére köteles-e. Megállapította, hogy az alperest a szerződés alapján megillette a szerződés felmondásának joga 120 napos felmondási határidővel, írásban. Figyelemmel arra, hogy az alperes 2018. december 12-i felmondása a bérleti szerződést 120 napos felmondási idővel, 2019. április 30. napjával megszüntette, az alperes további szolgáltatással a Ptk. alapján nem tartozik a felperesnek, így a járásbíróság a keresetet elutasította.
- [10] 2.4. Az indítványozó fellebbezése alapján másodfokon eljáró Szekszárdi Törvényszék 10.Pf.20.447/2024/7. számú ítélete az elsőfokú bírósági ítéletet helybenhagyta. A törvényszék megállapította, hogy a járásbíróság az eljárás szabályait megtartotta, döntése érdemben és indokaiban is megfelel a jogszabály rendelkezéseinek. Megállapította azt is, hogy az elsőfokú bíróság a 4.P.20.275/2020. számú perben hozott jogerős ítélet anyagi jogerőhatását helyesen, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény 360. § szabályainak megfelelően határozta meg, amihez képest helytállóan állapította meg az eljárás kereteit. Megállapította, hogy a megelőző perben a bíróságnak nem kellett állást foglalnia a felmondásról, így nem állapította meg a felmondás érvénytelenségét sem. Az előzményi perben ugyanis a keresettel érvényesített időszakra a fennállt jogviszony alapján keletkezett fizetési kötelezettségről foglalt állást. A megelőző perben a bíróság azon megállapítása, hogy az azonnali hatályú felmondás feltételei nem álltak fenn, nem azonos a felmondás érvénytelenségével: az érvénytelenség kérdése a perben fel sem merült. Mindebből következően a jelen eljárásban született elsőfokú ítélet – a felperesi hivatkozással ellentétben – nem végzett átminősítést.
- [11] 3. Az indítványozó ezt követően terjesztette elő indítványát. Ebben a támadott jogerős döntés és ezen keresztül az elsőfokú bíróság döntése alaptörvény-ellenességének megállapítását kérte az Alaptörvény II. cikkének, XV. cikk (2) bekezdésének, XX. és XXIV. cikkének, valamint XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdéseinek sérelmére hivatkozással.
- [12] 3.1. A támadott ítéletek kapcsán az indítványozó szerint a bíróság megsértette az ítélt dolog elvét, ami által sérült az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése és XXVIII. cikk (1) bekezdése, vagyis a tisztességes, részrehajlás nélküli és jogbiztonságot tiszteletben tartó döntéshozatal követelménye.
- [13] Az indítványozó szerint ugyanezen alapjogok sérelmét idézte elő, hogy a bíróságok figyelmen kívül hagyták a Kúria 2/2022. számú Polgári jogegységi határozatát (a továbbiakban: PJE), ami szerint érvénytelen nyilatkozathoz nem fűződhet joghatás. Ezzel összefüggésben az indítványozó hivatkozott még az EJEE 6. és 13. cikkének sérelmére is.
- [14] Az indítványozó szerint az eljáró bíróságok döntései önkényes mérlegelésen alapulnak: figyelmen kívül hagyták a rendkívüli felmondás joghatásaival kapcsolatos jogszabályi rendelkezéseket és „a semmisség elvét, amely kizárja, hogy érvénytelen jognyilatkozatra bármilyen joghatást lehessen alapítani.” Ez az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdését és az EJEE 6. és 13. cikkét sérti.
- [15] Az indítványozó arra hivatkozott, hogy a támadott döntések valótlanul állították, hogy figyelembe vették volna a korábbi peres eljárás megállapításait, és ellentmondásos indokolást tartalmaznak, mivel „különbséget tettek az azonnali hatályú felmondás megalapozatlansága és érvénytelensége között, holott mindkettő ugyanazon jogsértő nyilatkozathoz kapcsolódott.” Ez az érvelés az indítványozó szerint megtévesztő, ezért sérti a tisztességes eljárást és jogbiztonságot [Alaptörvény XXIV. és XXVIII. cikk (1) bekezdés].
- [16] Az indítványozó úgy véli, hogy a jogerős ítélet a rendkívüli felmondást tévesen értelmezte, mivel szerinte a megelőző perben a bíróság azt állapította meg, hogy a felmondás rendkívüli felmondás volt és semmis, míg az

indítvánnyal támadott jogerős döntés rendes felmondásnak minősítette a felmondást és „az érvénytelen jognyilatkozatot joghatással ruházta fel.” Az indítványozó szerint ellentmondásos a bíróság jogértelmezése, mivel „különbséget tett az azonnali hatályú felmondás megalapozatlansága és érvénytelensége között, és „figyelman kívül hagyta, hogy mindkettő ugyanazon jogsértő nyilatkozathoz kapcsolódik.” Mindezek miatt a támadott döntések sértik „a részrehajlás nélküli és jogbiztonságot tiszteletben tartó döntéshozatalt” [Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdés], „a tisztességes eljáráshoz való jogot és jogbiztonságot” [Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdés], valamint a PJE-t és az EJE 6. és 13. cikkét.

- [17] Ugyanezen sérelmet okozza az indítványozó szerint az, hogy a bíróság ezzel utólag egy érvénytelen jognyilatkozathoz fűződő joghatást ismert el.
- [18] Az indítványozó szerint a perköltség megállapítása is alaptörvény-ellenes a támadott döntésekben, mivel nem állt arányban a pervesztesség mértékével. Ez az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdését és az EJE 6. cikkét is sérti.
- [19] Az indítványozó szerint a jogegyenlőség elve is sérült, mert az alperes megalapozatlan védekezését elfogadta és jogellenesen előnyben részesítette, míg a felperes érdekeit a bíróságok nem vették kellő mértékben figyelembe. Ez az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdését és XXVIII. cikk (1) bekezdését sérti.
- [20] Az indítványozó szerint a támadott ítéletek következetlenek voltak, ami aláássa a jogrend stabilitását, „indokolatlan hátrányok és előnyök megoszlása sértette a felek közötti egyenlő bánásmódot”. Ezáltal sérült az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése és XXVIII. cikk (1) bekezdése.
- [21] Az indítványozó szerint a bírósági döntések iratellenes megállapításokat tartalmaztak, így a megelőző perben a rendkívüli felmondás joghatásait és a PJE megállapításait illetően „az ítélet ellentétes volt a peranyag dokumentált ténymegállapításaival, amelyek kizárták az érvénytelen jognyilatkozat joghatását”, továbbá az ítélet az indítványozó szerint túltérjeszkedett a kereseti kérelmen. Ez az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdését sérti.
- [22] Az indítványozó kifogásolta a jogerős ítélet szerkezetét és rendelkező részét: az utóbbit hiányosnak tartja, míg a szerkezetet illetően arra hivatkozott, hogy eltérés van a rendelkező rész és az indokolás között. Ez az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdését és XXVIII. cikk (1) bekezdését sérti.
- [23] Emellett arra is hivatkozott, hogy a jogerős ítélet logikátlan jogalkalmazást tartalmaz, vagyis „az ítélet indokolatlanul kedvező értelmezést alkalmazott az egyik fél javára, miközben a másik fél jogait háttérbe szorította.” Ez az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdését és a PJE-t sérti.
- [24] Az indítványozó szerint a jogerős döntés az indokolási kötelezettségnek sem tesz eleget, mivel a megelőző perben beadott előkészítő iratokban szereplő sértő fájlnevek nyilvánosságra kerültek, ami az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdését sérti.
- [25] Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése sérült azért is az indítványozó szerint, mert a PJE és más korábbi kúriai határozatok rendelkezéseit figyelmen kívül hagyta a támadott jogerős ítélet.
- [26] Hivatkozott még arra is, hogy az alperes gondatlan eljárásával őrzési kötelezettségét megszegte, ezért az indítványozónak számos személyes tárgya eltűnt, ami sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdését.
- [27] Az indítványozó szerint az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdését sérti a jogerős döntés azért, mert nem érvényesült a részrehajlás nélküli, tisztességes és észszerű határidőn belüli eljárás követelménye. Ennek körében arra hivatkozott az indítványozó, hogy az alperes rosszhiszemű pervitelét és a megelőző eljárásban hozott döntés megállapításait az ítélet figyelmen kívül hagyta, mellőzte a beszámítási kifogás elutasítását, aránytalan perköltséget állapított meg és sérült az emberi méltóság, amennyiben az alperes megalázó kijelentéseket tett a felperest illetően.
- [28] Az Alaptörvény XV. cikk (1) bekezdésének sérelme kapcsán arra hivatkozott az indítvány, hogy az eljárás során sérült a pártatlanság és a felek méltányos bánásmódban részesítése. Ennek körében a jogerős döntés a megelőző eljárásban hozott döntés megállapításait figyelmen kívül hagyta, a jelen ügyben eljáró bíró a megelőző eljárásban tett megállapításaitól eltért, az ítéletek kiszámíthatatlanok és következetlenek voltak az indítványozó szerint.
- [29] Az Alaptörvény XX. cikk sérelmét illetően az indítványozó arra hivatkozott, hogy a jogérvényesítést akadályozta, illetve társadalmi megkülönböztetés és rágalmozás érte az indítványozót, mivel az alperes szándékosan akadályozta jogai érvényesítését, a bíróság pedig figyelmen kívül hagyta a megelőző perben keletkezett bizonyítékokat, amik igazolták az alperes rosszhiszeműségét. Az indítványozó szerint sérült az Alaptörvény ezen rendelkezése azért is, mert az alperes eltulajdonította szellemi termékét, a támadott ítéletek hiányos indokolása pedig az erre vonatkozó bizonyítékokat figyelmen kívül hagyta. Az alperes lejárató megjegyzéseket tett az indítványozóra, ami jelentős anyagi és érzelmi terhet rótt rá – ez is sérti az Alaptörvény XX. cikkét.
- [30] Az Alaptörvény II. cikke sérelme körében az indítványozó hivatkozott arra, hogy az alperes rá becsmérlő kijelentéseket tett, a bíróság pedig többször is vádlottként hivatkozott rá, az alperes négy alaptalan büntetőfeljelen-

tést tett az indítványozó ellen, ami akadályozta őt önmegvalósításában és gazdasági helyzete stabilizálásában, és számára emberi méltóságát sértő légkört teremtett.

- [31] Az Alaptörvény XI. cikkét az eredeti indítvány pusztán felsorolás szintjén említette.
- [32] 3.2. Az Alkotmánybíróság főtítkára az indítványozó jogi képviselőjét hiánypótlásra hívta fel, mivel az indítvány nem tartalmazott kellő alapjogi szempontú indokolást arra nézve, hogy a sérelmezett bírósági döntések az ügyfelének az Alaptörvényben biztosított jogait mennyiben és miért sértik.
- [33] Az indítványozó – határidőben előterjesztett – indítvány-kiegészítésében az indítványát fenntartotta, az Alaptörvény XI. cikkét felsoroló részében módosította.
- [34] 4. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. §-a alapján elsőként azt vizsgálta, hogy az indítványi kérelem megfelel-e az Abtv. és az Ügyrend szerinti befogadási feltételeknek.
- [35] 4.1. Az indítvánnyal támadott jogerős ítéletet az indítványozó 2025. március 3-án vette át, az alkotmányjogi panaszt 2025. április 14-én, határidőben nyújtotta be az elsőfokú bíróságon. Az indítványozó a rendelkezésére álló jogorvoslati lehetőségek kimerítése után terjesztette elő alkotmányjogi panaszát.
- [36] 4.2. Az Abtv. 27. § (1) bekezdése szerint az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva. Az indítványozó a sérelmezett végzéssel zárult ügyben felperes volt.
- [37] Az Abtv. 27. § (1) bekezdés a) pontja értelmében alkotmányjogi panasz Alaptörvényben biztosított jog sérelmére alapítható. Az indítvány az Alaptörvényben biztosított jog sérelme körében megjelölte az Alaptörvény II. cikkét, XV. cikk (1) bekezdését, XX. cikkét, XXIV. cikk (1) bekezdését, és XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdését. Az alkotmányjogi panasz ezek tekintetében megfelel az Abtv. 27. § (1) bekezdés a) pontjában foglalt követelményeknek.
- [38] 4.3. Az Alkotmánybíróság a továbbiakban azt vizsgálta, hogy az indítvány megfelel-e az Abtv. 52. § (1b) bekezdésében foglalt egyes követelményeknek.
- [39] Az indítvány pontosan megjelölte a támadott bírósági döntést és az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezéseit.
- [40] A határozott kérelem követelménye magában foglalja, hogy az indítványnak egyértelműen elő kell adnia az eljárás megindításának indokait, alkotmányjogi panasz esetén az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét, továbbá indokolást arra nézve, hogy a sérelmezett jogszabály, jogszabályi rendelkezés, bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezésével [vesd össze: Abtv. 52. § (1b) bekezdés b) és e) pont]. „Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint pedig az indokolás hiánya {lásd pl.: 3058/2016. (III. 22.) AB végzés, Indokolás [11]; 3245/2016. (XI. 28.) AB végzés, Indokolás [10], [13]} az ügy érdemi elbírálásának akadálya” {lásd legutóbb: 3353/2019. (XII. 6.) AB végzés, Indokolás [21]}.
- [41] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítvány nem tesz eleget az Abtv. 52. § (1b) bekezdés b) és e) pont szerinti követelménynek az Alaptörvény II. cikkére, XV. cikk (1) bekezdésére, XX. cikkére, XXIV. cikk (1) bekezdésére, és XXVIII. cikk (7) bekezdésére, továbbá az EJEE 6. és 13. cikkére, valamint a PJE sérelmére hivatkozó indítványi elem tekintetében.
- [42] Az Alaptörvény II. cikke és XX. cikke vonatkozásában az indítványozó a tisztességes eljáráshoz való joggal összefüggésben előadott alapjogi érvelését ismételte meg. Az indítványozó tehát nem adott elő alkotmányjogilag értékelhető önálló indokolást arra nézve, hogy a jogerős ítélet miért eredményezi e két alapjog sérelmét. Az Alaptörvény XV. cikk (2) bekezdése alapján az Alkotmánybíróság gyakorlata értelmében az azonos szabályozási körbe tartozó személyek közötti különbségtétel vezethet diszkriminációra. Az indítványozó ilyen összefüggésre nem utalt, hanem a tisztességes eljáráshoz való jog körébe tartozó pártatlan eljárás megsértésére hivatkozott, így az indítvány ebben a körben előadott érvelése is az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének sérelmét állító indítványi elemként értelmezhető. Ugyancsak a tisztességes eljáráshoz való jog sérelmére vonatkozó érvelést tartalmaz az indítvány az EJEE 6. és 13. cikke, valamint a PJE sérelmét állító részében. Az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdését az indítvány csupán felsorolásszerűen említette, sérelmére vonatkozóan önálló indokolást nem adott elő.

- [43] Az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése a tisztességes hatósági eljáráshoz való jogot rögzíti – szemben a tisztességes bírósági eljáráshoz való jogot rögzítő XXVIII. cikk (1) bekezdésével. Az indítvánnyal támadott bírósági döntések nem kapcsolódnak hatósági eljárás során hozott döntéshez, így a támadott döntések nem értelmezhetők az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésével összefüggésben, tartalmilag azonban a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog sérelmét állította ebben a körben is az indítványozó. Ezért az Alkotmánybíróság az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésével összefüggésben előadott indítványozói érvelést az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének sérelmét állító indítványi elemként bírálta el.
- [44] Az indítvány a kifejtettek alapján ténylegesen csak az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésével összefüggésben adott elő értékelhető alkotmányjogi indokolást.
- [45] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítvány az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének sérelmét állító részében eleget tesz az Abtv. 52. § (1b) bekezdés szerinti követelményeknek, ezért a továbbiakban azt vizsgálta, hogy az indítvány e részében megfelel-e az Abtv. 29. §-ában foglaltaknak.
- [46] 5. Az Abtv. 29. §-a alapján az – egyéb törvényi feltételeknek megfelelő – alkotmányjogi panasz akkor fogadható be, ha a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség lehetőségét támasztja alá vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vet fel. E két feltétel alternatív jellegű, így az egyik fennállása önmagában is megalapozza az Alkotmánybíróság érdemi eljárását [pl. 21/2016. (XI. 30.) AB határozat, Indokolás [20]; 34/2013. (XI. 22.) AB határozat, Indokolás [18]]. A feltételek meglétének vizsgálata az Alkotmánybíróság mérlegelési jogkörébe tartozik.
- [47] Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének sérelmét illetően a támadott ítéletek indokolását (illetve annak hiányát), az ítéletekben foglalt jogértelmezést és annak bírósági ítéletekben történt alkalmazását, valamint a bíróságok eljárását vitatta az indítványozó, valamint kifogásolta az eljáró bíróságok által megállapított tényállást, az alkalmazott bizonyítékok körét és azok értékelését, és ezekkel összefüggésben törvénysértésre hivatkozott. Ezen felül számos indítványi elem az alperes eljárás során tanúsított magatartását vitatta.
- [48] Az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszban kifejtettek alapján emlékeztet arra, hogy a bírói döntéssel szemben benyújtott alkotmányjogi panasz intézményén keresztül is az Alaptörvényt és az abban biztosított jogokat védi. A bírói döntés elleni alkotmányjogi panasz nem a bírósági szervezeten belül jogorvoslással (már) nem támadható bírói határozatok által okozott jogsérelmek orvoslásának eszköze. A rendes bíróságok által elkövetett vélt vagy valós jogszabálysértések nem adnak alapot alkotmányjogi panaszra [lásd: 3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [13]].
- [49] Az Alkotmánybíróság azt állapította meg, hogy az indítvány valójában a támadott bírósági döntés felülbírálatára irányul, az indítványozó azért fordult az Alkotmánybírósághoz, mert megalapozatlannak, tévesnek és jogellenesnek tartja az ügyében hozott jogerős döntést, vagyis – tartalmát tekintve – a törvényszék jogértelmezésének és jogalkalmazásának helytállóságát vitatja. Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata, hogy tartózkodik annak vizsgálatától, hogy a jogalkalmazó helytállóan értékelte-e az eljárásban előadott érveket, vagy a konkrét ügyben a bírói mérlegelés eredményeként megállapított tényállás megalapozott-e. A tényállás megállapítása, a bizonyítékok értékelése és mérlegelése – az eljárási jogi szabályokban foglaltak szerint – a jogalkalmazó feladata. A bíróságok döntése szükségszerűen érinti a peres felek perbe vitt jogait és jogos érdekét. Önmagában az a körülmény, hogy az indítványozó nem ért egyet a bíróság döntésével és annak indokolásával, nem elégséges érv a támadott döntés alaptörvény-ellenességének alátámasztására [lásd: 3364/2017. (XII. 22.) AB végzés, Indokolás [21]].
- [50] A tisztességes eljárás alkotmányos követelménye a bírói döntésekkel szemben – többek között – azt az elvárást tartalmazza, hogy a bíróság az eljárásban szereplő feleknek az ügy lényegére vonatkozó észrevételeit kellő alapossággal megvizsgálja, és ennek értékeléséről határozatában számot adjon. Az Alkotmánybíróság azt nem vizsgálhatja, hogy az indokolásban megjelenő érvek mennyiben megalapozottak, csak azt értékelheti, hogy a bíróság a döntésében az ügy érdemi, lényegi részeire vonatkozó észrevételeit kellő alapossággal megvizsgálta-e, és értékelő tevékenységéről számot adott-e [lásd: 3196/2022. (IV. 29.) AB határozat, Indokolás [36]]. A konkrét ügyben az indítvánnyal támadott jogerős döntés részletes érvelést és indokolást tartalmaz a keresetben felvetett kérdések vizsgálatának eredményéről.
- [51] Az Alkotmánybíróság erre tekintettel megismétli azon korábbi megállapítását, hogy a bírói döntés irányának, a bizonyítékok bírói mérlegelésének, és a bírósági eljárás teljes egészének ismételt felülbírálatára nem rendelkezik hatáskörrel [lásd: 3231/2012. (IX. 28.) AB végzés, Indokolás [4]].
- [52] Az Alkotmánybíróság – figyelemmel a fentiekben tett megállapításaira – rámutat arra is, hogy önmagában az, hogy az indítványozó a számára hátrányos, de egyébként részletesen megindokolt bírói döntések érvelését tévesnek, hibásnak, sérelmesnek, illetve a saját meggyőződésével ellentétesnek tartja és vitatja, nem alkotmá-

nyossági kérdés, így nem ad alapot a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyének a kimondására, ekként az alkotmányjogi panasz befogadására és érdemi vizsgálatára.

[53] Az Alkotmánybíróság mindezek alapján megállapította, hogy az indítvány nem teljesíti az Abtv. 29. §-ában a befogadás feltételeként előírt alternatív kritériumok egyikét sem, ekként annak befogadására és érdemi vizsgálatára nincs lehetősége.

[54] 6. A fentiek alapján az Alkotmánybíróság – figyelemmel az Abtv. 27. § (1) bekezdésére, 29. §-ára, valamint az 52. § (1b) bekezdés *b)* és *e)* pontjára – megállapította, hogy az indítvány nem tartalmaz olyan indokot, ami alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vetne fel, vagy a bírói döntés érdemére kiható alaptörvény-ellenesség kételyét támasztaná alá, ezért azt az Abtv. 56. § (2)–(3) bekezdése alapján eljárva az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *a)* és *h)* pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2026. február 17.

Dr. Juhász Miklós s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Hende Csaba s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Horváth Attila s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Polt Péter s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Varga Réka s. k.,
előadó alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/1183/2025.

• • •

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 1105/2026. (III. 6.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

1. Az Alkotmánybíróság a Kúria Gfv.VI.30.316/2024/2. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

2. Az Alkotmánybíróság a cégnyilvánosságról, a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról szóló 2006. évi V. törvény 26. § (1) bekezdés *k*) pont *ka*) alpontja alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó külföldi gazdasági társaság jogi képviselője (Dr. Kollár és Dr. Strasz Ügyvédi Iroda, eljáró ügyvéd: dr. Kollár Károly) útján az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. § (1) bekezdése alapján a Fővárosi Törvényszék Cégbírósága Cgt.01-24-001305/2. végzésére és a Fővárosi Ítéltábla 13.Cgtf.43.394/2024/2. számú végzésére is kiterjedően kérte a Kúria Gfv.VI.30.316/2024/2. számú végzése, továbbá az Abtv. 26. § (1) bekezdése alapján a cégnyilvánosságról, a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról szóló 2006. évi V. törvény (a továbbiakban: Ctv.) 26. § (1) bekezdés *k*) pont *ka*) alpontja alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését.
- [2] 2. Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügy előzményei és a panasz az alábbiak szerint foglalható össze.
- [3] 2.1. Az indítványozó tagja egy, a Fővárosi Törvényszék Cégbírósága (a továbbiakban: cégbíróság) által nyilvántartott gazdasági társaságnak (a továbbiakban: kérelmezett). A kérelmezett cégjegyzéki adatainak 37/1. számú rovatába 2019. március 12-i keltezéssel, és 2019. március 1. közzététellel a Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-dunántúli Bünyügyi Igazgatósága (a továbbiakban: NAV) határozata alapján, míg a 37/2. számú cégjegyzéki rovatba 2019. május 23-ai keltezéssel, és 2019. május 25-ei közzététellel a Baranya Megyei Főügyészség vádirata alapján büntetőjogi intézkedéssel kapcsolatos adat került bejegyzésre.
- [4] Az indítványozó a 2024. február 7. napján kelt, a Ctv. 77. § (1) bekezdés *c*) pontja szerint előterjesztett beadványában a Ctv. 26. § (1) és (4) bekezdései, továbbá a jogi személlyel szemben alkalmazható büntetőjogi intézkedésekről szóló 2001. évi CIV. törvény 12–13. §-ai alapján a bejegyzett adatok törlése érdekében törvényességi felügyeleti eljárás lefolytatását kérte. Előadta, hogy a NAV mint nyomozó hatóság nem tartozik azon szervek közé, akiknek a Ctv. 26. § (4) bekezdés szerinti határozata alapján büntetőjogi intézkedésre vonatkozó adat bejegyezhető, ezért a bejegyzés jogszabálysértő. A cégbíróságnak hivatalból kellett volna vizsgálnia az adat bejegyezhetőségét, és a bejegyzés megtagadásáról kellett volna dönteni a felhívott jogszabályhely kögens rendelkezései alapján. Utalt arra is, hogy a 37/2. számú cégjegyzéki rovatban szereplő bejegyzés hatálya 2019. március 14. napja, az ügyben vádemelésre azonban csak 2019. május 14. napján kelt vádirat alapján került sor. A Baranya Megyei Főügyészség kizárólag a vádirat benyújtását követően lett volna jogosult a megkeresésre, ekképp az intézkedés indítványozásának kezdőpontja nem lehetett 2019. március 14.
- [5] A cégbíróság a 2024. február 29. napján kelt, Cgt.01-24-001305/2. számú végzésével az indítványozó kérelmét elutasította. Határozatának indokolásában kifejtette, hogy a törvényességi felügyeleti eljárásnak azért nincs helye, mert annak célja az, hogy a cégbíróság a céget rászorítsa valamely tevékenység, intézkedés megtételére. Jelen esetben azonban fogalmilag kizárt, hogy a cég az ügyben intézkedni tudjon. Hangsúlyozta, hogy a Ctv. 26. § (1) bekezdés *k*) pontja szerint a cégjegyzéki adat bejegyzésére és közzétételére hivatalból, elektronikus értesítés alapján kerül sor. A bejegyzéseket tartalmazó végzéssel szemben – amennyiben a bejegyzésre hibás adatok alapján került sor vagy a bejegyzés egyéb okból hibás – kijavítás iránti kérelmet a kérelmezett, valamint az ügyész terjeszthet elő. Ezt követően a cégbíróság csupán azt vizsgálhatja, hogy a bejegyzésben foglalt adatok egyeznek-e a bejegyezni kért adatokkal, de nem dönthet arról, hogy a megküldött átirat esetlegesen jogszabályba ütközik. Amennyiben az ügyész átirata a vádirat benyújtásának időpontjával kapcsolatban elírást tartalmaz, úgy annak javítására a cégbíróság hivatalból nem jogosult. Utalt arra is, hogy a Ctv. 26. § (1) bekezdésé-

nek értelmezéséből nem következik, hogy a nyomozó hatóság értesítése alapján nem lehet bejegyzést eszközölni a cégjegyzék 37. számú rovatába.

- [6] Az indítványozó fellebbezése alapján másodfokon eljáró Fővárosi Ítéltábla a 2024. június 18. napján kelt, 13.Cgtf.43.394/2024/2. számú végzésével az elsőfokú bíróság végzését helyes indokaira utalással helybenhagyta. Kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság megalapozottan jutott arra a következtetésre, hogy a törvényességi felügyeleti kérelemben hivatkozott okokból kizárt a cég törvénysértő működése, mert az adatok bejegyzésére hivatalból, azaz a cég cselekvésétől, mulasztásától függetlenül és nem a cég kérelmére került sor. Helytállóan állapította meg az elsőfokú bíróság azt is, hogy az eljárással érintett adatok bejegyzése során a cégbíróság nem vizsgálhatta a bejegyezni kért adatok helyességét. A Ctv. 26. §-a alapján lefolytatott eljárás nem az általános – a Ctv. IV. fejezete szerinti – eljárás, ezért a cégbíróság nem vizsgálhatta az elektronikus úton megküldött átirat tekintetében a megkereső hatóság hatáskörébe tartozó adatok helyességét.
- [7] A jogerős végzéssel szemben az indítványozó terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben elsődlegesen a jogerős végzés – elsőfokú bíróság határozatára is kiterjedő – hatályon kívül helyezését és az ügyben eljáró bíróságok új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását, másodlagosan a jogerős végzés megváltoztatásával a 37/1. és 37/2. számú rovatába bejegyzett adatokat törlő döntés meghozatalát kérte.
- [8] A Kúria mint felülvizsgálati bíróság 2025. március 5. napján kelt, Gfv.VI.30.316/2024/2. számú végzésével az indítványozó felülvizsgálati kérelmét visszautasította.
- [9] Rámutatott, hogy a törvényességi felügyeleti eljárásban – mint vagyoni jogi tárgyú nemperes eljárásban –, ha az elsőfokú bíróság végzését a másodfokú bíróság azonos jogszabályi rendelkezésre és jogi indokolásra utalással hagyta helyben, csak abban az esetben kerülhet sor a felülvizsgálati kérelem érdemi elbírálására, ha a Kúria a felülvizsgálatot a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 409. § (2) bekezdés a)–c) pontjaiban vagy a (3) bekezdésben megjelölt okokból engedélyezi. A felülvizsgálat engedélyezése minden esetben a fél előzetesen előterjesztett kérelmén alapul, erre vonatkozóan hiánypótlás elrendelésének nincs helye. Megállapította, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság döntését a felülvizsgálati kérelemmel támadott körben azonos jogszabályi rendelkezésekre és jogi indokolásra utalással hagyta helyben, így a felülvizsgálat a Pp. 408. § (2) bekezdése alapján kizárt. Következésképp a felülvizsgálati kérelem érdemi elbírálásához az indítványozónak felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmet kellett volna előterjesztenie. Ilyen kérelmet viszont az indítványozó nem nyújtott be és a felülvizsgálati kérelme sem tartalmazott engedélyezés iránti kérelmet, ezért a Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 415. § (1) bekezdés e) pontja alapján visszautasította.
- [10] 2.2. Az indítványozó hiánypótlást követően kiegészített, az Abtv. 27. § (1) bekezdése alapján előterjesztett alkotmányjogi panaszában az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdésében rögzített jó hírnévhez való jog, a XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljáráshoz való jog és ezzel összefüggésben a 28. cikke és a C) cikk (1) bekezdésében foglalt hatalommegosztás elve, a XXVIII. cikk (2) bekezdése szerinti ártatlanság vélelme, a (6) bekezdésében meghatározott kétszeres büntetés tilalma, valamint a (7) bekezdésében foglalt jogorvoslathoz való jog sérelmére hivatkozással kérte a bírósági döntések alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését.
- [11] Az indítványozó az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdése szerinti jó hírnévhez való jog és a XXVIII. cikk (2) bekezdésében foglalt ártatlanság vélelmének sérelmét a büntetőeljárás tényének cégjegyzékben való rögzítése miatt állítja. Értelmezésében a „Kérelmezett számára e bejegyzés úgy jelenik meg, mintha »quasi« büntetett előéletű,» megbízhatatlan gazdasági társaság lenne.” A bejegyzés jelentősen rontja a kérelmezett társaság társadalmi és gazdasági megítélését, különösen a hitelintézetek és a gazdasági partnerek körében, akik megbízhatatlannak tekinthetnek, ezáltal gazdasági működésében alaptalan és aránytalan hátrányt szenved. Érvelése szerint „Egy bűnösség megállapítása előtti közhiteles és nyilvános nyilvántartásba történő olyan bejegyzés, amely alkalmas arra, hogy a személy erkölcsi integritását, tisztességes magatartását megkérdőjelezze, idő előtti, és alapvető jogaiba ütközik.”
- [12] Az indítványozó az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes bírósági eljáráshoz való jog több részelemének egyenkénti és összességében való megsértését is állította. Az indokolt bírói döntéshez való jog sérelmét abban látja, hogy sem az elsőfokú, sem a másodfokú bíróság nem adott számot döntésében arról, hogy miként történhetett meg a bejegyzés a nyomozóhatóság megkeresésére, és arról sem, hogy a 2019. május 14-én kelt vádirat alapján miként kerülhetett sor a büntetőjogi intézkedés alkalmazása indítványozásának bejegyzésére 2019. március 14. napi hatállyal.
- [13] Az indítványozó az ügyben eljáró bíróságok jogértelmezését is kifogásolta. Álláspontja szerint a Ctv. 26. § (4) bekezdéséből az következik, hogy az (1) bekezdés k) pontjában meghatározott, büntetőjogi intézkedésre vonatkozó adatokat „csak az eljáró ügyészség, illetve az ügyben eljáró bíróság (a vádemelést megelőzően érte-

lemszerűen a nyomozási bíró) elektronikus értesítése alapján lehet csak [...] bejegyezni”, az ügyészség intézkedésére pedig kizárólag a vádirat benyújtását követően, vagy legkorábban azzal egyidejűleg lett volna jogosult. Az ügyben eljáró bíróságok önkényes, a norma értelmétől elszakadó jogértelmezése ezért nemcsak *contra legem* jogalkalmazást jelent, hanem a döntés *contra constitutionem* önkényességét és ezáltal az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének és a 28. cikkének sérelmét eredményezi. Érvelése szerint mivel a jogalkotó célja egyértelműen az volt, hogy a bejegyzésre kizárólag a végrehajtó hatalomtól független szervek megkeresésére kerülhessen sor a fenti jogértelmezés egyúttal az Alaptörvény C) cikk (1) bekezdésében foglalt hatalommegosztás elvét is sérti.

- [14] Az indítványozó az Alkotmánybíróság 3417/2024. (XI. 28.) AB határozatára utalva kifogásolta azt is, hogy a felülvizsgálati eljárás során a Kúria a Pp. 407. § és 408. §-át kiterjesztő módon értelmezte, s ez az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében garantált tisztességes eljáráshoz való jog, valamint a XXVIII. cikk (7) bekezdésében biztosított jogorvoslathoz való jog sérelmére vezetett. Értelmezésében ugyanis az ítéletábra nem teljesen azonos jogi indokolással hagyta helyben az elsőfokú bíróság döntését, hanem azt kiegészítette.
- [15] Az indítványozó érvelése szerint az Alaptörvény XXVIII. cikk (6) bekezdésében foglalt *ne bis in idem* elvének sérelmét eredményezi, hogy „a különböző eljáró hatóságok különböző ügyszámok megjelölése alapján külön rovatba jegyezték fel ugyanazt a tényt.” Ez harmadik személyek – különösen a gazdasági életben résztvevő szereplők – számára olyan benyomást kelt, mintha a kérelmezettel szemben két büntetőeljárás lenne folyamatban.
- [16] Az indítványozó szerint az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében foglalt jogorvoslathoz való jog sérelmét eredményezi, hogy az ügyben eljáró bíróságok a törvény szerint a nem jogosult szervek megkeresése alapján bejegyzett törvénysértő (*contra legem*) cégnyilvántartási adatokat érdemben nem vizsgálták felül. Értelmezésében „az a bírói döntés [...], amely *expressis verbis* megállapítja, hogy ennek érdemi felülvizsgálatára nincs lehetőség a jogorvoslati eljárásban, az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében biztosított jogorvoslathoz való jogot sérti.”
- [17] 2.3. Az indítványozó a hiánypótlást követően kiegészített alkotmányjogi panaszában az Abtv. 26. § (1) bekezdése alapján a Ctv. 26. § (1) bekezdés k) pont ka) alpontja alaptörvény-ellenességét is állította. Érvelése szerint a támadott jogszabályi rendelkezés az Alaptörvény M) cikke, a VI. cikk (1) bekezdése, a XII. cikk (1) bekezdése, valamint a XXVIII. cikk (1), (2) és (6) bekezdései sérelmét eredményezi.
- [18] Az indítványozó az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdése szerinti jó hírnévhez való jog és a XXVIII. cikk (2) bekezdésében foglalt ártatlanság vélelmének sérelmét az Abtv. 27. §-a szerinti panasz körében előadottakkal azonos érvekre alapította.
- [19] Az indítványozó érvelése szerint a támadott jogszabályi rendelkezés ellentétes az Alaptörvény XII. cikk (1) bekezdésében foglalt vállalkozáshoz való joggal, valamint az M) cikkében foglalt, a tisztességes gazdasági versenyt biztosító alkotmányos alapelvvel, mert a foglalkozás szabad megválasztásához és az adott vállalkozás gyakorlásához való jogot egyes piaci szereplőktől meghatározatlan időre lényegében *de facto* elvonja. Ellehetetleníti a jogi személy gazdasági társaság ügyleteit, kapcsolatait, akadályozza hitel felvételét, gazdasági működésében alaptalan és aránytalan nehézségeket okozhat.
- [20] Az indítványozó érvelése szerint a támadott jogszabályi rendelkezés azért „ellentétes az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésével, mivel annak hiányában, hogy törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, észszerű határidőn belül elbírált volna a bűnösséget, a jogi személy cégnyilvántartási adatai közé több bejegyzést is lehetővé tesz a büntetőeljárás tényének feltüntetéséről.”
- [21] Az indítvány az Alaptörvény XXVIII. cikk (6) bekezdésében a *ne bis in idem* elvet illetően indokolást az Abtv. 26. § (1) bekezdésére alapított panasz tekintetében nem tartalmaz.
- [22] 3. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (1)–(2) bekezdése alapján megvizsgálta, hogy az alkotmányjogi panasz megfelel-e a befogadhatóság törvényi feltételeinek.
- [23] Az Abtv. 30. § (1) bekezdése alapján az Abtv. 26. § (1) bekezdése és a 27. § (1) bekezdése szerinti alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül lehet írásban benyújtani. Az indítványozó meghatalmazással rendelkező jogi képviselője a Kúria végzését 2025. március 12. napján vette át, az alkotmányjogi panaszt 2025. május 12. napján, határidőben terjesztette elő az elsőfokú bíróság útján. A panasz a befogadás jogorvoslatok kimerítésével kapcsolatos feltételének is megfelel.
- [24] 4. Az Alkotmánybíróság először az Abtv. 26. § (1) bekezdésére alapított panasz befogadhatóságának további feltételeit vizsgálta.

- [25] Az Abtv. 26. § (1) bekezdése szerint az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés c) pontja alapján alkotmányjogi panasszal az Alkotmánybírósághoz fordulhat az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet, ha az ügyben folytatott bírósági eljárásban alaptörvény-ellenes jogszabály alkalmazása folytán az Alaptörvényben biztosított jogának sérelme következett be, és jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.
- [26] Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügyben való érintettség az Abtv. 26. § (1) bekezdésére alapított alkotmányjogi panasz elengedhetetlen feltétele. Ennek megfelelően rendelkezik úgy az Ügyrend 30. § (4) bekezdése, hogy a befogadási eljárás során az érintettséget egyedileg kell vizsgálni.
- [27] Az alkotmányjogi panasz alapját képező – törvényességi felügyeleti eljárásban hozott – bírósági döntés előzménye a büntetőeljárás tényének a kérelmezettre, s nem az indítványozóra vonatkozó adat cégjegyzékben való rögzítése. Az indítványozó az Abtv. 26. § (1) bekezdése szerinti alkotmányjogi panaszában e bejegyzés alapjául szolgáló jogszabályi rendelkezést kifogásolja. Az Alkotmánybíróság jelen ügyben is hangsúlyozott álláspontja szerint „[a]z esetleges hátrány bekövetkezése így önmagában nem igazolja a jogi személy tulajdonosainak alapjogi érintettségét olyan jogszabályi rendelkezések vagy bírói döntés tekintetében, amely kizárólag a tőlük elkülönülő jogalanyisággal rendelkező jogi személy – Alaptörvényben is biztosított – jogait érintik” {3010/2019. (I. 7.) AB végzés (a továbbiakban: Abv1.), Indokolás [9]}. A kifogásolt jogszabályi rendelkezés annak ellenére, hogy kedvezőtlenül befolyásolhatja mind a kérelmezett, mind pedig tulajdonosa – azaz az indítványozó – vagyoni vagy egyéb helyzetét, kizárólag a kérelmezett jogait érinti, s nevében az indítványozó jogvédelmi igényt nem érvényesíthet. Megállapítható tehát, hogy az indítványozó kifogásainak alapját képező közhatalmi intézkedés a kérelmezett, s nem az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogait érinti, ezért az indítványozó esetében nem áll fenn az Abtv. 26. § (1) bekezdésében megkívánt érintettség (Abv1., Indokolás [8]–[9]).
- [28] Az előzőekben írtakra tekintettel az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a normakontrollra irányuló alkotmányjogi panasz az indítványozó érintettségének hiányában érdemben nem bírálható el.
- [29] 5. Az Alkotmánybíróság a továbbiakban az Abtv. 27. § (1) bekezdésére alapított panasz befogadhatóságának a feltételeit vizsgálta.
- [30] 5.1. Az Alkotmánybíróság gyakorlatában az Abtv. 27. § (1) bekezdése szerinti érintettséget és jogosultságot megapozza, ha az indítványozó az alapügyben félként vagy beavatkozóként részt vett, vagy ha igazolja, hogy az eljárás és az annak során hozott döntés közvetlenül érinti valamely Alaptörvényben biztosított jogát, és jogállása más személyektől egyértelműen megkülönböztethető [lásd hasonlóan: 3273/2017. (X. 19.) AB végzés, Indokolás [16]]. Jelen ügyben az indítványozó egyedi ügyben való érintettsége megállapítható, az alkotmányjogi panasz benyújtásának alapjául szolgáló nemperes eljárás kérelmezőjeként és a felülvizsgálati indítvány előterjesztőjeként nyilvánvalóan érintettnek tekinthető.
- [31] 5.2. Az Abtv. 27. § (1) bekezdése szerinti alkotmányjogi panasz az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogának megsértése esetén nyújtható be.
- [32] Az indítvány e feltételnek csak részben felel meg. Az Alkotmánybíróság gyakorlata következetes abban, hogy a hatalommegosztás elvét deklaráló Alaptörvény C) cikk (1) bekezdése nem tartalmaz Alaptörvényben biztosított jogot, így arra alkotmányjogi panasz nem alapítható {3226/2020. (VI. 19.) AB végzés, Indokolás [10]; 3458/2020. (XII. 14.) AB végzés, Indokolás [8]}. Hasonlóan nem tartalmaz az indítványozó számára Alaptörvényben biztosított jogot, ezért nem lehet alkotmányjogi panasz alapja sem az Alaptörvény 28. cikkében foglalt, a bíróságoknak címzett jogértelmezési segédszabály {3150/2022. (IV. 1.) AB végzés, Indokolás [15]; 3192/2022. (IV. 29.) AB határozat, Indokolás [33]}.
- [33] Az Abtv. 27. § (1) bekezdés a) pontjából egyenesen következik, hogy az indítványozó alkotmányjogi panaszában alapvetően a saját Alaptörvényben biztosított jogának sérelmére hivatkozhat {3415/2025. (XII. 10.) AB végzés, Indokolás [18]}. Az indítványozó az Abtv. 27. § (1) bekezdésére alapított alkotmányjogi panaszában ugyanakkor azt sérelmezi, hogy a büntetőeljárás tényének cégjegyzékben való rögzítése a kérelmezett társaság Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdése szerinti jó hírnévhez való jogának, a XXVIII. cikk (2) bekezdésében foglalt ártatlanság vélelmének, valamint a (6) bekezdés szerinti *ne bis in idem* alkotmányos elvének sérelmét eredményezi. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz ezen részei nem felelnek meg az Abtv. 27. §-ában foglalt követelménynek, mert az indítványozó nem a saját Alaptörvényben biztosított jogának sérelmét állítja, hanem egy másik jogi személy – a kérelmezett – sérelmére hivatkozik [lásd hasonlóan: 3158/2018. (V. 16.) AB végzés, Indokolás [26]].

- [34] Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdése az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogának minősülő tartalmat hordoz és megilleti a nem természetes személyeket, így az indítvány e körben a törvényi feltételeknek megfelel {3297/2024. (VII. 24.) AB végzés, Indokolás [26]}.
- [35] 5.3. Az Alkotmánybíróság a továbbiakban azt vizsgálta, hogy lehet-e helye a Kúria végzésén keresztül a jogerős döntés alkotmányossági felülvizsgálatának.
- [36] A Kúria alkotmányjogi panasszal támadott végzése nem érintette az ügy érdemét, azonban az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata alapján a bírósági eljárást befejező egyéb döntésnek minősül, amely az Abtv. 27. §-án alapuló törvényi feltételek alapján alkotmányjogi panasszal támadható {3035/2024. (I. 24.) AB végzés, Indokolás [20]; 3263/2024. (VII. 12.) AB végzés, Indokolás [18]}.
- [37] Az Ügyrend 32. § (1) bekezdése értelmében az Abtv. 27. §-a szerinti alkotmányjogi panaszok esetében a jogorvoslati lehetőségek kimerítésének kötelezettsége nem vonatkozik a felülvizsgálatra mint rendkívüli jogorvoslatra {3312/2023. (VI. 21.) AB határozat, Indokolás [15]}. Az Abtv. 27. §-a szerinti alkotmányjogi panasz a jogerős döntéssel szemben tehát akkor is benyújtható, ha törvény felülvizsgálati kérelem benyújtását is lehetővé teszi, de az indítványozó ezzel a lehetőséggel nem él {3051/2025. (I. 21.) AB végzés (a továbbiakban: Abv2.), Indokolás [25]}.
- [38] Az Ügyrend 32. § (5) bekezdése szerint a Kúria felülvizsgálati eljárásban hozott határozata alkotmányjogi panasszal az általános szabályok szerint önállóan is támadható, azzal hogy a Kúriának a felülvizsgálati eljárásban hozott nem érdemi döntésén keresztül az Alkotmánybíróság akkor vizsgálja az alapügyben hozott bírói döntést, ha a Kúria az alkotmányjogi panaszban sérelmezett, nem érdemi döntését mérlegelési jogkörben hozta meg. Az indítványozó felülvizsgálati lehetőségének kimerítése és a rendkívüli jogorvoslati eljárásban hozott döntés tartalma tehát az Alkotmánybíróság eljárására is kihat. Ha a felülvizsgálati indítvány érdemi elbírálásra alkalmas, és azt a Kúria érdemben vizsgálja, akkor az Alkotmánybíróság a felülvizsgálati eljárásban hozott döntést a jogerős döntésre is kiterjedően vizsgálhatja. Abban az esetben azonban, ha a Kúria azt állapítja meg, hogy a felülvizsgálati eljárás lefolytatására nincs lehetőség, az Alkotmánybíróság a Kúriának ezen nem érdemi döntésén keresztül az ügy érdemében hozott jogerős döntést csak abban az esetben vizsgálhatja, ha az indítványozó a jogerős döntést a felülvizsgálati kérelemmel egyidejűleg – az Abtv. szerinti határidőben – alkotmányjogi panasszal is megtámadta, vagy ha a Kúria döntését mérlegelési jogkörben hozta meg (Abv2., Indokolás [25]).
- [39] Jelen ügyben az indítványozó a jogerős döntést korábban alkotmányjogi panasszal nem támadta meg, a Kúria az indítványozó felülvizsgálati kérelmét nem mérlegelési jogkörében, hanem formai okból utasította vissza, a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelem – a Pp. 410. § (1) bekezdése szerinti – benyújtásának elmaradása miatt. Erre tekintettel a Kúria végzésén keresztül a jogerős döntés állított alaptörvény-ellenessége nem vizsgálható {3068/2023. (II. 16.) AB végzés (a továbbiakban: Abv3.), Indokolás [14]}.
- [40] Az Alkotmánybíróság a fentieknek megfelelően az alkotmányjogi panasz befogadhatóságát a továbbiakban csak a Kúria végzését támadó elemében értékelte {3480/2023. (XI. 7.) AB végzés, Indokolás [37]; 3063/2025. (II. 14.) AB végzés, Indokolás [12]}.
- [41] 5.4. Az Abtv. 52. § (1b) bekezdése értelmében az indítványnak határozott kérelmet kell tartalmaznia. A kérelem akkor határozott, ha megfelel az Abtv. 52. § (1b) bekezdés a)–f) pontjaiban foglalt kritériumoknak.
- [42] Az indítvány az Alkotmánybíróság hatáskörére és az indítványozó jogosultságára vonatkozó hivatkozást tartalmaz, megjelöli az Alaptörvény megsérteni vélt rendelkezését és az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét, illetve a sérelmezett bírói döntést, indokolja annak Alaptörvénybe ütközését, és kifejezetten kéri a megsemmisítését.
- [43] 6. Az Abtv. 29. §-a alapján az – egyéb törvényi feltételeknek megfelelő – alkotmányjogi panasz akkor fogadható be, ha a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség lehetőségét támasztja alá vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vet fel. E két feltétel alternatív jellegű, így az egyik fennállása önmagában is megalapozza az Alkotmánybíróság érdemi eljárását {34/2013. (XI. 22.) AB határozat, Indokolás [18]; 21/2016. (XI. 30.) AB határozat, Indokolás [20]}. A feltételek meglétének vizsgálata az Alkotmánybíróság mérlegelési jogkörébe tartozik.
- [44] A támadott döntés alaptörvény-ellenességét az indítványozó azzal indokolta, hogy a Kúria azért nem engedélyezte a felülvizsgálatot, mert a felülvizsgálati eljárás szabályait helytelenül értelmezte. Érvelése szerint a Kúria ezzel megsértette az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése szerinti tisztességes eljáráshoz való jogot és a (7) bekezdés szerinti jogorvoslathoz való jogot is.

- [45] Az Alkotmánybíróság utal arra, hogy a Kúria a felülvizsgálati kérelmet azért utasította vissza, mert az indítványozó nem terjesztett elő felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmet. Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint annak megítélése, hogy a felülvizsgálati kérelem érdemi elbírálásának előfeltételei fennállnak-e, illetve a felülvizsgálati kérelem érdemi elbírálásra alkalmas-e, alapvetően az Alkotmánybíróság hatáskörén kívül eső, szakjogi-törvényértelmezési kérdés {Abv3., Indokolás [21]; 3127/2025. (IV. 25.) AB végzés, Indokolás [36]}.
- [46] Ehelyütt utal az Alkotmánybíróság arra is, hogy a Kúria az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdéséből fakadó indokolási kötelezettségének is eleget tett, s – a Pp. vonatkozó rendelkezéseinek megjelölése mellett – indokát adta annak, hogy az indítványozó felülvizsgálati kérelmét miért utasította vissza.
- [47] Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése szerinti jogorvoslathoz való jog a rendes jogorvoslatokra vonatkozik, ebből következően nem terjed ki a felülvizsgálatra mint rendkívüli jogorvoslatra {3309/2022. (VI. 24.) AB végzés, Indokolás [38]}. Az Alkotmánybíróság ehelyütt is rögzíti, hogy a jogorvoslathoz való jog csak az adott eljárásra vonatkozó eljárási törvények keretei között érvényesülhet, és nem terjed ki a jogorvoslati kérelem érdemi elbírálásának kötelezettségére az eljárási törvény előírásainak megsértése esetén (Abv3., Indokolás [22]).
- [48] Összességében megállapítható, hogy az indítványozó az Abtv. 27. §-ára alapított alkotmányjogi panaszában kizárólag törvényességi kérdéseket vetett fel, s valójában a Kúria jogértelmezésének kritikáját fogalmazta meg. Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint azonban „[ö]nmagában az a körülmény, hogy az indítványozó nem ért egyet a bíróságok döntésével és annak indokolásával, nem elégséges érv a támadott döntés alaptörvény-ellenességének alátámasztására” {3364/2017. (XII. 22.) AB végzés, Indokolás [21]}.
- [49] 7. A kifejtettek alapján az indítvány nem felel meg az Abtv. 26. § (1) bekezdésében, a 27. § (1) bekezdésében és a 29. §-ában meghatározott befogadhatósági feltételeknek, amely okán az Alkotmánybíróság az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) és h) pontja alapján, figyelemmel az Abtv. 56. § (2) és (3) bekezdésére is, az alkotmányjogi panaszt visszautasította.

Budapest, 2026. február 17.

Dr. Juhász Miklós s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Hende Csaba s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Horváth Attila s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Polt Péter s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Varga Réka s. k.,
előadó alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/1391/2025.

• • •

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 1106/2026. (III. 6.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Budai Központi Kerületi Bíróság 27.Bnyfi.7011/2025/2. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó jogi képviselője (dr. Kovács Arthur ügyvéd) útján alkotmányjogi panaszt terjesztett elő az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. § (1) bekezdése alapján a Budai Központi Kerületi Bíróság 27.Bnyfi.7011/2025/2. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítása és megsemmisítése iránt.
- [2] 2. Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügy lényege az indítvány és a bírósági határozat alapján a következőképpen foglalható össze.
- [3] 2.1. Az indítványozó – jogi képviselője útján – hamis vád büntette miatt tett feljelentést a [...] Regionális Nyomozó Ügyészségen (a továbbiakban: ügyészség) az ügyeiben korábban eljáró ügyészek és bírók ellen. A feljelentésben előadottakat az ügyészség az eljáró bírók, ügyészek, a rendőrség hivatásos állományú tagjai, a Pécsi Törvényszéken 13.B.299/2017. számon folyamatban volt büntetőügyben az indítványozó vádlott-társai és azok védői, valamint az indítványozó védője tekintetében hivatali visszaélés büntette miatt tett feljelentésként értékelte.
- [4] Az ügyészség a 2024. december 11-én kelt határozatával a feljelentést elutasította.
- [5] A feljelentést elutasító határozattal szemben az indítványozó jogi képviselője felülbírálati indítvánnyal élt, amelyben a határozat megváltoztatását és nyomozás elrendelését kérte.
- [6] A Budai Központi Kerületi Bíróság a 2025. március 17-én kelt, 27.Bnyfi.7011/2025/2. számú végzésével a felülbírálati indítványt elutasította. A bíróság megállapította, hogy az ügyészség a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 305. §-ában meghatározott hivatali visszaélés büntette törvényi tényállása szempontjából figyelembe vehető valamennyi releváns tényt rögzített, és a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) feljelentés vizsgálatára vonatkozó szabályainak betartásával járt el, és alappal mellőzte a feljelentés kiegészítését, mivel az indítványozó jogi képviselője által előadottak önmagukban lehetővé tették a bűncselekmény gyanújának vizsgálatát.
- [7] A bíróság rögzítette: a hivatali visszaélés büntette célzatos bűncselekmény, amely akkor valósul meg, ha a hivatalos személy elkövető a jogellenes cél elérése érdekében a hivatali kötelezettségét egyenes szándékkal szegi meg, illetve a hivatali helyzetét, a beosztásából eredő lehetőségeit visszaélő módon kihasználva kíván jogtalan előnyhöz jutni, vagy jogtalan hátrányt okozni. Nyilvánvalóan nem sorolható ezek közé a jogilag téves döntés, téves jogalkalmazás, ami nem kívánatos, de elkerülhetetlen velejárója az állami szervek működésének (EBH2001.392.).
- [8] A bíróság utalt arra, hogy az indítványozó jogi képviselője sem a feljelentésében, sem a felülbírálati indítványában nem közölt visszaélésszerű köteleességszegő magatartásra utaló objektív adatot, az előadottakból jogtalan előny megszerzésének vagy hátrány okozásának célzata nem olvasható ki, és ennek hiányában a Btk. 305. § a) pontjában meghatározott hivatali visszaélés büntette nem lehet tényállásszerű. Arra sem merült fel adat, hogy a feljelentett személyek hatáskörükön kívül eső tevékenységet fejtettek volna ki, vagy hivatali minőségükhöz kapcsolódó jogosítványukat társadalmi rendeltetésükkel ellentétesen gyakorolták volna (Btk. 305. § b) és c) pont).
- [9] A bíróság leszögezte: a büntetőügyben eljáró rendőrök, ügyészek és bírók tévesnek tartott intézkedése vagy döntése (konkrét ügyben az indítványozóval szembeni vádemelés) nem a büntetőjog eszközeivel üldözendő jogellenes cselekmény, még akkor sem, ha a büntetőeljárás felmentéssel zárul. A bíróság egyetértett az ügyési határozatban megjelenő azon állásponttal, amely szerint a jogalkalmazói tevékenység esetleges hibái önma-

gukban nem alkalmasak a hivatali visszaélés büntette törvényi tényállása szerinti kötelességszegő magatartás megállapítására.

- [10] A bíróság a felülbírálat során arra a következtetésre jutott, hogy az ügyészség határozata megalapozott, annak indokolása a rendelkező résszel összhangban áll, az ügyészség logikai hibáktól mentesen adta indokát a feljelentés elutasításának.
- [11] 2.2. Az indítványozó az Abtv. 27. § (1) bekezdése alapján előterjesztett és hiánypótlási felhívást követően kiegészített alkotmányjogi panaszában az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésében, valamint a XXVIII. cikk (1), (3) és (7) bekezdésében foglaltak sérelmét állítva kérte a Budai Központi Kerületi Bíróság 27.Bnyfi.7011/2025/2. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését.
- [12] Az indítványozó álláspontja szerint a feljelentése alapján eljáró ügyészség és bíróság elmulasztotta a büntetőeljárás megindítását, nem vizsgálta teljeskörűen, hogy a feljelentés alapjául szolgáló (előzményi) ügyben történt-e a feljelentésben nem nevesített más bűncselekmény, továbbá indokolási kötelezettségüknek sem tettek eleget, ezzel megsértve az Alaptörvényben biztosított jogait.
- [13] Az indítványozó az Alaptörvényben biztosított jogainak sérelmét egyrészt az ellene folyamatban volt büntetőeljárással kapcsolta össze. Kifogásolta, hogy nem ismerhette meg az ellene felhozott bizonyítékokat, érdemi védekezése akadályozva volt, jogorvoslati kérelmei, beadványai, kifogásai formálisan kerültek elutasításra vagy válasz nélkül maradtak. Külön kiemelte, hogy sem ő, sem védője évekig nem ismerhette meg a vádirat alapját képező hitelszerződést, a védők nem jelezték a követelés elévülését a bíróság felé, az ő ezzel kapcsolatos kifogásait a bíróság nem vizsgálta. Bár 2023-ban felmentették, rehabilitációja nem történt meg, mivel a hamis vád és hivatali visszaélés büntette miatt tett feljelentései elutasításra kerültek.
- [14] Másrészt az általa tett feljelentés alapján indult ügyben kifogásolta a nyomozó hatóság, az ügyészség és a bíróság munkáját. Álláspontja szerint nem foglalkoztak az általa megjelölt bűncselekményekkel, és ennek indokát sem adták, nem került sor a meghallgatására, továbbá nem foglalt állást az ügyészség a feljelentésében szereplő pénzmosás jellegű bűncselekmények kapcsán sem, megsértve ezzel a tisztességes hatósági eljáráshoz való jogát.
- [15] Sérelmét akként összegezte, hogy az ügyészség tudatában volt annak, hogy őt hamis vád alapján hurcolták meg, így elemi érdeke fűződött ahhoz, hogy az ezen eljárásban elkövetett szabálytalanságok, törvénytelenségek ne kerüljenek kivizsgálásra. Ezen állításának alátámasztásaként az indítványozó terjedelmesen ismertette az ellene folyamatban volt büntetőügy részleteit, Alaptörvényben biztosított jogainak (védelemhez való jog, „bizonyítékokhoz való hozzáférés joga”, hatékony jogorvoslathoz való jog) sérelmét e helyütt is az ellene folyamatban volt büntetőeljáráshoz kapcsolta.
- [16] A jelen alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló üggyel kapcsolatban a felülbírálati indítványa alapján eljáró bíróság eljárását kifogásolta, nevesítve, hogy nem korrigálta a nyomozás során elkövetett mulasztásokat, nem változtatta meg az ügyészség határozatát, ezzel kiüresítve és formálissá téve a jogorvoslathoz való jogot.
- [17] 3. Az Abtv. 56. § (1) és (2) bekezdése alapján az Alkotmánybíróság elsőként azt vizsgálta meg, hogy az alkotmányjogi panasz megfelel-e a befogadhatóság törvényi feltételeinek.
- [18] 3.1. Az indítványozó meghatalmazással eljáró jogi képviselője az alkotmányjogi panaszt az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerint megállapított határidőn belül nyújtotta be.
- [19] Az indítványozó jogosultnak és érintettnek is tekinthető, mivel saját egyedi ügyével összefüggésben terjesztette elő alkotmányjogi panaszát. A felülbírálati indítványt elutasító döntés eljárást befejező egyéb döntésnek minősül, és erre tekintettel alkotmányjogi panasz tárgya lehet {lásd hasonlóan: 3054/2025. (II. 14.) AB végzés, Indokolás [16]; 3269/2025. (VII. 30.) AB végzés, Indokolás [17]}. Az indítványozó jogorvoslati lehetőségét kimerítette, így az indítvány e tekintetben is teljesíti a törvényben írt feltételt.
- [20] Az Abtv. 27. § (1) bekezdés a) pontja szerint alkotmányjogi panasz az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogának megsértése esetén nyújtható be.
- [21] Az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése, a XXVIII. cikk (1), (3) és (7) bekezdése az alkotmányjogi panaszok elbírálása szempontjából Alaptörvényben biztosított jogot tartalmaznak, így az indítvány e körben is megfelel a törvényben írtaknak.
- [22] 3.2. Az Abtv. 52. § (1) bekezdése szerint az indítványnak határozott kérelmet kell tartalmaznia.
- [23] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítvány a határozottság Abtv. 52. § (1b) bekezdésében felsorolt követelményeinek részben eleget tesz; tartalmazza azt a törvényi rendelkezést, amely megállapítja az Alkot-

mánybíróság hatáskörét az indítvány elbírálására, továbbá azt, amely az indítványozói jogosultságot megalapozza; az Alkotmánybíróság által vizsgálendő bírósági döntést; az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezéseit; valamint kifejezett kérelmet arra, hogy az Alkotmánybíróság állapítsa meg a támadott bírósági döntés alaptörvény-ellenességét, és semmisítse meg azt.

- [24] Az Abtv. 52. § (1b) bekezdés e) pontja alapján a kérelem akkor határozott, ha megfelelő indokolást tartalmaz arra nézve, hogy a kifogásolt jogszabályi rendelkezés, bírói döntés miért és mennyiben ellentétes az Alaptörvény indítványban megjelölt rendelkezéseivel.
- [25] Ezen feltétel teljesülésének vizsgálata kapcsán az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozó egyik megsérteni vélt alaptörvényi rendelkezés tekintetében sem adott elő alkotmányjogilag értékelhető indokolást a támadott bírói döntéssel kapcsolatosan.
- [26] Az indítványozó érvei túlnyomó részben az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügy előzményét képező, ellene folyamatban volt büntetőügyre vonatkoznak. A jelen panasszal támadott bírói döntéssel kapcsolatban a tisztességes bírósági eljáráshoz, a védelemhez és a jogorvoslathoz való jog állított sérelmén keresztül kizárólag a bíróság mérlegelési jogkörébe tartozó jogértelmezést vitatja, azaz törvényességi kérdéseket vet fel, a számára kedvezőtlen döntést sérelmezi.
- [27] Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint alkotmányjogi érvekkel alátámasztott indokolás hiányában az indítvány nem alkalmas érdemi elbírálásra {lásd: 3272/2018. (VII. 20.) AB végzés, Indokolás [34]; 3201/2019. (VII. 16.) AB végzés, Indokolás [16]}.
- [28] Az Alkotmánybíróság a jelen ügyben is hangsúlyozza, hogy „[ö]nmagában az a körülmény, hogy az indítványozó nem ért egyet a bíróságok döntésével és annak indokolásával, nem elégséges érv a támadott döntés alaptörvény-ellenességének alátámasztására” {3364/2017. (XII. 22.) AB végzés, Indokolás [21]}.
- [29] Jelen esetben a bíróság a Be. 817/F. § (1) bekezdésében foglaltak szerint eljárva bírálta felül a felülbírálati indítványt, megvizsgálva az ügyiratokat és az indítványozó által csatolt iratokat és nyilatkozatokat. A bíróság részletes indokát adta a felülbírálati indítvány elutasításának, amellyel kapcsolatban az Alkotmánybíróság utal arra, hogy gyakorlata szerint nem foglalhat állást a bíróság döntési jogkörébe tartozó bizonyítékértékelési, szakjogi vagy kizárólag törvényértelmezési kérdésben {lásd például: 3028/2014. (II. 17.) AB végzés, Indokolás [12]; 3098/2014. (IV. 11.) AB végzés, Indokolás [28]}.
- [30] 4. A fentiek szerint az alkotmányjogi panasz nem felel meg az Abtv. 52. § (1b) bekezdés e) pontjában foglalt feltételnek, ezért azt az Alkotmánybíróság – az Abtv. 56. § (1)–(3) bekezdése és az Ügyrend 5. § (1) bekezdése szerint eljárva – az Ügyrend 30. § (2) bekezdés h) pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2026. február 17.

Dr. Juhász Miklós s. k.,
tanácsvezető, előadó alkotmánybíró

Dr. Hende Csaba s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Horváth Attila s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Polt Péter s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Varga Réka s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/1496/2025.

• • •

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 1107/2026. (III. 6.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Pfv.IV.21.036/2024/4. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó meghatalmazott jogi képviselője (dr. Győző Gábor ügyvéd, Győző és Lencs Ügyvédi Iroda) útján – az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLl. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján – alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz. Az indítványozó szerint a Kúria Pfv.IV.21.036/2024/4. számú, a Fővárosi Ítéltábla 1.Pf.20.242/2024/5-I. számú, valamint a Fővárosi Törvényszék 26.P.21.034/2023/10. számú ítélete megsértette az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdését, XV. cikk (2) bekezdését és a XXVIII. cikk (1) bekezdését.
- [2] 2. Az indítvány alapjául szolgáló per tárgya személyiségi jog megsértésének megállapítása volt.
- [3] 2.1. Az indítvány alapjául szolgáló pert megelőző ügy tárgya örökbefogadási eljárás volt. Az alkotmányjogi panaszt megelőző bírósági eljárás alperesének, a Kormányhivatal (a továbbiakban: alperes) szervezeti egységként működő Kerületi Hivatala (a továbbiakban: Kerületi Hivatal1) 2019. január 19-én meghozott határozatával az – egyébként bejegyzett élettársi kapcsolatban élő – indítványozó örökbefogadásra alkalmasságát megállapította, majd az alkalmasság időtartamát a 2021. november 2-án meghozott határozatával egy évvel meghosszabbította.
- [4] Az indítványozó 2022. február 1-jén örökbefogadás engedélyezése érdekében kérelmet terjesztett elő az alperes Kerületi Hivatal2-nél (a továbbiakban: Kerületi Hivatal2) egy 2022. január 29-én született gyermek nyílt örökbefogadásának engedélyezése iránt. A Kerületi Hivatal2 ezen a napon megkereste a Kerületi Hivatal1-et az örökbefogadásra való alkalmasságot megállapító és az annak időtartamát meghosszabbító határozat megküldését kérve. A Kerületi Hivatal1 2022. február 2-án meghozott határozatával az indítványozó örökbefogadásra alkalmasságát meghosszabbító határozatát hivatalból visszavonta azzal az indokkal, hogy az örökbefogadásra alkalmasságát érintő körülményei változatlanságáról mindössze az indítványozó nyilatkozata és kérelme, valamint az Országos Gyermekvédelmi Szakszolgálat Fővárosi Gyermekvédelmi Szakszolgálat Örökbefogadási Szolgálatával által kiállított javaslat állt rendelkezésre, azonban ezek nem elegendőek a döntés megalapozásához. Tekintettel arra, hogy az indítványozó az örökbefogadásra való alkalmasságát tanúsító határozattal így már nem rendelkezett, az alperes illetékes szervezeti egysége a 2022. február 7-én meghozott végzésével a nyílt örökbefogadás engedélyezésére irányuló eljárást megszüntette.
- [5] A Kerületi Hivatal2 2022. március 9-én meghozott határozatával a gyermek édesanyja kérelmére a gyermeknek az indítványozó általi családba fogadását határozatlan időre engedélyezte és az indítványozót a gyermek számára családba fogadó gyámul kirendelte. A gyermek 2022. február 1-től megszakítás nélkül az indítványozó gondozásában van.
- [6] 2.2. Az indítványozó az örökbefogadásra való alkalmasságát meghosszabbító határozat visszavonásáról, továbbá az eljárás megszüntetéséről rendelkező közigazgatási döntés bírói felülvizsgálatát is kezdeményezte. A két ügyet a Fővárosi Törvényszék egyesítette és 2022. április 20-án kihirdetett ítéletével az alperes végzését megsemmisítette és új eljárásra kötelezte, illetve megsemmisítette a Kerületi Hivatal1 határozatát is. Az újraindult eljárásban az alperes illetékes szervezeti egysége 2022. november 3-án jogerőre emelkedett határozatával engedélyezte az indítványozó számára a gyermek nyílt örökbefogadását.
- [7] 2.3. Az indítványozó keresetében annak megállapítását kérte, hogy az alperes szervezeti egységként működő Kerületi Hivatal1 megsértette az egyenlő bánásmóddhoz fűződő személyiségi jogát azzal, hogy szexuális irányultságán alapuló közvetlen hátrányos megkülönböztetést alkalmazva hozta meg az örökbefogadásra való al-

- kalmasságát meghosszabbító döntését visszavonó határozatát, ezzel egyúttal megsértve a tisztességes hatósági eljáráshoz és a családi együttéléshez fűződő alapjogát is.
- [8] A jogsértés megállapításán túlmenően jogkövetkezményként kérte, hogy az alperes adjon számára elégtételt a jogsértésért oly módon, hogy magánlevélben fejezze ki sajnálkozását, valamint kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest 1 000 000 forint sérelemdíj megfizetésére.
- [9] Az indítványozó szerint az alperes támadott határozata miatt az örökbefogadási eljárás indokolatlanul elhúzódtott és csaknem egy év alatt fejeződött be. A szexuális irányultságon alapuló közvetlen hátrányos megkülönböztetés megállapítására ténybeli alapként a Fővárosi Törvényszék ítéletére hivatkozott, melyben a közigazgatási bíróság az egyenlő bánásmód követelményének megsértését megállapította. Érvelése szerint ennek alapján a megindított eljárásban csak a már megállapított személyiségi jogsértés további jogkövetkezményeinek meghatározására van lehetőség.
- [10] Az elsőfokú bíróság ítéletével az indítványozó keresetét elutasította. Az elsőfokú bíróság ítélete szerint egyes eljárási alapjogok megsértése személyiségi jogsértésként nem azonosítható. Azok megsértéséhez a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény nem fűzi a sérelemdíj jogkövetkezményét, ahhoz olyan többlettényállás szükséges, amely önállóan személyiségi jogsérelmet valósít meg.
- [11] Az elsőfokú bíróság a családi együttéléshez való jog megsértése vonatkozásában figyelembe vette, hogy a gyermek a születését követő naptól mindvégig, egészen az örökbefogadási eljárás jogerős befejezéséig az indítványozó gondozásában volt. Ennek következtében az eljárás elhúzódása nem érintette az indítványozó személyes kapcsolatát a gyermekkel. A kapcsolat nem szakadt meg, a családi együttélés folyamatosan fennállt, ebben a körben az indítványozó a jogsértés tényét nem bizonyította.
- [12] Az egyenlő bánásmód követelményének megsértésére irányuló kereseti kérelem tekintetében az elsőfokú bíróság nem értett egyet az indítványozó álláspontjával abban a kérdésben, hogy a Fővárosi Törvényszék közigazgatási perben hozott ítélete az egyenlő bánásmód követelményének megsértése tárgyában a személyiségi jog megsértése miatt indított per eldöntése szempontjából a jogalapot már eldöntötte volna. A közigazgatási perben ugyanis csupán azt állapíthatták meg, hogy a közigazgatási eljárás szabályait az alperes szervezeti egysége jogszabálysértően alkalmazta. A közigazgatási ügyben eljáró bíróság ítélete a polgári ügyben eljáró bíróságot a közigazgatási tevékenység jogszerűségének kérdésében köti. A Pp. 264. § (2) bekezdésében szereplő korlát nem értelmezhető úgy, hogy a közigazgatási bíróság a személyiségi jogsértés tekintetében elbírált volna a jogvitát. A személyiségi jogsértés elbírálása a polgári bíróság hatáskörébe tartozik, ebben a kérdésben a közigazgatási bíróság nem foglalhat állást.
- [13] Az elsőfokú bíróság megállapította azt is, hogy az indítványozó korábban már egy gyermeket örökbefogadott, és szexuális irányultsága mint védett tulajdonság az eljáró közigazgatási hatóság számára az eljárás teljes időtartama alatt ismert volt. Ehhez képest az egyenlő bánásmód megsértése tekintetében a személyiségi jog megsértésének megállapításához szükséges mértékben az indítványozó tényeket nem állított.
- [14] 2.4. Az indítványozó fellebbezése alapján eljáró másodfokú bíróság ítéletével az elsőfokú ítéletet helybenhagyta.
- [15] 2.5. A jogerős ítélet ellen az indítványozó felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő.
- [16] A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta. A Kúria az indítványozónak a másodfokú bíróság eljáró tanácsa szabályszerű megalakításával összefüggésben tett azon előadását, miszerint a másodfokú határozat meghozatalában olyan bíró vett részt, aki alapvetően gazdasági ügyekben jár el, nem találta megalapozottnak. A Kúria megállapította, hogy az érintett bíró polgári ügyszakos bíró és vele szemben sem abszolút, sem szubjektív kizárási ok nem áll fenn. Ezen megállapítás, valamint az Alkotmánybíróságnak a törvényes bíróhoz való joggal összefüggésben hozott határozatainak a részletes bemutatása és elemzése alapján a Kúria szerint a másodfokon eljáró tanács megalakítása nem sértett jogszabályt.
- [17] A Kúria megerősítette továbbá az eljáró bíróságok azon jogértelmezését, mely szerint a személyiségi jog megsértésének megállapítása körében a közigazgatási bíróság nem rendelkezik hatáskörrel, és e tekintetben a határozata a polgári per bíróságát nem köti.
- [18] 3. Az indítványozó ezt követően nyújtott be alkotmányjogi panaszt, melyben a Kúria Pfv.IV.21.036/2024/4. számú, a Fővárosi Ítéltábla 1.Pf.20.242/2024/5-I. számú, valamint a Fővárosi Törvényszék 26.P.21.034/2023/10. számú ítéletét támadta.

- [19] 3.1. Az alkotmányjogi panasz szerint a támadott döntések sértik az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdését, XV. cikk (2) bekezdését és a XXVIII. cikk (1) bekezdését.
- [20] Az indítványozó az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdésének sérelmét abban látja, hogy a Kerületi Hivatal jog-sértő eljárása következtében elhúzódott, és hosszú időre bizonytalanná vált a gyermekével fennálló kapcsolat jogi elismerése. A jogi elismerés nélkül elhúzódó bizonytalanságban volt kénytelen élni, és majdnem egy éven keresztül olyan keretek között kellett folytatniuk a családi életüket, amelyek nem tették lehetővé a közös jövőjük távlati tervezését. Emellett sérelmezte, hogy az eljáró bíróságok félreértelmezték az Emberi Jogok Európai Bírósága (a továbbiakban: EJEB) vonatkozó esetjogát, illetve teljességgel mellőzték az EJEB indítványozó által hivatkozott joggyakorlatának vizsgálatát és elemzését, amely a családi kapcsolat jogi elismerésének relevanciájára, illetve a jogi elismerés elmaradásának a családi élethez való jogot sértő mivoltára vonatkozott.
- [21] Az indítványozó szerint az Alaptörvény XV. cikk (2) bekezdésében megjelenő egyenlő bánásmódhoz való alapjogának sérelmét eredményezte, hogy a Kúria – az ügyben eljáró többi bírósághoz hasonlóan – teljesen tévesen értelmezte az egyenlő bánásmód követelményének megsértésével kapcsolatos bizonyítási szabályokat. Emellett olyan indokolást alkalmazott, amelyre az alsóbb bíróságok nem hivatkoztak, illetve hiányosan értékelte a rendelkezésére álló bizonyítékokat.
- [22] Végezetül az indítványozó érvelése szerint az ügyben eljáró bíróságok az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének sérelmét okozták azzal, hogy az eljárás során figyelmen kívül hagyták, hogy a közigazgatási bíróság a Kerületi Hivatal döntése megsemmisítését megalapozó egyik jogszabálysértésként jelölte meg az egyenlő bánásmód követelményének megsértését. Álláspontja szerint az eljáró bíróságoknak ennek fényében kellett volna döntenük a jogsértés miatti személyiségvédelmi szankciók alkalmazásáról.
- [23] Az indítványozó a tisztességes bírósági eljáráshoz való alapjogának részét képező törvényes bíróhoz való jogra hivatkozással sérelmezte, hogy a Kúria nem vizsgálta a helyettesítési rend megtartását az eljárásban. Ugyanis a másodfokú bírói tanácsban gazdasági ügyszakos bíró vett részt. Mindez az indítványozó szerint azt eredményezte, hogy megfelelő szakértelemmel nem rendelkező bíró járt el a másodfokú tanácsban.
- [24] 3.2. Az Alkotmánybíróság főtitkára az Abtv. 52. § (1) és (1b) bekezdése alapján az indítványozót hiánypótlásra hívta fel, mivel az indítvány nem felelt meg a határozott kérelem követelményének és nem tartalmazott részletes, alapjogi érveléssel is ellátott indokolást arra nézve, hogy a sérelmezett bírói döntések miért ellentétesek az Alaptörvény megjelölt rendelkezéseivel.
- [25] Az indítványozó a főtitkári levelet 2025. június 25-én vette át, az indítvány-kiegészítést 2025. július 18-án, határidőben nyújtotta be.
- [26] 4. Az Alkotmánybíróságnak mindenekelőtt azt kellett vizsgálnia, hogy az alkotmányjogi panasz megfelel-e az Abtv.-ben foglalt, a panaszok befogadhatóságára vonatkozó kritériumoknak. Az Abtv. 56. § (1) bekezdése alapján az Alkotmánybíróság az Ügyrendben meghatározottak szerint tanácsban eljárva dönt az alkotmányjogi panasz befogadásáról.
- [27] Az Abtv. 56. § (2) bekezdés alapján a tanács mérlegelési jogkörében vizsgálja az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának törvényben előírt tartalmi feltételeit, ezek között a 26–27. § szerinti érintettséget, az Alaptörvényben biztosított jogok sérelmét, valamint a 29–31. § szerinti feltételeket. Az Abtv. 56. § (3) bekezdés értelmében a befogadás visszautasítása esetén a tanács rövidített indokolással ellátott végzést hoz, amelyben megjelöli a visszautasítás indokát.
- [28] 4.1. Az Abtv. 30. § (1) bekezdése értelmében az Abtv. 27. § (1) bekezdése szerinti alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül lehet benyújtani. Az indítványozó a Kúria Pfv. IV.21.036/2024/4. számú ítéletét 2025. április 3-án vette át. Az indítványozó alkotmányjogi panaszát 2025. május 25-én, határidőben nyújtotta be.
- [29] 4.2. Az Abtv. 27. § (1) bekezdése szerint az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva. Az indítványozó az előzményi perben felperes volt és a jogorvoslati lehetőségeit kimerítette.

- [30] Az Abtv. 27. § (1) bekezdés a) pontja értelmében alkotmányjogi panasz Alaptörvényben biztosított jog sérelmére alapítható. Az indítvány Alaptörvényben biztosított jog sérelme körében megjelölte az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdését, XV. cikk (2) bekezdését és a XXVIII. cikk (1) bekezdését.
- [31] 4.3. Az Abtv. 52. § (1b) bekezdése értelmében csak a határozott kérelmet tartalmazó alkotmányjogi panasz fogadható be, ezért az Alkotmánybíróság megvizsgálta e feltétel teljesülését is.
- [32] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a panasz a határozott kérelem Abtv. 52. § (1b) bekezdésében előírt feltételeinek is megfelel. Az indítvány az Alkotmánybíróság hatáskörére és az indítványozó jogosultságára vonatkozó hivatkozást tartalmaz, megjelöli az Alaptörvény megsérteni vélt rendelkezéseit, illetve a sérelmezett bírói döntéseket, indokolja azok Alaptörvénybe ütközését, és kifejezetten kéri a megsemmisítésüket.
- [33] 4.4. Az Abtv. 29. §-a alapján az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be.
- [34] Az indítványozó – többek között – azt kifogásolja, hogy amiatt, mert jogorvoslati eljárást kellett igénybe vennie, jelentős késedelemmel került sor az örökbefogadás engedélyezésére. Egyet nem értését fejezi ki azzal, hogy a közigazgatási perben az egyenlő bánásmód követelménye megsértésének megállapítása nem eredményezi automatikusan a polgári eljárásban a személyiségi jog megsértésének megállapítását. Emellett az Alaptörvény XV. cikk (2) bekezdése megsértését lényegében arra alapozva állítja, hogy az eljáró bíróságok elmulasztották az egyenlő bánásmód követelménye megsértésének megállapítását.
- [35] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozó az indítványban tartalmilag azokat a bírósági eljárás során már megfogalmazott érveit ismételte meg, melyeket az eljáró bíróságok már elbíráltak és döntésüket részletesen és világosan megindokolták. Az indítványozó jogszabály tartalmi, bírói mérlegelési, illetve jogalkalmazási kérdéseket kifogásol.
- [36] Az Alkotmánybíróság szerint az eljáró bíróságok a döntés szempontjából releváns kérdéseket vizsgálat tárgyává tették, és követhetően számot adtak döntéseik indokairól, illetve azok jogszabályi aljáról, valamint a bizonyítási eszközök értékeléséről is.
- [37] Az Alkotmánybíróság hangsúlyozza, hogy a bíróságok indokolási kötelezettségéből nem következik a felek által felhozott minden észrevétel egyenként való megcáfolási kötelezettsége, különösen nem az indítványozó szubjektív elvárásait kielégítő mélységű érvrendszer bemutatása {30/2014. (IX. 30.) AB határozat, Indokolás [89]}. Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint nem vizsgálja, hogy a bírói döntés indokolásában megjelölt bizonyítékok és megjelenő érvek megalapozottak-e, a jogalkalmazó helytállóan értékelte-e ezeket a bizonyítékokat és érveket, illetve a konkrét ügyben a bírói mérlegelés eredményeként megállapított tényállás, valamint az abból levont következtetés megalapozott-e [lásd például: 3095/2021. (III. 12.) AB végzés, Indokolás [26]].
- [38] Az Alkotmánybíróság felhívja a figyelmet arra a következetes gyakorlatára, hogy az Alkotmánybíróságnak az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja, valamint az Abtv. 27. §-a alapján az ítéleteknek kizárólag az alkotmányossági szempontú felülvizsgálata során van jogköre a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kiküszöbölésére, azonban nincs hatásköre a rendes bíróságok jogalkalmazásának felülbírálatára {3212/2015. (XI. 10.) AB határozat, Indokolás [11]}. Az Alkotmánybíróság ugyancsak hangsúlyozza, hogy a tényállás megállapítása, a bizonyítékok értékelése és mérlegelése az eljárási jogi szabályokban a jogalkalmazó számára fenntartott feladat {7/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [33]}. A fentiekben túlmenően az Alkotmánybíróság emlékeztet arra is, hogy az Alkotmánybíróság a bírói döntéssel szemben benyújtott alkotmányjogi panasz intézményén keresztül is az Alaptörvényt és az abban elismert jogokat oltalmazhatja {3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [13]}. Ennek megfelelően az Alkotmánybíróság a bírói döntések felülvizsgálata során az Alaptörvényben elismert alapjogi követelményrendszer tényleges érvényesülését garantálja.
- [39] Az alkotmányjogi panaszban az indítványozó valójában egyet nem értését fejezi ki az ügyben eljáró hatóság és bíróságok döntéseivel, azok érvelésével, indoklásával, jogalkalmazásával, valamint a bizonyítékok mérlegelésével kapcsolatban. Önmagában az a körülmény, hogy az indítványozó nem ért egyet a bíróságok döntésével és azok indoklásával, nem elégséges érv a támadott döntés alaptörvény-ellenességének alátámasztására {3364/2017. (XII. 22.) AB végzés, Indokolás [21]}. Az alkotmányjogi panaszban felhívott érvek alapján az indítványban hivatkozott alapjogok megsértésének kételye nem merül fel.
- [40] Az Alkotmánybíróság a fentiek alapján megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdésének, XV. cikk (2) bekezdésének és a XXVIII. cikk (1) bekezdésének állított sérelme vonatkozásában nem veti fel a támadott bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét, és nem alapoz meg alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést sem, így az alkotmányjogi panasz nem felel meg az Abtv. 29. §-ában foglalt befogadhatósági feltételeknek.

- [41] 5. Az Alkotmánybíróság a fentiekre tekintettel az alkotmányjogi panaszt az Abtv. 56. § (2) bekezdése, az Abtv. 29. §-a és az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2026. február 17.

Dr. Juhász Miklós s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Hende Csaba s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Horváth Attila s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Polt Péter s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Varga Réka s. k.,
előadó alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/1554/2025.

• • •

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 1108/2026. (III. 6.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Győri Törvényszék 2.Pkf.20.015/2025/4. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítása és megsemmisítése iránt előterjesztett alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó jogi képviselője (dr. Takács Zoltán ügyvéd) útján az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. § (1) bekezdése szerinti alkotmányjogi panaszt nyújtott be az Alkotmánybírósághoz, amelyben a Győri Járásbíróság P.21.392/2022/34. számú ítélete és a Győri Törvényszék 2.Pkf.20.015/2025/4. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte, tekintettel arra, hogy álláspontja szerint a sérelmezett bírói döntések sértik az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdésében biztosított tulajdonhoz való jogát és a XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes bírósági eljáráshoz való jogát. Az indítványozó alkotmányjogi panaszában az Abtv. 61. § (1) bekezdés b) pontjának megfelelően kérte a jogerős ítélet végrehajtásának felfüggesztését is.
- [2] 2. Az alkotmányjogi panaszra okot adó ügy lényege az alábbiak szerint foglalható össze a bírósági ítéletekben rögzített tényállás és az alkotmányjogi panasz alapján.
- [3] 2.1. Az előzményi per felperesének (a továbbiakban: felperes) belterületi ingatlana egy sorház egyik lakóegysége, a lakáshoz tartozik egy veteményes és egy díszkert hasznosítású udvar is. A házsorral párhuzamosan helyezkedik el az indítványozó ingatlana, melyen 4 sorban körtefák állnak a felperes ingatlanát is magában foglaló házsorral párhuzamosan. Az indítványozó a gyümölcsstermesztést egyéb főtevékenysége mellett, őstermelőként végzi.
- [4] A perbeli felperes birtokvédelem iránti kérelmet nyújtott be az illetékes jegyzőhöz, melyben kifogásolta, hogy az indítványozó által alkalmazott gépi traktoros permetezés során használt permetszert a szél átfújja a saját kertjében található növényekre és bútorokra, emiatt a kertjében megtermelt zöldségeket, fűszernövényeket, gyümölcsöket nem tudja fogyasztani, felhasználni, továbbá a kertjében található kádat nem tudja használni.
- [5] A jegyző határozatával a felperes kérelmét elutasította. Az elutasítás indokai közt szerepelt, hogy nem állapítható meg kétséget kizáróan, hogy a használt permetszer rendszeresen átszóródik-e a szomszédos ingatlanra, a kérelmezett a permetezést megfelelő szakértelemmel és dokumentáltan végzi-e, az átszóródást igyekszik-e minimálisra csökkenteni, illetve az érintett ingatlanok tulajdonosait a vonatkozó jogszabályoknak megfelelően időben értesíti-e.
- [6] A felperes a jegyző határozata ellen benyújtott keresetében kérte, hogy a bíróság a határozatot változtassa meg, és kapjon birtokvédelmet akként, hogy az indítványozó a gyümölcsösében a nagyüzemi traktorral végzett permetezés helyett a jövőben kézi vagy motoros hāti permetezővel célirányosan permetezze a gyümölcsfáit.
- [7] Az indítványozó ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Előadta, hogy engedéllyel rendelkezik a használt növényvédő szerek vásárlásához és felhasználásához. Arra hivatkozott, hogy tevékenysége nem okozza a felperes növényeinek a pusztulását, a permetezés egyébként is védi a növényeket, ezért nem vonható le olyan következtetés, hogy a felperes ne tudna emiatt növényeket termesztetni. Kifejtette, hogy a hāti permetezés kivitellezhetetlen 4–6 méteres fák esetében, sokkal tovább tartana és kétszer annyi vegyszert kellene használni. Előadása szerint a permetszer átjutásának minimalizálása érdekében alakította ki a használt technológiát, illetve gyakorlatot.
- [8] A Győri Járásbíróság mint elsőfokú bíróság P.21.392/2022/34. számú ítéletével a jegyző határozatát részben megváltoztatta akként, hogy a felperesi ingatlanhoz legközelebb eső első fásor tekintetében az indítványozót a gépi traktoros permetezéstől eltiltotta, és kötelezte arra, hogy ezen fákat hāti permetezéssel permetezze. A bíróság kifejtette, hogy alapvetően azt kellett vizsgálnia, hogy az őstermelőként végzett gyümölcsstermesztés és ahhoz kapcsolódó permetezési tevékenység, az azzal együtt járó hatások szükségtelen zavarást okoznak-e a

felperes számára. Ennek megítélése valamennyi körülmény együttes vizsgálatát, mérlegelését követelte meg a bíróságtól.

- [9] Az ítélettel szemben az indítványozó fellebbezést terjesztett elő, melyben az ítélet megváltoztatását, a kereset elutasítását és a jegyző határozatának helybenhagyását kérte. Másodlagosan az ítélet hatályon kívül helyezését, és az elsőfokú bíróság új eljárásra kötelezését kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság döntése megalapozatlan és jogszabálysértő. Kiemelte, hogy a jogszabályi előírások alapján azt a gyakorlatot alakította ki, hogy előzetesen tájékoztatja a felperest a tervezett permetezés időpontjáról, így a felperes le tudja takarni az udvarán található növényeket, bútorokat, és amennyiben ez megtörténik, azokra permetszer nem kerülhet. Mivel az általa használt permettel a felperes növényei, bútorai nem találkoznak, ezáltal azokban kárt sem tud tenni, azoktól a növények nem pusztulnak el. A letakarásra tekintettel az élelmezés-egészségügyi várakozási idő szintén irreleváns. Utalt arra, hogy a szakértői álláspont szerint is védhetők a konyhakerti növények, fűszernövények és virágok letakarással. Nézete szerint a szakértő nem bizonyította, hogy az általa használt permetszer egészségügyi kockázattal járhatna, továbbá a szakvéleményben nem került kétséget kizáróan megállapításra a felperes növényei károsodásának az oka. Az elsőfokú ítéletet ellentétesnek tartotta a növényvédelmi előírásokkal.
- [10] A felperes fellebbezési ellenkérelmében a fellebbezés elutasítását és költségei megtérítését kérte. Hangsúlyozta, hogy ő maga vegyszermentesen szeretne kertészkedni, és kérelme nem arra irányult, hogy az indítványozó ne permetezhessen, hanem arra, hogy a kertjét, udvarát nyugodtan tudja használni és élvezni a jövőben.
- [11] A Győri Törvényszék mint másodfokú bíróság (a továbbiakban: másodfokú bíróság vagy törvényszék) 2.Pkf.20.015/2024/4. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.
- [12] Tekintettel arra, hogy a hatályon kívül helyezésre irányuló fellebbezési kérelemnek nem volt alapja, ezért a másodfokú bíróság tárgyalás tartásával érdemben bírálta el a fellebbezést az ítélet megváltoztatására irányuló fellebbezési kérelem-ellenkérelem korlátai között. A törvényszék a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény 369. § (3) bekezdés a) és c) pontja szerint felülbírálati jogkörében eljárva úgy ítélte meg, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárás eredménye alapján arányos, mindkét fél érdekeinek jogi szempontú, egybevetett, körültekintő mérlegelésével határozta meg azt, hogy az alperes által végzett permetezési tevékenység birtokzavaró hatásai kiküszöbölését milyen szabályozás mellett lehet olyan módon biztosítani, hogy az ne haladhatta meg azt a mértéket, melyet a felperes „tűrni köteles”.
- [13] 2.3. Az indítványozó ezt követően nyújtotta be az Abtv. 27. § (1) bekezdése szerinti alkotmányjogi panaszát.
- [14] Az indítványozó álláspontja szerint sérült az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tulajdonhoz való joga annak következtében, hogy az eljáró bíróságok aggályos szakértői véleményen alapuló ítéleteikben az indítványozó tulajdonjogát az ingatlana birtoklása, használata és hasznainak szedése körében aránytalanul és szükségtelen mértékben korlátozták. Nézete szerint a bírósági eljárásokban sem a felperes által előadottak, sem a kirendelt szakértő szakvéleménye nem bizonyította, hogy az indítványozó szükségtelen birtokháborítást követne el, mégis a bíróságok a tulajdonjoga korlátozását jelentő magatartást (háti permetezést) írtak elő számára.
- [15] Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése sérelmének indokolása kapcsán az indítványozó ismertette az Alkotmánybíróság gyakorlatát a tisztességes eljáráshoz való jogból eredő indokolási kötelezettség követelményével, valamint a *contra legem*, önkényes bírói jogértelmezés tilalmával összefüggésben. Az alkotmányjogi panaszban azt kifogásolta, hogy a bíróságok nem tárták fel kellően a tényállást, és olyan tényekhez rendeltek kiemelt bizonyító erőt, melyek megalapozottságát az indítványozó vitatta. Kifogásolta, hogy az eljáró bíróságok figyelmen kívül hagyták az indítványozó által ismertetett körülményeket a permetezés időpontjának, módzatának megválasztását, szakszerűségét illetően, továbbá figyelmen kívül hagyták, hogy a szakértő nem tudta kétséget kizáróan megállapítani a permetszer átjutását, valamint a használt permetszerek egészségkárosító voltát. A bíróságok ítéleteiket ezen aggályos, hiányos, megalapozatlan szakértői véleményre alapították, és nem folytattak bizonyítást olyan további lényeges kérdésekben, mint például hogy mitől károsodnak a felperes növényei. Összességében: a bíróságok az ügy kimenetelét alapvetően befolyásolni tudó tényeket hagytak figyelmen kívül, és ezek elhagyásáról nem adtak megfelelő indokolást.
- [16] 3. Az Alkotmánybíróságnak az Abtv. 56. §-a alapján mindenekelőtt azt kell vizsgálnia, hogy az alkotmányjogi panasz a befogadhatóság törvényi feltételeinek eleget tesz-e. A befogadás visszautasítása esetén a tanács rövidített indokolással ellátott végzést hoz, amelyben megjelöli a visszautasítás indokát.
- [17] 3.1. Az Abtv. 27. § (1) bekezdése szerint az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján az alaptörvényellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdekében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb

döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.

- [18] Az indítványozó alkotmányjogi panasz benyújtására indítványozói jogosultsággal rendelkezik és érintettsége fennáll, mivel a bírósági eljárásban fél volt, és saját egyedi ügyével összefüggésben terjesztette elő alkotmányjogi panaszát. Az Abtv. 30. § (1) bekezdésében meghatározott határidőt megtartotta, mivel a Győri Törvényszék 2.Pkf.20.015/2025/4. számú ítéletét 2025. június 16-án vette át, az alkotmányjogi panaszt pedig 2025. augusztus 12-én, határidőben terjesztette elő az elsőfokú bíróság útján. Az indítványozó jogorvoslati lehetőségeit kimerítette, mivel a másodfokú ítélettel szemben további rendes jogorvoslatnak nincs helye. Az indítványozó jogi képviselője az Alkotmánybíróság előtti eljárásban való képviseletre szóló meghatalmazását – hiánypótlási felhívást követően – csatolta.
- [19] 3.2. Az alkotmányjogi panasz az Abtv. 52. § (1) és (1b) bekezdéseiben foglalt határozott kérelem követelményének megfelel, mert megjelöli az Alkotmánybíróság hatáskörét megalapozó alaptörvényi rendelkezést [az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontját], az eljárás megindításának indokait, az Alaptörvényben biztosított jogok sérelmének lényegét, a támadott bírói döntéseket (a Győri Járásbíróság P.21.392/2022/34. számú ítéletét és a Győri Törvényszék 2.Pkf.20.015/2025/4. számú ítéletét), megjelöli az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezéseit [XIII. cikk (1) bekezdését, XXVIII. cikk (1) bekezdését], a hivatkozott alaptörvényi rendelkezésekkel kapcsolatban tartalmaz a bírói döntések alaptörvény-ellenességére vonatkozó okfejtést, valamint kifejezett kérelmet tartalmaz a bírósági döntések megsemmisítésére.
- [20] 4. Az Abtv. 29. §-a a befogadhatóság feltételeként határozza meg, hogy az alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet tartalmazzon, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel. E két feltétel alternatív jellegű, így az egyik fennállása önmagában is megalapozza az Alkotmánybíróság érdemi eljárását [például: 3/2013. (II. 14.) AB határozat, Indokolás [30]; illetve 34/2013. (XI. 22.) AB határozat, Indokolás [18]]. A feltételek meglétének vizsgálata az Alkotmánybíróság mérlegelési jogkörébe tartozik. E vagylagos feltételnek az indítvány az alábbiak miatt nem felel meg.
- [21] Az Abtv. 29. §-ában írt egyik feltételt illetően az Alkotmánybíróság emlékeztet arra, hogy részletesen kimunkált és következetesen alkalmazott gyakorlata van az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdése és XXVIII. cikk (1) bekezdése tartalmát érintően. A jelen alkotmányjogi panasz mindezekhez képest nem vet fel olyan új, alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést, amely a panasz befogadását és érdemi elbírálását indokolná.
- [22] A másik – a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességre vonatkozó – feltételt érintően az Alkotmánybíróság a következőkre mutat rá. Az Alkotmánybíróság a bírói döntéssel szemben benyújtott alkotmányjogi panasz intézményén keresztül is az Alaptörvényt és az abban elismert jogokat oltalmazhatja {erről lásd elsőként: 3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [13]}. Vagyis az Alkotmánybíróság a bírói döntések felülvizsgálata során az Alaptörvényben elismert alapjogi követelményrendszer tényleges érvényesülését garantálja, ugyanakkor – hatáskör hiányában – nem bocsátkozik szakjogi kérdések ismételt felülbírálatába.
- [23] Az alkotmányjogi panaszra okot adó birtokháborítás megszüntetése iránti per alapkérdése az volt, hogy az indítványozó által végzett gépi traktoros permetezési tevékenység, az azzal együtt járó hatások szükségtelen zavarást okoznak-e a felperes számára.
- [24] Az Alkotmánybíróság a jelen ügy kapcsán megállapította, hogy az indítványozó nem ért egyet az ügyében eljáró bíróságok által megállapított kötelezéssel, mely számára a szélső faszor háti permetezését írja elő. Következésképpen hivatkozik arra a perbeli érvelésre, miszerint nem tanúsít olyan magatartást, mellyel a szomszédját szükségtelenül zavarná. Kétségbe vonja a szakértői véleményben foglaltakat, valamint vitatja a bíróság által megállapított tényállást.
- [25] Mivel a bíróságok az indítványozóétól eltérő (szak)jogi álláspontjuknak megfelelően – részben – helyt adtak a felperes birtokháborítás megszüntetése iránti kereseti kérelmének, véleménye szerint a háti permetezés elrendelésére az Alaptörvényben biztosított jogait sértő módon került sor; vagyis sérült a tisztességes bírósági eljáráshoz, valamint a tulajdonhoz való joga is.
- [26] Az indítványozó ezen érvelésével kapcsolatban az Alkotmánybíróság azt állapította meg, hogy az eljáró bíróságok a rendelkezésükre álló bizonyítási eszközök segítségével lefolytatott bizonyítás alapján, a vonatkozó jogszabályi rendelkezéseket és azoknak a bíróságok szerint helyes értelmezését tartalmazó részletes indokolás rögzítése mellett alakították ki a gépi traktoros permetezés szükségtelen zavarásnak minősítésével kapcsolatos, az indítványozó által sérelmesnek tartott jogi álláspontjukat.
- [27] Az elsőfokú bíróság széles körű bizonyítási eljárást folytatott: helyszíni szemlét tartott, tanúkat hallgatott meg, és szakértői bizonyítást rendelt el. A bíróság arra az álláspontra helyezkedett, hogy az indítványozó tevékeny-

ségét annak szomszédjogi zavaró hatása miatt korlátozni kell, ugyanakkor figyelembe vette, hogy a felperes által kért módozat, hogy az egész területet háti permetezéssel kelljen permetezni, kivitelezhetetlen, és az indítványozó számára súlyos gazdasági hátránnyal is jár.

- [28] Az indítvány által felvetett kérdések eldöntése az Alkotmánybíróság megítélése szerint nem alkotmányossági, hanem olyan szakjogi-törvényességi kérdés, amely az általános hatáskörű bíróságok igazságszolgáltatási tevékenységének részét képezi; ezekben az eljáró bíróságok a jelen ügyben részletesen megindokolt döntésüket meg is hozták.
- [29] E körben az Alkotmánybíróság arra is utal, hogy valamely szakvélemény aggályosságának megítélése olyan bizonyítási és bizonyíték-értékelési (és ekként nem alkotmányjogi) kérdésnek tekinthető, amelynek felülbírálata az Alkotmánybíróság hatáskörén kívül esik [lásd például: 3096/2025. (III. 14.) AB végzés, Indokolás [20]].
- [30] Az Alkotmánybíróság a jelen ügyben is hangsúlyozza azon következetes gyakorlatát, mely szerint „[a]z Alkotmánybíróság az Alaptörvény 24. cikk (1) bekezdésének értelmében az Alaptörvény védelmének legfőbb szerve. Ennek megfelelően az Alkotmánybíróság az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdésének d) pontja alapján a bírói döntéseket az alkotmányosság szempontjából ellenőrizheti, és jogköre a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség vizsgálatára és kiküszöbölésére korlátozódik, ezért a bírói döntés irányának, a bizonyítékok bírói mérlegelésének és értékelésének, illetve a bírósági eljárás teljes egészének ismételt felülbírálatára nem rendelkezik hatáskörrel” [3170/2014. (VI. 3.) AB végzés, Indokolás [8]]. „A tényállás megállapítása, a bizonyítékok értékelése és mérlegelése ugyanis az eljárási jogi szabályokban a jogalkalmazó számára fenntartott feladat” [lásd például: 3012/2016. (I. 25.) AB végzés, Indokolás [11]].
- [31] A fentiek alapján az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozó alkotmányjogi panaszában törvényességi kérdéseket vetett fel, az alapügyben eljáró bíróságok jogalkalmazásának kritikáját fogalmazta meg. Tévesnek tartja az ügyében hozott bírói döntést, s valójában egy számára kedvező tartalmú új döntés meghozatalát kívánja elérni.
- [32] „Önmagában az a tény, hogy az indítványozó valamely kérdésben nem osztja az ügyben eljáró hatóságok, illetőleg bíróságok jogi álláspontját, még nem veti fel a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét, függetlenül az indítványozó érveinek helytállóságától vagy azok esetleges helytelenségétől” [lásd: 3332/2022. (VII. 22.) AB végzés, Indokolás [34]].
- [33] Összefoglalva: az alkotmányjogi panasz nem tartalmaz olyan indokot, amely alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vetne fel, vagy bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét támasztaná alá, s a panasz befogadását és érdemi elbírálását indokolná.
- [34] 5. A kifejtettek alapján az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) pontja alapján, figyelemmel az Abtv. 56. § (1)–(3) bekezdéseiben foglaltakra is, visszautasította.
- [35] 6. Az alkotmányjogi panasz visszautasítására tekintettel az Alkotmánybíróságnak nem kellett döntenie az Abtv. 61. § (1) bekezdése szerinti végrehajtás felfüggesztése tárgyában előterjesztett kérelemről [hasonlóan például: 3380/2024. (X. 18.) AB végzés, Indokolás [31]].

Budapest, 2026. február 17.

*Dr. Juhász Miklós s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró*

*Dr. Hende Csaba s. k.,
előadó alkotmánybíró*

*Dr. Horváth Attila s. k.,
alkotmánybíró*

*Dr. Polt Péter s. k.,
alkotmánybíró*

*Dr. Varga Réka s. k.,
alkotmánybíró*

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/2252/2025.

• • •

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 1109/2026. (III. 6.) AB VÉGGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa 6.Kbpf.10.009/2025/4. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. A személyesen eljáró indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján alkotmányjogi panaszt terjesztett elő a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa 42.Kb.40/2025/6. számú végzése, valamint a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa 6.Kbpf.10.009/2025/4. számú végzése ellen. Az indítványozó szerint a támadott döntések sértik az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdéseit.
- [2] 1.1. Az indítvány alapjául szolgáló ügyben a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa 2025. április 18-án kelt 42.Kb.40/2025/6. számú végzésével elutasította az indítványozó pótmagánvádlóként benyújtott vádindítványát arra hivatkozással, hogy egyrészt a törvény kizárja a pótmagánvádlóként történő fellépés lehetőségét, másrészt a vádindítványban vádlottként megjelölt személy a vádindítvány tárgyává tett bűncselekmény elkövetésével nem gyanúsítható megalapozottan. A pótmagánvádló jogi képviselője fellebbezésében arra hivatkozott, hogy a pótmagánvád elutasítása törvénysértő és visszaélésszerű joggyakorlásnak minősül, ezért kérte a végzés hatályon kívül helyezését és az eljárás lefolytatását.
- [3] A másodfokon eljáró Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa 2025. május 23-án meghozott 6.Kbpf.10.009/2025/4. számú végzésével helybenhagyta a vádindítványt elutasító elsőfokú végzést. A másodfokú bíróság nem értett egyet az elsőfokú bírósággal abban, hogy a törvény alapján pótmagánvádlóként történő fellépésnek ne lenne helye, az ítéltábla ugyanakkor helytállónak tartotta az arra való hivatkozást, miszerint a vádindítványban vádlottként megjelölt személy a vádindítvány tárgyává tett bűncselekmény elkövetésével nem gyanúsítható megalapozottan. Mindezekre tekintettel a másodfokú bíróság helybenhagyta az elsőfokú bíróság döntését.
- [4] 1.2. Az indítványozó ezt követően alkotmányjogi panaszt terjesztett elő, amelyben kérte a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa 42.Kb.40/2025/6. számú végzése, valamint a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa 6.Kbpf.10.009/2025/4. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését. Az indítványozó az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljáráshoz való jog sérelmére hivatkozott azzal összefüggésben, hogy a bíróságok, mivel nem tartottak nyilvános tárgyalást, bizonyítási eljárás lefolytatása nélkül visszautasították a vádat, nem adtak lehetőséget érvei kifejtésére és bizonyítékok beszerzésére. Álláspontja szerint azzal, hogy a bíróságok bűncselekmény hiányára tekintettel utasították vissza a pótmagánvádat, kiürítették a pótmagánvád lényegét. Véleménye szerint ezzel a jogorvoslathoz való jog is formálisá vált, ezért hivatkozott az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében foglalt jogorvoslathoz való jog sérelmére is.
- [5] 2. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 50. § (1) bekezdése, valamint az Ügyrend 5. § (1) bekezdése alapján jelen ügyben tanácsban járt el. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. §-a alapján elsőként azt vizsgálta, hogy teljesültek-e az indítvány befogadhatóságának Abtv.-ben meghatározott feltételei, különösen a 26–27. § szerinti érintettség, a jogorvoslat kimerítése, valamint a 29–31. § szerinti feltételek.
- [6] 2.1. Az Abtv. 30. § (1) bekezdése értelmében az Abtv. 27. § (1) bekezdése szerinti alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül lehet benyújtani, amely jelen ügyben teljesült. Az indítványozó jogosultnak és érintettnek tekinthető, mivel saját egyedi ügyével összefüggésben terjesztette elő alkotmányjogi panaszát. Az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit kimerítette, így az indítvány e tekintetben is megfelel a törvényi feltételeknek.

- [7] Az Alkotmánybíróság a továbbiakban azt vizsgálta, hogy az indítvány megfelel-e az Abtv. 52. § (1) bekezdésben foglalt további követelményeknek. Az indítvány tartalmazza az Alkotmánybíróság hatáskörét megalapozó törvényi rendelkezést (az Abtv. 27. §-a), a támadott bírósági határozatok megjelölését, az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezéseit [az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdései], valamint részletes, alkotmányos elven alapuló indokolást. Az indítvány kifejezett kérelmet tartalmaz továbbá abban a tekintetben, hogy az Alkotmánybíróság állapítsa meg a támadott bírósági határozat alaptörvény-ellenességét és azt semmisítse meg.
- [8] 2.2. Az Abtv. 29. §-ában meghatározottak szerint az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának további feltétele, hogy az alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel. E két feltétel alternatív jellegű, így bármelyik kimerítése önmagában megalapozza az Alkotmánybíróság érdemi eljárását.
- [9] Az indítványozó alkotmányjogi panaszában ismerteti a pótmagánvád elutasítására vonatkozó jogszabályi rendelkezések általa helyesnek vélt értelmezését, valamint elemzi a bíróság által meghozott döntéseket. Bár felsorolja az Alaptörvény megsértettnek vélt rendelkezéseit, indítványában javarészt a bíróság döntését vitatja, ehhez kapcsolódóan értelmezi a jogszabályokat, azaz valójában tartalmi felülbírálatot igényel. A másodfokon eljáró Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa megállapította, hogy a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 794. § (7) bekezdés a) pontja alapján a pótmagánvádnak azért nincs helye, mert a vádindítványban megjelölt személlyel kapcsolatban nem állapítható meg a bűncselekmény elkövetésének a gyanúja. Az indítványozó sérelmezte, hogy a bíróság törvényellenesen utasította el vádindítványát. Ezzel kapcsolatban az Alkotmánybíróság rámutat, hogy a bíróságok nem azon okból utasították el a pótmagánvádló vádindítványát, hogy a cselekmény nem bűncselekmény, ahogyan azt az indítvány állítja, hanem arra hivatkoztak, hogy nem állapítható meg a bűncselekmény elkövetésének gyanúja a megjelölt személlyel szemben. Az Alkotmánybíróságnak nem feladata annak eldöntése, hogy a bíróság milyen okból és milyen indokkal utasította el a vádindítványt, annak megítélése törvényértelmezési, szakjogi kérdés.
- [10] Az indítványozó a tisztességes eljáráshoz való jog és a jogorvoslathoz való jog sérelmét látja emellett abban, hogy a másodfokú bíróság nem tartott tárgyalást és nem vett fel bizonyítást. A Be. 598. § (1) bekezdés g) pontja alapján a bíróság tanácsulésen dönt, ha az elsőfokú bíróság nem ügydöntő végzése elleni fellebbezés bizonyítás felvétele nélkül elbírálható. Az indítványozó alkotmányjogi panaszában hangsúlyozza a bizonyítás felvételének szükségességét, amely véleménye szerint ellentétes tartalmú döntés meghozatalához vezethetett volna. Mindezekre tekintettel is megállapítható, hogy az indítványozó alkotmányjogi panaszában valójában a támadott bírósági döntések tartalmi kritikáját fogalmazta meg.
- [11] Az Alkotmánybíróság jelen ügyben is hangsúlyozza, hogy az Alaptörvény 24. cikk (1) bekezdése alapján az Alaptörvény védelmének legfőbb szerve. A (2) bekezdés d) pontja értelmében alkotmányjogi panasz alapján az Alkotmánybíróság felülvizsgálja a bírói döntésnek az Alaptörvénnyel való összhangját. Az alkotmányjogi panasz jellegének megfelelően a testület hatáskörébe a bírói döntéseknek kizárólag az alkotmányossági szempontú vizsgálata tartozik. Az alkotmányjogi panasz ezért nem tekinthető a bírósági szervezeten belül jogorvoslattal (már) nem támadható bírói határozatok által okozott valamennyi jogsérelem orvoslása eszközének, az alapjogi jogvédelem nem jelenti a rendes bíróságok jogalkalmazási gyakorlatának általános felülvizsgálatát, aminek következtében az Alkotmánybíróság burkoltan negyedfokú bírósággá válna [3198/2013. (X. 22.) AB végzés, Indokolás [22]; 3216/2020. (VI. 19.) AB határozat, Indokolás [31]]. Ebből következően a bírói döntés alaptörvény-ellenességének vizsgálata során az Alkotmánybíróság attól is tartózkodik, hogy a bíróságok felülbírálati jogköréhez tartozó, szakjogi vagy kizárólag törvényértelmezési kérdésekben állást foglaljon [3028/2014. (II. 17.) AB végzés, Indokolás [12]].
- [12] Az Alkotmánybíróság a fentiekre tekintettel megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz nem vetett fel alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést, valamint az indítvány nem támasztotta alá a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét sem.
- [13] 3. Mindezek alapján az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt – az Abtv. 56. § (1)–(3) bekezdése alapján eljárva – az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2026. február 17.

Dr. Juhász Miklós s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Hende Csaba s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Horváth Attila s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Polt Péter s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Varga Réka s. k.,
előadó alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/2355/2025.

• • •

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 1110/2026. (III. 6.) AB VÉGGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Kfv.III.37.538/2025/2. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. A jogi képviselővel (dr. Szigetváry Marcell ügyvéd) eljáró indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. § (1) bekezdése szerinti alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz, melyben a Fővárosi Törvényszék 32.K.701.047/2025/11. számú ítélete, a Kúria Kfv.III.37.538/2025/2. számú végzése, valamint a Budapest Főváros II. kerületi Polgármesteri Hivatal Jegyzője XVII-40-3/2025. számú határozata alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésének és a XXVIII. cikk (1) bekezdésének állított sérelme miatt.
- [2] 1.1. Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló állatvédelmi ügyben az indítványozót, egy kuvasz fajtájú eb tulajdonosát a Budapest II. Kerület Polgármesteri Hivatal Jegyzője XVII-40-3/2025. számú határozatával állatvédelmi bírság megfizetésére kötelezte, mivel megállapítást nyert, hogy korábban nem megfelelően gondoskodott az ebnek az ingatlan területéről történő szökése megakadályozása érdekében (az eb ugyanis az ingatlanból kiszökve üldözőbe vett egy állampolgárt és annak két kutyáját sétáltatás közben), valamint, mert nem tett eleget a kerületi ebösszeíráson az adatszolgáltatási kötelezettségének. Kötelezte továbbá, hogy az ebtartás során az ingatlant övező kerítés állapotára kiemelt figyelmet fordítson annak érdekében, hogy az eb szökésének megakadályozásáról maradéktalanul gondoskodni tudjon.
- [3] 1.2. A határozattal szemben az indítványozó keresettel élt, amit a Fővárosi Törvényszék a 32.K.701.047/2025/11. számú ítéletével elutasított. A bíróság az ítélete indokolásában rögzítette, hogy az alperesi határozatot a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) vonatkozó rendelkezései értelmében a kereseti kérelem korlátai között vizsgálta felül. Az indítványozó által felhívott kifogásokat egyenként megvizsgálva megállapította, hogy a határozat tartalmazta mindazon tényeket, tényálláselemeket, amelyeket az alperes hatóság figyelembe vett és értékelt a döntéshozatal során. A bíróság szerint az ismertetett bizonyítékok, illetve az alperes által rögzített adatok összességéből megállapítható volt a tényállás, ezért a tényállástisztázási kötelezettség és az ehhez kapcsolódó indokolási kötelezettség sérelmét nem találta megalapozottnak. Az ebösszeírást illetően az indítványozó felperes kifogását a mulasztás kimentésére nem találta alkalmasnak, nem volt vitatott, hogy az adatszolgáltatást nem teljesítette. Az indítványozó felperes az iratok megismerésétől nem volt elzárva, a releváns iratokat az eljárás során megismerte. A bíróság a bírság kiszabását jogszerűnek ítélte.
- [4] 1.3. Az indítványozó a törvényszék ítélete ellen felülvizsgálati kérelmet nyújtott be a Kúriához. A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Kp. 118. § (1) bekezdésében foglalt valamennyi befogadási ok alapján megvizsgálta és megállapította, hogy a befogadás feltételei nem állnak fenn, ezért a Kfv.III.37.538/2025/2. számú végzésével, a Kp. 118. § (2) bekezdése alapján, annak befogadását megtagadta.
- [5] 2. Az indítványozó az Abtv. 27. § (1) bekezdésére hivatkozással terjesztette elő alkotmányjogi panaszát.
- [6] Beadványában az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésében biztosított, a tisztességes hatósági eljáráshoz való jog sérelmének értékelte, hogy a közigazgatási hatósági eljárás során meghatározott bizonyítékokat (különösen az ebnyilvántartásból lekért adatokat, valamint az ebnyilvántartás és az ebösszeírás adatairól való összevetés eredményét) a jegyző az eljárás során nem ismertette az indítványozóval és ezzel a kérdéssel az elsőfokú bíróság sem foglalkozott teljeskörűen, valamint azt, hogy az indítványozónak a hatósági határozat meghozataláig nem volt tudomása arról, hogy az ebösszeírás is az eljárás tárgya, és ezen jogsérelmét sem orvosolta az első fokozatú bíróság.

- [7] Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében biztosított, a tisztességes bírósági eljáráshoz való joga sérelmét az okozta az indítványozó szerint, hogy az első fokon eljáró bíróság alapvető, az ügy lényegét jelentő, az eljárás tárgyává tett, az indítványozó által állított egyes jogsérelmeket nem vizsgálta meg. E tekintetben felvetette az indokolt bírói döntéshez való jog megsértését is.
- [8] Az indítványozó szerint a Kúria végzése önmagában sérti az indítványozónak az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljáráshoz való alapjog részeként megjelenő indokolt bírói döntéshez fűződő jogát. Értelmezésében a Kúria az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésével ellentétesen alkalmazta a Kp. 118. § (2) bekezdését, és mivel az indokolása nem volt kellően részletes, ezért a végzése ezen okból is alaptörvény-ellenes.
- [9] Az alaptörvény-ellenesség indokolása körében az indítványozó idézett több AB határozatot.
- [10] 3. Az Abtv. 56. § (1) bekezdése előírja, hogy az alkotmányjogi panasz érdemi elbírálása előtt dönteni kell annak befogadásáról. Az alkotmányjogi panasz befogadásáról az Alkotmánybíróság – figyelemmel az Abtv. 47. § (1) bekezdésére, 50. § (1) bekezdésére, valamint az Alkotmánybíróság Ügyrendjének 5. § (1) és (2) bekezdéseire – tanácsban eljárva dönt. A panasz akkor fogadható be, ha az megfelel a törvényben előírt követelményeknek, különösen az Abtv. 26–27. és 29–31. §-aiban foglalt feltételeknek. Az Abtv. 56. § (3) bekezdése értelmében a befogadás visszautasítása esetén a tanács rövidített indokolással ellátott végzést hoz, amelyben megjelöli a visszautasítás indokát.
- [11] 3.1. Az alkotmányjogi panasz a törvényi feltételeknek az alábbiak szerint felel meg:
- [12] A Kúria végzésének 2025. augusztus 26. napján történt kézbesítéséhez képest a 2025. október 2. napján a bírósághoz benyújtott alkotmányjogi panasz – az Abtv. 30. § (1) bekezdésére és az Ügyrend 28. § (1) bekezdésére figyelemmel – határidőben érkezett. Nem tekinthető elkésettnek az alkotmányjogi panasz az első fokon eljáró bíróság ítéletét támadó része sem, figyelemmel az Ügyrend 32. § (5) bekezdésére és arra, hogy a felülvizsgálati kérelem befogadását a Kúria a Kp. 118. § (1) bekezdésében foglalt befogadhatósági okokat mérlegelve tagadta meg.
- [13] Az indítvány a határozottság Abtv. 52. § (1b) bekezdésében felsorolt követelményeinek a következők szerint tesz eleget. Tartalmazza: a) a törvényi rendelkezést, amely megállapítja az Alkotmánybíróság hatáskörét az indítvány elbírálására, továbbá azt, amely az indítványozó indítványozói jogosultságát megalapozza; b) az eljárás megindításának indokait; c) az Alkotmánybíróság által vizsgálandó bírói döntéseket; d) az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezéseit; e) indokolást arra nézve, hogy a sérelmezett bírói döntéseket az indítványozó miért tartja ellentétesnek az Alaptörvény megjelölt rendelkezéseivel; valamint f) kifejezett kérelmet arra, hogy az Alkotmánybíróság semmisítse meg a megjelölt bírói döntéseket.
- [14] Az indítványozó a rendelkezésére álló jogorvoslati lehetőséget kimerítette, további jogorvoslati lehetőség nem volt számára biztosítva.
- [15] Az indítványozó az alkotmányjogi panasz benyújtására az Abtv. 27. § (1) bekezdésében meghatározott indítványozói jogosultsággal rendelkezik, érintettsége fennáll, tekintettel arra, hogy az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló állatvédelmi hatósági ügyben ügyfél volt.
- [16] A jogi képviselő a meghatalmazását csatolta.
- [17] 3.2. Az Abtv. 29. §-a a befogadhatóság feltételeként határozza meg továbbá, hogy az – egyéb törvényi feltételeknek megfelelő – alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet tartalmazzon vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel. E két feltétel alternatív, az egyik fennállása önmagában is megalapozza az Alkotmánybíróság érdemi eljárását. A feltételek meglétének mérlegelése az Alkotmánybíróság jogkörébe tartozik [lásd: 21/2016. (XI. 30.) AB határozat, Indokolás [20]].
- [18] 3.2.1. Az Alkotmánybíróság az indítvány alapján megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz valójában a támadott hatósági és bírósági döntések tartalmi felülbírlatára irányul, az indítványozó azért fordult az Alkotmánybírósághoz, mert megalapozatlannak és jogellenesnek tartja az ügyében hozott döntéseket. Vitatja a hatóság és a bíróságok eljárásainak szabályszerűségét, jogértelmezésük és különösen jogalkalmazásuk helytállóságát, az állatvédelmi bírság kiszabását.
- [19] Az Alkotmánybíróság az Alaptörvény 24. cikk (1) bekezdése értelmében az Alaptörvény védelmének legfőbb szerve. A (2) bekezdés d) pontja szerint az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panasz alapján a bírói döntésnek az Alaptörvénnyel való összhangját vizsgálja felül. A bírói döntéseknek tehát csak az alkotmányossági szempontú vizsgálata tartozik az Alkotmánybíróság hatáskörébe. A bírói döntés elleni alkotmányjogi panasz

nem tekinthető a bírósági szervezeten belül jogorvoslattal (már) nem támadható bírói határozatok által okozott valamennyi jogsérelem orvoslása eszközének. Az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszon keresztül is az Alaptörvényt, az abban biztosított jogokat védi.

- [20] A jogszabályokat a bíróságok értelmezik, az Alkotmánybíróság csupán az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki. Ez a jogkör azonban azt nem teszi lehetővé, hogy az Alkotmánybíróság minden olyan esetben beavatkozzon a bíróságok tevékenységébe, amikor olyan (állítólagos) jogszabálysértő jogértelmezésre és jogalkalmazásra került sor, mely egyéb jogorvoslati eszközzel már nem orvosolható. Az Alkotmánybíróság következetesen érvényesített álláspontja, hogy a bírósági jogértelmezésnek, jogalkalmazásnak közvetlenül kell valamely Alaptörvényben biztosított jog sérelmére vezetnie [lásd: 3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [13]–[15]].
- [21] Mivel a tényállás megállapítása, a bizonyítékok értékelése és mérlegelése a jogalkalmazó számára fenntartott feladat, önmagában az erre irányuló kritika nem veti fel az Abtv. 29. §-a szerinti alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést, vagy a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét. Emlékeztet arra is az Alkotmánybíróság, hogy következetes gyakorlata szerint a felülvizsgálati kérelem befogadása feltételei fennállásának a vizsgálata sem alkotmányossági, hanem szakjogi-törvényértelmezési kérdés, melyben az Alkotmánybíróság a Kúria döntését nem bírálhatja felül [lásd: 3240/2020. (VII. 1.) AB végzés, Indokolás [13]].
- [22] 3.2.2. Az Alkotmánybíróság értelmezésében az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes hatósági eljáráshoz való jog minden hatósági eljárással szemben követelmény, amit az ügyfeleknek alanyi jogként, végső fokon alapjogként ki kell tudni kényszeríteni. „E jogok érvényesíthetősége a hatóság működésének korlátja, jogszerű eljárásának pedig mércéje” [8/2020. (V. 13.) AB határozat, Indokolás [39]]. Az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése nem az igazságos hatósági eljáráshoz való jogról rendelkezik, hanem az ügyfelek érdekében olyan korlátozhatatlan minőséget jelent, amelyet mindegyik hatóságnak érvényesítenie kell eljárása során. Elemeit tekintve a szükségesség-arányosság tesztje szerint korlátozható részjogosítványokból épül fel.
- [23] Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében biztosított, a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog – a tisztességes hatósági eljáráshoz való joghoz hasonlóan – a bíróság előtti eljárás egészének értékelését, minőségét jelenti. Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint a tisztességes eljárás követelménye olyan minőség, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek figyelembevételével lehet megítélni. Döntéseiben esetről esetre határozta meg a tisztességes eljárás által megkövetelt konkrét ismérveket. Az Alkotmánybíróság következetes abban, hogy a tisztességes eljáráshoz való joggal szemben nem létezik mérlegelhető más alapvető jog, vagy alkotmányos cél, mert már maga is mérlegelés eredménye. Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint egyes részletek hiánya ellenére éppúgy, mint az összes részletszabály betartása mellett lehet az eljárás méltánytalan vagy igazságtalan, avagy nem tisztességes [lásd: 36/2013. (XII. 5.) AB határozat, Indokolás [31]].
- [24] Az Alkotmánybíróság számos alkalommal rámutatott arra, hogy az eljárás tisztessége az eljárás törvényes kereteit, az eljárási jogok érvényesülését biztosítja. „Az Alkotmány az anyagi igazság érvényre juttatásához szükséges – és az esetek többségében alkalmas – eljárásra ad jogot, a tisztességes eljáráshoz biztosít alanyi jogot, és nem azt garantálja, hogy annak eredménye minden esetben helyes lesz” [3309/2020. (VII. 24.) AB határozat, Indokolás [25]]. Ebből az is következik, hogy a bírói döntés jogszerűsége önmagában törvényességi, és nem alkotmányossági kérdés.
- [25] Jelen ügyben az Alkotmánybíróság azt állapította meg, hogy az eljáró bíróságok határozataik indokolásában részletesen bemutatták döntésük indokát. Maga az indítványozó is ismerteti a határozatokba foglalt megállapításokat, az azokból levont következtetéseket, indokokat. Az Alkotmánybíróság önmagában azt, hogy az indítványozó a megindokolt bírói döntéseket megalapozatlannak, jogellenesnek és magára nézve sérelmesnek tartja, az indítványban megjelölt alkotmányos jogok tekintetében a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyének megalapozására nem találta elegendőnek és úgy ítélte meg, hogy a beadványban foglaltak nem vetnek fel olyan alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést sem, amely az alkotmányjogi panasz érdemi vizsgálatát indokolná.
- [26] 4. Mindezekre tekintettel az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítvány és kiegészítései nem tettek eleget a befogadhatóság Abtv. 29. §-ában előírt feltételeinek. Az Alkotmánybíróság ezért az indítványt az Abtv. 56. § (1)–(3) bekezdése alapján eljárva az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) pontja alapján visszautasította.

Dr. Handó Tünde s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Czine Ágnes s. k.,
alkotmánybíró

Haszonicsné dr. Ádám Mária s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Márki Zoltán s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Handó Tünde s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Schanda Balázs
alkotmánybíró helyett

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/2807/2025.

• • •

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 1111/2026. (III. 6.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Pfv.II.20.122/2025/8. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. A jogi képviselővel (dr. Vincze Gyula ügyvéd) eljáró indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz a Kúria Pfv.II.20.122/2025/8. számú ítélete, valamint azzal összefüggésben a Szolnoki Törvényszék 16.Pf.20.404/2024/9. számú ítélete és a Mezőtúri Járásbíróság 2.P.20.191/2023/13. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítása és megsemmisítése iránt.
- [2] Kérelmét az indítványozó az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésének, XIII. cikk (1) bekezdésének, XV. cikk (1) bekezdésének és XXVIII. cikk (1) bekezdésének sérelmére alapította.
- [3] 2. Az Alkotmánybíróság rendelkezésére álló iratok alapján az alkotmányjogi panasz benyújtásának alapjául szolgáló előzményi ügy lényege az alábbiak szerint foglalható össze.
- [4] 2.1. Az alkotmányjogi panasszal érintett, házasság felbontására irányuló perben az alperes indítványozó és a felperes 2004 júliusában kötött házasságot, életközösségük már ezt megelőzően megkezdődött a felperes kizárólagos tulajdonában álló, Mezőtúron található ingatlanában történő összeköltözéssel. Ezt követően, az életközösség megszakadásáig a felek az ingatlanon közösen átépítéseket, bővítéseket, az ingatlan értékét jelentősen növelő beruházásokat hajtottak végre. A felek a felperes előző kapcsolatából született három gyermekét, valamint közös gyermeküket együtt nevelték. A bontóperben eljáró bíróságok által megállapított tényállás szerint a házasság 2018. évben megromlott. A felek ugyan megállapodtak abban, hogy kísérletet tesznek annak helyrehozatalára, azonban a korábbi harmóniát visszaállítani nem sikerült. 2022 októberében az állandósult konfliktusokra, valamint arra tekintettel, hogy a külön élő gyermekek nem szívesen járnak haza, illetve az otthon élő közös gyermek nyugalma nem biztosított, továbbá tudomása szerint az indítványozó házasságon kívüli kapcsolatot folytat, a későbbi felperes házastárs közölte az indítványozóval, hogy a házasságuk fenntartásának a továbbiakban nem látja értelmét, kezdeményezi annak felbontását.
- [5] Az indítványozó ezt követően a Mezőtúri Járásbíróságon keresetet terjesztett elő annak érdekében, hogy a bíróság állapítsa meg, hogy közös szerzés jogcímen a lakóingatlanban ingatlan-nyilvántartáson kívüli tulajdonjogot szerzett, továbbá ugyancsak házastársi közös vagyon jogcímen egy erdőingatlanak is 1/2 arányú tulajdonosa. 2023. február 20-án a felperes az ingatlanon az indítványozó tudta nélkül, távollétében zárat cserélt. Az indítványozó ekkor egy munkatársától kapott segítséget és egy, annak családja által nem használt ingatlanba költözött. A felperes a zárcserével egyidejűleg kérelmet terjesztett elő a kormányhivatalnál az indítványozó tartózkodási helyének fiktívvé nyilvánítása érdekében is. A Jász-Nagykun-Szolnok Vármegyei Kormányhivatal határozatával az indítványozó tartózkodási helyét fiktívvé nyilvánította, azonban az indítványozó fellebbezése folytán a határozatot később visszavonta, és a lakcímnnyilvántartásban az indítványozó tartózkodási helyére vonatkozó adatokat a határozat 2023. április 4-én történt véglegessé válását követően visszaállította.
- [6] 2.2. A felperes keresettel fordult a bírósághoz az indítványozóval szemben, melyben kérte a házasság felbontását az annak megromlásához vezető okok feltárása nélkül, azzal, hogy házastársi tartásra igényt nem tart és az utolsó lakóhelyükül szolgáló ingatlant pedig a jövőben kizárólagosan szeretné használni. Az életközösségük fennállásának időtartamát 2004. január 10. napjától 2022. szeptember 1. napjáig terjedő időtartamban határozta meg. Az indítványozó a házasság felbontását nem ellenezte, házastársi tartásra igényt nem tartott, de az életközösség időtartama, valamint az utolsó közös lakás használatának rendezése vonatkozásában ellenkérelemmel élt. Az életközösség időtartamát a felperestől eltérően, a zárcsere és a lakás amiatti kényszerű elhagyásának időpontjáig kérte megállapítani, tekintettel arra is, hogy addig az ingatlan közüzemi költségeit és gyerme-

kük étkezési költségeit is ő fizette, melyet okirattal is igazolt. Az indítványozó a felperes kizárólagos lakáshasználatra vonatkozó igényének elutasítását is kérte arra hivatkozással, hogy a lakás méretéből adódóan az osztott lakáshasználatnak az objektív feltételei fennállnak, a közös lakást nem önszántából hagyta el, oda vissza kíván térni, olyan magatartást pedig soha nem tanúsított, amely a kizárólagos lakáshasználat megállapítását indokolná. Az indítványozó kérte a közvetítői eljárás igénybevételének lehetőségét is biztosítani; ez alapján a bíróság közvetítői eljárás igénybevételére kötelezte a feleket, azonban az indítványozó négy hónapig a közvetítői eljárás megindulását nem kezdeményezte, így végül a bontóper folytatódott. A felek a lakáshasználat tekintetében – egymással ellentétes tartalommal – ideiglenes intézkedés iránti kérelemmel fordultak a járásbírósághoz, amely – a Szolnoki Törvényszék által másodfokon helybenhagyott végzésével – az akkor rendelkezésre álló adatok alapján a jogerős döntés meghozataláig az ingatlan osztott használatát rendelte el.

- [7] A felperessel szemben birtokháborítás megállapítása tárgyában az indítványozó külön pert indított. Ebben a Mezőtúri Járásbíróság megállapította, hogy a felperes birtokháborítást követett el az ingatlan zárjának lecserélésével és a birtokállapot helyreállítására kötelezte; a végül 2024. május 2. napján jogerőre emelkedett ítélet előzetesen végrehajtható volt. A felperes az ingatlan kulcsait az indítványozónak nem adta át; ő azonban a határozat végrehajtása érdekében eljárást nem kezdeményezett. 2023. május végétől bérelt ingatlanban rendezkedett be életvitelszerű tartózkodásra, bútorokat, elektronikai berendezéseket vásárolt; ez az ingatlan 2023 októberétől élettársával közös otthonukként szolgál.
- [8] A házasság felbontása iránti (alap)perben az elsőfokú bíróság a 2024. május 24. napján kelt ítéletével a felek házasságát felbontotta és megállapította, hogy a házastársi életközösség 2004. január 10-től 2022. október 31-ig állt fenn. A házastársi közös vagyon megosztásáig a házastársak utolsó közös lakhelyeül szolgáló, az ingatlan-nyilvántartás szerint a felperes kizárólagos tulajdonát képező ingatlan kizárólagos használatára a felperest jogosította fel és az indítványozó lakáshasználati jogát megszüntette. Az indítványozó fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érintette, fellebbezett részét helybenhagyta azzal a pontosítással, hogy a peres felek házastársi életközösségének záró időpontja 2022. október 20. napja. A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta.
- [9] 2.3. Az indítványozó a sérelmesnek tartott bírósági döntések alaptörvény-ellenességének megállapítása és megsemmisítése érdekében a Kúria felülvizsgálati ítéletével szemben alkotmányjogi panaszt terjesztett elő az Alkotmánybíróságnál. A hiánypótlási felhívásra határidőben kiegészített beadványában rögzített álláspontja szerint azáltal, hogy az eljáró bíróságok a fentiek szerinti, számára kedvezőtlen tartalmú döntéseket hozták, megsértették a jogállamiság elvét; mivel pedig álláspontja szerint ítéleteikben nem adták kellő indokát sem annak, hogy volt házastársának a zárcserével és a közös használatú lakásból történő kizárásával, valamint laccímének fiktívvé nyilvánításával kapcsolatos – más, külön bírósági és hatósági eljárások által megállapítottan – jogsértő magatartása ellenére miért jutottak mégis az ilyen tartalmú döntés meghozatalára vezető jogi álláspontra, a tisztességes bírósági eljáráshoz való joga is sérült. Az indítvány érvelése ezen túlmenően az Alaptörvény általános jogegyenlőségre vonatkozó előírásának sérelmét is állítja, mivel a számára sérelmes ítéletek álláspontja szerint azt is eredményezték, hogy a bíróságok a volt házastársa családi életéhez való jogának nagyobb fontosságot tulajdonítottak, mint az övének. Érvelése szerint továbbá amiatt, hogy a házastársi közös vagyon jogcímén az indítványozó is tulajdonosa volt ugyan a perbeli ingatlandnak, de a bíróságok döntése okán annak tulajdonjogához kapcsolódó valamennyi részjogosítványa gyakorlásától elesett, a támadott ítéletek a tulajdonhoz való joga kiüresítését is eredményezték. Mindezekre tekintettel az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése, XIII. cikk (1) bekezdése, XV. cikk (1) bekezdése és XXVIII. cikk (1) bekezdése sérelmére hivatkozással a támadott bírói döntések megsemmisítését kérte az Alkotmánybíróságtól.
- [10] 3. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (1) bekezdésében meghatározottak szerint az Abtv. 27. §-a alapján folytatott eljárásában mindenekelőtt az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának formai és tartalmi feltételeit vizsgálja. Ennek során megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz a befogadhatóság formai feltételeinek [Abtv. 27. § (1) bekezdés, 30. § (1) bekezdés, valamint 52. § (1b) bekezdés a)–f) pont] az alábbiak szerint, részben felel csak meg.
- [11] 3.1. Az Abtv. 27. § (1) bekezdése értelmében az alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti [a) pont], továbbá a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva [b) pont]. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozó mint az alkotmányjogi

panaszra okot adó per alperese, jogosultnak és érintettnek is tekinthető, a rendelkezésre álló jogorvoslati lehetőségeket kimerítette, az alkotmányjogi panaszt az Abtv. 30. § (1) bekezdésében meghatározott hatvan napos határidőn belül nyújtotta be.

- [12] Az indítvány megjelöli az Alkotmánybíróság hatáskörét megalapozó törvényi rendelkezést [Abtv. 27. §-a]; a támadott bírói döntés(ek)e; az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezéseit [B] cikk (1) bekezdés, XIII. cikk (1) bekezdés, XV. cikk (1) bekezdés és XXVIII. cikk (1) bekezdés]; az indítvány – az Alaptörvény XV. cikk (1) bekezdésére vonatkozó indítványi elem kivételével (lásd: lentebb) – tartalmaz alkotmányjogilag is értékelhető indokolást; továbbá kifejezett kérelmet fogalmaz meg a támadott bírói döntés(ek) alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére [Abtv. 52. § (1b) bekezdés b)–f) pont].
- [13] Az Alkotmánybíróság az indítványozónak az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésének, valamint a XV. cikk (1) bekezdésének sérelmével kapcsolatos hivatkozásai tekintetében a következőket állapította meg.
- [14] Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése nem tartalmaz az indítványozó számára Alaptörvényben biztosított jogot, ezért nem lehet alkotmányjogi panasz alapja; az abban foglalt jogállamiság követelményének sérelmére csak kivételesen (a visszaható hatály tilalma megsértése és a kellő felkészülési idő követelményének sérelme esetén) alapítható alkotmányjogi panasz [lásd például: 3456/2021. (XI. 3.) AB végzés, Indokolás [17]].
- [15] Az általános jogegyenlőség sérelmével kapcsolatban az indítványozó ugyan idézett egyes, korábbi alkotmánybírói döntésekben annak lényeges tartalmával összefüggésben tett megállapításokat, azonban azokat alkotmányjogi szempontból is értékelhető módon nem kötötte össze az általa sérelmesnek tartott bírói döntésekben foglaltakkal. Az Alaptörvény XV. cikk (1) bekezdésének állított sérelme tekintetében azon túlmenően, hogy álláspontja szerint a lakáshasználat tekintetében meghozott, rá nézve kedvezőtlen döntés(ek) révén a volt házastársa családi életéhez való joga elsőbbséget élvez az övéhez képest, semmilyen további érvelést nem adott elő. Alkotmányjogilag is értékelhető indokolás hiányában ugyanakkor az indítvány nem felel meg az Abtv. 52. § (1b) bekezdés e) pontjában írt feltételnek.
- [16] Mindezekre tekintettel az alkotmányjogi panasznak az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésének, valamint a XV. cikk (1) bekezdésének sérelmét állító eleme vonatkozásában az Alkotmánybíróság nem folytathatott le érdemi vizsgálatot.
- [17] 3.2. Az Abtv. 29. §-a szerint az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be. Az Alkotmánybíróság erre tekintettel a befogadhatóság (vagylagos) tartalmi feltételeivel összefüggésben az indítvánnyal kapcsolatban a következőket állapította meg.
- [18] 3.2.1. Az Abtv. említett rendelkezésében írt alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést illetően az Alkotmánybíróság emlékeztet arra, hogy részletesen kimunkált és következetesen alkalmazott gyakorlata van az indítvány alapján elméletileg vizsgálható alaptörvényi rendelkezések – az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdése és XXVIII. cikk (1) bekezdése – tartalmát érintően. A jelen alkotmányjogi panasz mindezekhez képest nem vet fel olyan új, alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést, amely a panasz befogadását és érdemi elbírálását indokolná.
- [19] 3.2.2. A másik tartalmi – a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességre vonatkozó – feltételt érintően az Alkotmánybíróság a következőkre mutat rá. Az Alkotmánybíróság a bírói döntéssel szemben benyújtott alkotmányjogi panasz intézményén keresztül is az Alaptörvényt és az abban elismert jogokat oltalmazhatja [erről lásd elsőként: 3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [13]]. Vagyis az Alkotmánybíróság a bírói döntések felülvizsgálata során az Alaptörvényben elismert alapjogi követelményrendszer tényleges érvényesülését garantálja, ugyanakkor – hatáskör hiányában – nem bocsátkozik szakjogi kérdések ismételt felülbírlatába.
- [20] Az Alkotmánybíróság a jelen ügy kapcsán megállapította, hogy az indítványozó nem ért egyet az ügyében eljáró bíróságok által a per során lefolytatott bizonyítási eljárások alapján meghozott, az ezek eredményének, valamint a vonatkozó polgári anyagi jogi szabályok mérlegelése alapján meghozott döntésével. Az általa állított valamennyi alapjogi sérelmet kizárólag arra vezeti vissza, hogy a bíróságok szerinte helytelenül ítélték meg és értékelték az adott ügy egyedi körülményeit, a rendelkezésre álló bizonyítékokat, valamint a más hatósági és bírói eljárásokban született döntéseket; és ezért a házasság felbontása esetére a lakáshasználat kérdésének rendezése tekintetében irányadó polgári anyagi jogi szabályokat tévesen, az indítványozó számára hátrányosan értelmezték. A támadott ítéletek kapcsán azok kellő indokolásának állítólagos hiányát (és azzal összefüggésben a döntések által okozott tulajdoni sérelmet) az indítványozó valójában arra alapozza, hogy az ügyében eljáró bíróságok által kialakított jogi állásponttal nem ért egyet.

- [21] A rendelkezésre álló iratokból ugyanakkor az Alkotmánybíróság azt állapította meg, hogy az eljáró bíróságok a támadott ítéletek indokolásában részletesen számot adtak arról, hogy milyen szempontok szerint hozták meg döntéseiket az eljárás során megállapított tényállás és a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján, a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvénynek (a továbbiakban: Ptk.) a házastársi életközösség megszakadását követően történő lakáshasználatra vonatkozó rendelkezései (Ptk. 4:76 §–4:85. §) alkalmazásával. Ezen kérdések megítélése az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata értelmében nem alkotmányossági, hanem olyan szakjogi-törvényességi kérdés, amely az általános hatáskörű bíróságok igazságszolgáltatási tevékenységének részét képezi. Önmagában az, hogy az ilyen döntéssel valamely peres fél nem ért egyet, vagy az számára kedvezőtlen tartalmú, nem alapozza meg egy bírói döntés alaptörvény-ellenességének megállapítását.
- [22] Mindezekkel összefüggésben az Alkotmánybíróság a jelen ügy kapcsán is emlékeztet azon következetes gyakorlatára, amelynek értelmében a jogszabályokat a bíróságok értelmezik, az Alkotmánybíróság ezzel összefüggésben csak az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki. Ez azonban nem teszi lehetővé, hogy minden olyan esetben beavatkozzon a bíróságok tevékenységébe, amikor olyan (állítólagos) jogszabálysértő jogalkalmazásra került sor, mely egyéb jogorvoslati eszközzel már nem orvosolható. A tisztességes bírósági eljáráshoz való jogra való hivatkozás sem teremt alapot arra, hogy az Alkotmánybíróság a bírósági szervezet felett álló „szuperbíróság” szerepébe lépjen, és hagyományos jogorvoslati fórumként járjon el (lásd: 3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [14]–[15]). A „bírói döntés elleni alkotmányjogi panasz nem tekinthető a bírósági szervezeten belül jogorvoslattal (már) nem támadható bírói határozatok által okozott valamennyi jogsérelem orvoslása eszközének” {3107/2016. (V. 24.) AB végzés, Indokolás [35]}. Az Alkotmánybíróságnak az indokolt bírói döntéshez való joggal kapcsolatos következetes gyakorlata értelmében továbbá „az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében rejlő indokolási kötelezettség alkotmányos követelménye a bíróság döntési szabadságának abszolút korlátját jelenti, nevezetesen azt, hogy döntésének indokairól az eljárási törvényeknek megfelelően szükséges számot adnia” {7/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [34]}. A bíróságok indokolási kötelezettségéből azonban nem következik a felek által felhozott minden észrevétel egyenként való megcáfolási kötelezettsége, különösen nem az indítványozó szubjektív elvárásait kielégítő mélységű érvrendszer bemutatása (lásd: 30/2014. (IX. 30.) AB határozat, Indokolás [89]), az indokolásnak pedig nem minden egyes részletre, hanem az ügy eldöntése szempontjából releváns kérdésekre kell kiterjednie (lásd: 3159/2018. (V. 16.) AB határozat, Indokolás [31]).
- [23] Mivel az indítványozó az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdésével és XXVIII. cikk (1) bekezdésével kapcsolatos sérelmét (is) kizárólag a bíróságokétól eltérő (szak)jogi álláspontjára alapította, a fent írtaknak megfelelően az Alkotmánybíróság ezen indítványi elemek tekintetében érdemi vizsgálatot nem folytathatott.
- [24] 4. Összefoglalva: az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a jelen ügyben az alkotmányjogi panasz nem vet fel a támadott bírói döntésekkel kapcsolatban az indítványozó által hivatkozott alapvető jogok sérelmének megállapítását esetlegesen megalapozó kételyt, így az indítvány tekintetében nem folytathatott le érdemi vizsgálatot.
- [25] Mindezekre tekintettel az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (1)–(3) bekezdése és az Ügyrend 5. § (1) bekezdése szerint eljárva, az alkotmányjogi panaszt az Abtv. 29. §-ában, továbbá az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésével kapcsolatos indítványi elem vonatkozásában az Abtv. 27. § (1) bekezdés a) pontjában, a XV. cikk (1) bekezdésével kapcsolatos indítványi elem vonatkozásában pedig az Abtv. 52. § (1b) bekezdés e) pontjában írt feltétel hiányában, az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) és h) pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2026. február 17.

Dr. Handó Tünde s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Czine Ágnes s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Márki Zoltán s. k.,
alkotmánybíró

Haszonicsné dr. Ádám Mária s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Handó Tünde s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Schanda Balázs
alkotmánybíró helyett

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/1995/2025.

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 1112/2026. (III. 6.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Budapest Környéki Törvényszék 14.Gf.40.078/2024/4. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. A jogi képviselővel (dr. Kiss D. Csaba egyéni ügyvéd) eljáró indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. § (1) bekezdése alapján alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz, melyben a Budapest Környéki Törvényszék 14.Gf.40.078/2024/4. számú ítélete és a Szentendrei Járásbíróság 12.P.20.981/2023/21. számú ítélete alaptörvény-ellenessége megállapítását és megsemmisítését kezdeményezte. Kérte továbbá, hogy az Alkotmánybíróság az Abtv. 61. § (1) bekezdés b) és c) pontjai alapján hívja fel a Budapest Környéki Törvényszéket a jogerős döntés végrehajtásának felfüggesztésére.
- [2] 1.1. Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügyben az indítványozót a 12.P.20.981/2023/21. számú ítéletben a Szentendrei Járásbíróság 2 300 000 forint kártérítés és ennek késedelmi kamata megfizetésére kötelezte a lakóingatlana elbontásával és a csapadékvíz szabálytalan elvezetésével a szomszéd ingatlanban okozott kár miatt.
- [3] 1.2. Az indítványozó fellebbezését elbíráló Budapest Környéki Törvényszék a 14.Gf.40.078/2024/4. számú ítéletében az elsőfokú bíróság ítéletét, annak helyes indokaira figyelemmel, helyben hagyta. Indokolásában kifejtette, hogy osztotta az indítványozó alperes érvelését arról, hogy az elévülés az eljárás bármely szakaszában hivatkozható, azonban az alperes tévesen értelmezte a kártérítési felelősség esedékességét – ami, ahogyan az elsőfokú bíróság rámutatott, a károsodás bekövetkeztével válik esedékessé és ekkor nyílik meg az igényérvényesítés lehetősége –, ezért az alperes elévülési kifogása nem volt megalapozott. A jogvita érdemében a másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a releváns tényekre irányadóan folytatta le, annak eredményeként a tényállást a vonatkozó eljárási szabályokra figyelemmel helyesen állapította meg, a beszerzett bizonyítékokat helyesen mérlegelte, döntése a jogszabályoknak megfelelt.
- [4] 2. Az indítványozó a hiánypótlási felhívásra kiegészített alkotmányjogi panaszában a Budapest Környéki Törvényszék 14.Gf.40.078/2024/4. számú és a Szentendrei Járásbíróság 12.P.20.981/2023/21. számú ítéletei alaptörvény-ellenessége megállapítását és megsemmisítését kérte az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljáráshoz, valamint a XXVIII. cikk (7) bekezdésében biztosított jogorvoslathoz való jogainak sérelme miatt. Kérte továbbá, hogy az Alkotmánybíróság hívja fel a Budapest Környéki Törvényszéket a jogerős döntés végrehajtásának felfüggesztésére.
- [5] Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes bírósági eljáráshoz való jog sérelmét az indítványozó abban látja, hogy elévülési kifogását a bíróságok nem érdemben bírálták el, amivel a jogvita lényeges elemét mellőzték. További sérelemként jelölte meg, hogy a bíróságok, erre irányuló bizonyítási indítványa ellenére, nem tárták fel kellő mélységben a tényállást a károsodott ingatlan műszaki állapotát illetően, megsértve ezzel a kontradiktórius eljáráshoz való jogot, a fegyverek egyenlőségét és a védekezéshez való jog érvényesülését.
- [6] Az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében biztosított jogorvoslathoz való jog és az ebből következő kétfokú eljárás követelményét is sérti az indítványozó értelmezésében az, hogy másodfokon elmaradt az elévülés kérdésének érdemi felülbírálata, így e tekintetben formálissá vált és kiüresedett a kétszintű bírósági eljárás.
- [7] Összességében úgy ítélte meg, hogy az eljáró bíróságok nem tanúsítottak megfelelő körültekintést, melynek eredményeként az eljárás nem volt „tisztességes” és „teljes körű”, valamint megalapozatlan döntés született. Az indítványozó kifejtette, hogy alkotmányjogi panaszja nem ütközik az ún. negyedfokú jogorvoslat tilalmába, kérelme nem arra irányul, hogy az Alkotmánybíróság mérlegelje újra a bizonyítékokat, hanem annak megállapítását kéri, hogy az indítványozónak nem volt lehetősége igaza bizonyítására, mivel az elévülésre hivatkozását

- az elsőfokú bíróság érdemben nem bírálta el, ahogy a felperesi ingatlan állapotára vonatkozó körülményeket sem.
- [8] Az indítványozó utalt továbbá arra is, hogy a kifogásolt határozatokat az Alaptörvény 28. cikkében foglalt jogértelmezési alapelv megsértésével hozták.
- [9] Az indítványozó az állított alaptörvény-ellenesség igazolására az Alkotmánybíróság több határozatára hivatkozott.
- [10] 3. Az Abtv. 56. § (1) bekezdése előírja, hogy az alkotmányjogi panasz érdemi elbírálása előtt dönteni kell annak befogadásáról. Az alkotmányjogi panasz befogadásáról az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (1) bekezdése alapján – figyelemmel az Abtv. 47. § (1) bekezdésére, 50. § (1) bekezdésére, valamint az Alkotmánybíróság Ügyrendjének 5. § (1) és (2) bekezdéseire – tanácsban eljárva dönt. A panaszt akkor lehet befogadni, ha az megfelel a törvényben előírt formai és tartalmi követelményeknek, különösen az Abtv. 26–27. és 29–31. §-aiban foglalt feltételeknek. Ezeken kívül az Abtv. 52. § (1) bekezdése értelmében az indítványnak határozott kérelmet kell tartalmaznia. A kérelem akkor határozott, ha megfelel az Abtv. 52. § (1b) bekezdés a)–f) pontjaiban foglalt kritériumoknak. Az Abtv. 56. § (3) bekezdése értelmében a befogadás visszautasítása esetén a tanács rövidített indokolással ellátott végzést hoz, amelyben megjelöli a visszautasítás indokát.
- [11] 3.1. Az alkotmányjogi panasz a törvényi feltételeknek az alábbiak szerint felel meg:
- [12] Az indítványozó által 2025. március 27. napján kézhez vett törvényszéki ítélet ellen 2025. április 11. napján az elsőfokú bíróságon benyújtott alkotmányjogi panasz, valamint a 2025. június 16. napján átvett hiánypótlási felhívásra 2025. július 11. napján az Alkotmánybírósághoz érkezett kiegészített indítvány – az Abtv. 30. § (1) bekezdésére és az Ügyrend 28. § (1) bekezdésére figyelemmel – határidőben érkezett.
- [13] A jogi képviselő a meghatalmazását csatolta.
- [14] Az indítvány a határozottság Abtv. 52. § (1b) bekezdésében felsorolt követelményeinek eleget tesz. Tartalmazza: a) a törvényi rendelkezést, amely megállapítja az Alkotmánybíróság hatáskörét az indítvány elbírálására, továbbá azt, amely az indítványozó indítványozói jogosultságát megalapozza (Abtv. 27. §); b) az eljárás megindításának indokait, az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét (az indítványozó álláspontja szerint az Alaptörvényben biztosított jogorvoslathoz és tisztességes bírósági eljáráshoz való jogait sértik a támadott ítéletek); c) az Alkotmánybíróság által vizsgálándó bírói döntést (a Budapest Környéki Törvényszék 14.Cf.40.078/2024/4. számú és a Szentendrei Járásbíróság 12.P.20.981/2023/21. számú ítéletei); d) az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezéseit [Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdése]; e) indokolást arra nézve, hogy a sérelmezett bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezésével; valamint f) kifejezett kérelmet arra, hogy az Alkotmánybíróság semmisítse meg a bírói döntést.
- [15] Az indítványozó a rendelkezésére álló jogorvoslati lehetőséget kimerítette.
- [16] Az indítványozó az alkotmányjogi panasz benyújtására az Abtv. 27. § (1) bekezdésében meghatározott indítványozói jogosultsággal rendelkezik, érintettsége fennáll, tekintettel arra, hogy az alapügy alperese volt.
- [17] 3.2. Az Abtv. 29. §-a a befogadhatóság feltételeként határozza meg továbbá, hogy az – egyéb törvényi feltételeknek megfelelő – alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet tartalmazzon vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel. E két feltétel alternatív jellegű, az egyik fennállása önmagában is megalapozza az Alkotmánybíróság érdemi eljárását. A feltételek meglétének mérlegelése az Alkotmánybíróság jogkörébe tartozik [lásd: 21/2016. (XI. 30.) AB határozat, Indokolás [20]].
- [18] Az Alkotmánybíróság az indítványt illetően arra a következtetésre jutott, hogy az alkotmányjogi panasz valójában az ügyben meghozott, az indítványozó számára kedvezőtlen bírósági döntések kritikája, az indítványozó beadványában a bírói jogalkalmazás helyességét, a meghozott döntéseket vitatja. Az indítványozó álláspontja szerint a bíróságok a tisztességes eljáráshoz, valamint a jogorvoslathoz való, az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdésében biztosított alapjogait azzal sértették meg, hogy nem adtak helyt az elévülési kifogásának és a szakértői bizonyítási indítványának, valamint a másodfokú bíróság anélkül hagyta helyben az elsőfokú ítéletet, hogy pótolta volna az elsőfokú eljárás állított hiányosságait és ezzel üresítette ki a kétszintű bírósági eljárás intézményét. Érvelése szerint ezek a hiányosságok vezettek arra, hogy az eljárás nem volt „tisztességes” és „teljes körű”, ekként megalapozatlan döntés született.
- [19] Az Alkotmánybíróság először is utal arra a következetes gyakorlatára, amely szerint tartózkodik annak vizsgálatától, hogy a bírósági döntések indokolásában megjelölt bizonyítékok és megjelenő érvek megalapozottak-e, mint ahogy azt sem vizsgálja, hogy a jogalkalmazó helytállóan értékelte-e az eljárásban beszerzett bizonyítékokat és előadott érveket, vagy a konkrét ügyben a bírói mérlegelés eredményeként megállapított tényállás

megalapozott-e. A tényállás megállapítása, a bizonyítékok értékelése és mérlegelése a jogalkalmazó számára fenntartott feladat {lásd: 3309/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [5]}. Az Alkotmánybíróság a bírósági ítéleteket kizárólag alkotmányossági szempontból vizsgálja felül és nincs hatásköre a rendes bíróságok jogalkalmazásának felülbírálatára, így a bizonyítékok felülmérlegelésére, a tényállás megállapítására vagy a jogvitát lezáró határozat kizárólag szakjogi tartalmú értékelésére {lásd: 3212/2015. (XI. 10.) AB határozat, Indokolás [11]}. Önmagában az a körülmény, hogy az indítványozó nem ért egyet a bíróságok eljárásával, döntésével és annak indokolásával, nem elégséges érv a támadott döntés alaptörvény-ellenességének alátámasztására.

- [20] Az Alkotmánybíróság értelmezésében a bírói döntés elleni alkotmányjogi panasz nem tekinthető a bírósági szervezeten belül jogorvoslattal (már) nem támadható bírói határozatok által okozott valamennyi jogsérelem orvoslása eszközének. Az Alaptörvény és az Abtv. rendelkezéseiből az következik, hogy az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszon keresztül is az Alaptörvényt, az abban biztosított jogokat védi. Önmagukban a rendes bíróságok által elkövetett vélt vagy valós jogszabálysértések nem adhatnak alapot alkotmányjogi panasznak {lásd: 3268/2012. (X. 4.) AB végzés, Indokolás [28]}.
- [21] A jogszabályokat a bíróságok értelmezik, az Alkotmánybíróság csupán az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki. Ez a jogkör azonban nem eredményezheti, hogy minden olyan esetben beavatkozzon a bíróságok tevékenységébe, amikor olyan (állítólagos) jogszabálysértő jogalkalmazásra került sor, mely egyéb jogorvoslati eszközzel már nem orvosolható. Sem a tisztességes eljáráshoz, sem a jogorvoslathoz való jog nem teremthet alapot arra, hogy az Alkotmánybíróság a bírósági szervezet feletti „szuperbíróság” szerepébe lépjen, és hagyományos jogorvoslati fórumként járjon el {lásd: 3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [14]}.
- [22] A fentiek alapján az Alkotmánybíróság arra a következtetésre jutott, hogy az alkotmányjogi panasz nem veti fel a támadott bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét, és nem alapoz meg alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést sem, ekként nem felel meg az Abtv. 29. §-ában foglalt befogadhatósági feltételeknek.
- [23] 4. Mindezekre tekintettel az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az Abtv. 27. § (1) bekezdése szerinti alkotmányjogi panasz az Abtv. 29. §-ban meghatározott feltételek teljesülésének hiányában nem fogadható be, ezért az alkotmányjogi panaszt az Abtv. 56. § (1)–(3) bekezdése alapján eljárva az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2026. február 17.

Dr. Handó Tünde s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Czine Ágnes s. k.,
alkotmánybíró

Haszonicsné dr. Ádám Mária s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Márki Zoltán s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Handó Tünde s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Schanda Balázs
alkotmánybíró helyett

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/1394/2025.

• • •

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 1113/2026. (III. 6.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Kfv.V.37.295/2025/2. számú végzésével, valamint az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény 57–58. §-ával, továbbá a fertőző betegségek és járványok megelőzése érdekében szükséges járványügyi intézkedésről szóló 18/1998. (VI. 3.) NM rendelet 5–9. §-ával szemben előterjesztett alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. A dr. Dora Márta ügyvéd által képviselt indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján alkotmányjogi panaszt nyújtott be, amelyben a Kúria Kfv.V.37.295/2025/2. számú végzése, a Fővárosi Törvényszék 48.K.704.390/2024/4. számú ítélete és a Budapesti Fővárosi Kormányhivatal X. kerületi Hivatal BP-10/NEO/04391-4/2024. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte. Az indítványozó továbbá az Abtv. 26. §-a alapján az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény (a továbbiakban: Eütv.) 57–58. §-a, valamint a fertőző betegségek és járványok megelőzése érdekében szükséges járványügyi intézkedésről szóló 18/1998. (VI. 3.) NM rendelet (a továbbiakban: NM rendelet) 5–9. §-ában „szabályozott kötelező oltások rendszerének” az „Alaptörvénnyel való összhangját illető” vizsgálat lefolytatását kezdeményezte, s kérte az Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg, hogy az Eütv. és az NM rendelet támadott rendelkezései „nincsenek összhangban az Alaptörvénnyel, melyre tekintettel az Abtv. 41. § (1) bekezdésének megfelelően azokat semmisítse meg.”
- [2] Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügynek a törvényszék által megállapított tényállása szerint Budapest Főváros Kormányhivatal [...] Kerületi Hivatala – az alapügy alperese – védőnői értesítés nyomán tájékoztató levelet küldött a kiskorú indítványozó – az alapügy felperese – törvényes képviselői részére, hogy gyermekük nem részesült a 6. osztályban esedékes kötelező MMR revakcinációban és a dTap emlékeztető kampányoltásban. Az indítványozó törvényes képviselői a tájékoztató levelet 2024. június 26-án vették át. Miután ők az esetleges kontraindikációról vagy a védőoltás beadásának teljesüléséről visszajelzést nem adtak, az alperes 2024. július 19-én az indítványozó életkorhoz kötött kötelező védőoltásának elmaradása ügyében hivatali eljárást indított. Eljárásában az indítványozó törvényes képviselőit nyilatkozattételre és arra hívta fel, hogy csatolják az indítványozó kezelőorvosa által adott szakvéleményt, amely tanúsítja, hogy az indítványozó védőoltásban részesítése az indítványozó egészségi állapota miatt nem lehetséges, vagy a védőoltás az indítványozó egészségét vagy meglévő betegségét várhatóan károsan befolyásolná, és ezen körülmények változása belátható időn belül nem várható.
- [3] Az indítványozó törvényes képviselői 2024. július 5-én jogi képviselővel eljárva kérelmet nyújtottak be az alpereshez, amely alapján az alperes BP-10/NEO/04391-2/2024. iktatószámmon mentesítési eljárást indított, s az indítványozó életkorhoz kötött kötelező védőoltásának elmaradása ügyében indított eljárását hivatalból felfüggesztette. Kérelméhez az indítványozó nem csatolt a védőoltás alóli felmentés alapjául szolgáló, a mentesítés indokoltságát alátámasztó kezelőorvosi szakvéleményt, e körben az alperest arról tájékoztatta, hogy annak elkészítése céljából megkereste az iskolaorvost, illetve a háziorvost, a beszerzése azonban még folyamatban van. Majd az alperes BP-10/NEO/04391-2/2024. számú végzésével hiánypótlásra hívta fel az indítványozót. A végzést az indítványozó jogi képviselője 2024. szeptember 9-én vette át, azonban a hiányzó szakvéleményt a végzésben megadott határidőben nem pótolta.
- [4] Ezt követően az alperes 2024. szeptember 23-án meghozta BP-10/NEO/4391-4/2024. számú végzését (a továbbiakban: megszüntető végzés), melyben az indítványozó életkorhoz kötött, kötelező MMR revakcináció és a dTap emlékeztető védőoltás alóli mentesítés iránti kérelme alapján BP-10/NEO/04391-2/2024. iktatószámmon indult hatósági eljárást az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 47. § (1) bekezdés b) pontja alapján megszüntette. Indokolásában az Eütv. 58. § (3) és (3a) bekezdésére, valamint az NM rendelet 5. § (2), (5), (8) és (9) bekezdéseire hivatkozott, valamint megállapította, hogy az indítványozó a hiánypótlásra előírt határidőn belül nem csatolta a hiánypótlásra felszólító végzésben nevesített keze-

lőorvosi szakvéleményt, annak hiányában pedig a mentesítés egészségügyi indokoltságát érdemben vizsgálni nem lehet, ezért az indítványozó kérelme nem bírálható el.

- [5] Az indítványozó az alperesi határozattal szemben keresetet terjesztett elő, melyben a megszüntető végzés megsemmisítését vagy hatályon kívül helyezését és az alperes új eljárásra kötelezését kérte. Keresetében arra hivatkozott, hogy az alperes anyagi és eljárási jogszabálysértést követett el, mivel az Eütv. 58. § (4) bekezdésében foglaltak ellenére ügyfélként nem vonta be az eljárásba a kezelőorvosait, jóllehet hivatalból tudomása volt személyükről. Azt is kifogásolta ennek kapcsán, hogy az alperes úgy szüntette meg az eljárást, hogy a tényállás felderítési kötelezettségét nem teljesítette. Hivatkozott arra, hogy az oltási tanácsadó orvosaival szemben is keresetet nyújtott be, melyben arra kérte a bíróságot, hogy kötelezze őket arra, hogy vérszérum és egyéb vizsgálatok útján vizsgálják az indítványozó olthatóságát, illetve a bíróság pótolja az általuk ki nem adott szakvéleményt, ami nélkül az alperes – az indítványozó szerint – nem dönthetett volna a mentesítési kérelemről. Sérelmezte, hogy „az alperes nem szerezte be a kórtörténetét, s tekintettel arra, hogy az olthatóságának kérdése nyilván szakkérdés, azonban az alperes ügyfélként nemhogy az iskolaorvost, de még a felperes jelenlegi házi gyermekorvosát sem vonta be ügyfélként az eljárásába annak érdekében, hogy őket nyilatkoztassa, de szakértői véleményt sem szerzett be annak érdekében, hogy a felperes oltható-e, az eljárása során megsértette az Ákr. 62. §-a szerint tényállás-tisztázási, valamint a 71. § szerinti szakértő kirendelésére vonatkozó kötelezettségét.”
- [6] A perben első fokon eljáró Fővárosi Törvényszék 48.K.704.390/2024/4. számú ítéletével a keresetet elutasította. Az elsőfokú bíróságnak a – kereseti kérelem korlátai között – a „perben az alperes oltás alóli mentesítés tárgyában indult eljárás megszüntetéséről rendelkező végzésének jogszerűségéről kellett döntenie.” A bíróság ítéletében figyelemmel volt azon bírósági gyakorlatra (Kúria Kfv.II.37.199/2020/6. számú ítélet, [31] bekezdés), mely szerint „a mentesítési feltételek fennállásának körében a bizonyítási teher a kérelmezőt terheli, az Eütv. 58. § (3a) bekezdése értelmében ugyanis a kérelemhez csatolni kell a mentesítés indokoltságát alátámasztó, a kezelőorvos által adott szakvéleményt, a hatóságnak pedig a közigazgatási eljárás során az a feladata, hogy a kezelőorvosi szakvélemény megalapozottságát vizsgálja, és azt az alátámasztó orvosi dokumentumokban foglaltakkal összevesse. A Kúria e döntésben külön kiemelte, hogy a hatóságnak nem feladata, hogy szakértő kirendelésével a kérelem hiányát maga pótolja. Kérelemre induló eljárás esetén, ahol a törvény kötelezően előírja a kérelemhez szakvélemény csatolását, ez a kérelmező, vagyis a perbeli esetben is a felperes kötelezettsége, a bizonyíthatatlanság pedig az ő terhére esik.” A fentiekben kifejtettek alapján a bíróság arra a következtetésre jutott, hogy „az alperesnek a kezelőorvosi szakvéleményt alapul véve kellett volna döntést hoznia az indítványozó oltás alóli mentesítés iránti kérelme tárgyában, ennek hiányában a kérelem nem volt elbírálható. Az alperesnek a kérelem hiányosságát szakértő kirendelésével nem kellett pótolni és további tényállás-tisztázási kötelezettség sem terhelte, így jogszabálysértés nélkül döntött az eljárás megszüntetéséről.” Megjegyezte továbbá a bíróság, hogy „az alperes a hiánypótló végzésében adott tájékoztatásában felhívta a törvényes képviselő figyelmét az eljárás szünetelésének lehetőségére, amíg a kezelőorvos szakvéleménye beszerzésre kerül, azonban ezzel a lehetőséggel a felperes az eljárás során nem élt.”
- [7] Az elsőfokú ítélettel szemben az indítványozó felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő. A Kúria Kfv.V.37.295/2025/2. számú végzésével a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 118. § (1) bekezdés a) pont aa), ab), ad) alpontjaira és b) pontjára alapított felülvizsgálati kérelem befogadását a 118. § (2) bekezdésének alkalmazásával megtagadta.
- [8] Ezt követően az indítványozó alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz. Alkotmányjogi panaszában az összes, az ügyben született döntést, valamint az Eütv. és az NM rendelet általa megjelölt rendelkezéseit támadta az Abtv. 27. § (1) bekezdése, illetve 26. § (1) bekezdése alapján. Alkotmányjogi panaszában az Alaptörvény II. cikk, VI. cikk (1)–(2) bekezdése, VII. cikk (1) bekezdése, X. cikk (2) bekezdése, XVI. cikk (1) bekezdése, XX. cikk (1) bekezdése, XXIV. cikk (1) bekezdése, valamint XXVIII. cikk (1) bekezdése, továbbá a Nemzeti hitvallás, az Alaptörvény L) cikke, illetve R) cikke sérelmére hivatkozott a támadott döntésekkel, illetve a kifogásolt jogszabályi rendelkezésekkel összefüggésben.
- [9] Az indítványozó kifogásolta, hogy az „alperesi határozat, a Törvényszéki ítélet és a Kúria végzése lényegében a kk. gyermeket olyan oltás felvételére kötelezi, amelyet senki nem vizsgál, hogy a felvétele kk. gyermek érdekében áll-e.” Az indítványozó az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésének és XXVIII. cikk (1) bekezdésének sérelmét arra hivatkozással állította, hogy az „alperes és az őt felülvizsgáló bíróságok súlyosan megsértették a tisztességes eljárást. Az alperes elmulasztotta a tényállás-felderítési kötelezettségét (Ákr. 62. §), és ami a leg súlyosabb, az Eütv. 58. § (4) bekezdésének egyértelmű rendelkezése ellenére nem vonta be ügyfélként a Panaszos kezelőorvosait. Ezzel a mulasztással semmisségi okot (Ákr. 123. § g)) idézett elő. A Törvényszék azzal, hogy ezt a gyakorlatot jóváhagyta, és egy jogilag tarthatatlan, a Kúria korábbi gyakorlatával is ellentétes értelmezést adott a »kezelőorvos« fogalmára, kiüresítette a jogorvoslati eljárást. A bíróság nem a jogszabályok pártatlan haszná-

latával biztosított jogvédelmet, hanem a hatósági jogsértést szentesítette. Ezzel Panaszos elesett attól a lehetőségtől, hogy a jogait egy független és pártatlan bíróság előtt érdemben érvényesíthesse.”

- [10] Az alkotmányjogi panasz szerint az „oltások egyesével is alkalmasak az emberi élet kioltására”, aminek alátámasztására hivatkozott az Eütv. 58. § (10) bekezdésére, valamint az interneten közzétett adatokra, s ezért a kiskorú oltásra kötelezését jogellenesnek vélte. Ezzel összefüggésben a támadott döntések kapcsán az indítványozó állította az Alaptörvény II. cikke szerinti emberi méltósághoz való joga, VII. cikk (1) bekezdése szerinti lelkiismereti és vallásszabadsága, X. cikk (2) bekezdésének rendelkezése („Tudományos igazság kérdésében az állam nem jogosult dönteni”), XX. cikk (1) bekezdése („Mindenkinek joga van a testi és lelki egészséghez.”) sérelmét a támadott döntések kapcsán. Alkotmányjogi panaszában hivatkozott továbbá az Alaptörvény XVI. cikk (1) bekezdésének sérelmére is, de ezt az indítványozó nem indokolta.
- [11] Az indítványozó a fentieken túl az Abtv. 26. § (1) bekezdése alapján az Eütv. 57–58. § valamint az NM rendelet 5–9. § alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte az Alaptörvény II. cikkének, VI. cikk (1)–(2) bekezdésének, XV. cikk (5) bekezdésének és XVI. cikk (1) bekezdésének, továbbá a Nemzeti hitvallás alapértékeinek, az Alaptörvény R) cikke értelmezési keretének, valamint L) cikkének sérelmére hivatkozással. Az indítványozó szerint „a kötelező oltások rendszere sérti az állampolgároknak, köztük különösen panaszosnak az Alaptörvény II. cikke, illetve az Alaptörvény XVI. cikk (1) bekezdés szerinti élethez fűződő jogát, és senki sem kötelezhető arra, hogy potenciálisan halált okozó orvosi beavatkozásnak vesse alá magát, mivel nem létezik olyan közérdek, amely érdekében az élet elvétele szükséges és arányos lenne.”
- [12] Alkotmányjogi panaszában az indítványozó több nemzetközi egyezmény sérelmére is hivatkozott, így megjelölte az Európa Tanácsnak az emberi lény emberi jogainak és méltóságának a biológia és az orvostudomány alkalmazására tekintettel történő védelméről szóló, Oviedóban, 1997. április 4-én kelt Egyezményét; Az emberi jogokról és a biomedicináról szóló Egyezményt, valamint az Egyezménynek az emberi lény klónozásának tilalmáról szóló, Párizsban, 1998. január 12-én kelt Kiegészítő Jegyzőkönyve kihirdetéséről szóló 2002. évi VI. törvény (a továbbiakban együtt: Oviedo-i Egyezmény) 6. cikk 1. pontjának sérelmét, az emberi jogok és az alapvető szabadságok védelméről szóló, Rómában, 1950. november 4-én kelt Egyezmény és az ahhoz tartozó nyolc kiegészítő jegyzőkönyv kihirdetéséről szóló 1993. évi XXXI. törvény (a továbbiakban együtt: EJEE) sérelmét, valamint a Gyermek jogairól szóló, New Yorkban, 1989. november 20-án kelt Egyezmény (a továbbiakban: New Yorki Egyezmény) 3. cikk 1. pontjának, 6. cikkének, 24. cikk 3. pontjának sérelmét.
- [13] 2. Az Abtv. 56. § (1) bekezdése alapján az Alkotmánybíróság az Ügyrendben meghatározottak szerinti tanácsban dönt az alkotmányjogi panasz befogadásáról, az 56. § (2) bekezdése értelmében pedig a befogadhatóságról dönteni jogosult tanács mérlegelési jogkörében vizsgálja az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának törvényben előírt tartalmi feltételeit, különösen a 27. §, illetve 26. § (1) bekezdése szerinti érintettséget, a jogorvoslat kimerítését, valamint a 29–31. § szerinti feltételeket.
- [14] 2.1. Az Abtv. 26. § (1) bekezdése szerint az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés c) pontja alapján alkotmányjogi panasszal az Alkotmánybírósághoz fordulhat az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet, ha az ügyben folytatott bírósági eljárásban alaptörvény-ellenes jogszabály alkalmazása folytán az Alaptörvényben biztosított jogának sérelme következett be, és jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva. Az Abtv. 27. §-a szerint az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva. A kiskorú indítványozó a sérelmezett jogerős végzéssel zárult ügyben felperes volt, az alapügyben felperes a jogorvoslati lehetőségeit kimerítette, magánszemélyként indítványozói jogosultsággal rendelkezik, érintettsége fennáll.
- [15] 2.2. Az indítványozó alkotmányjogi panaszában a Kúria felülvizsgálati kérelem befogadását megtagadó végzését, valamint a Fővárosi Törvényszék 48.K.704.390/2024/4. számú ítéletét is támadta.
- [16] Az Alkotmánybíróság korábban már állást foglalt a tekintetben, hogy a Kúria felülvizsgálati kérelem befogadását megtagadó végzése a bírósági eljárást befejező egyéb döntésnek minősül, így a Kúria döntése megfelel az Abtv. 27. § (1) bekezdésében foglaltaknak, ezért alkotmányjogi panasszal támadható (lásd például: 3245/2019. (X. 17.) AB végzés, Indokolás [14]; 3188/2020. (V. 27.) AB végzés, Indokolás [11]).
- [17] Az Ügyrend 32. § (5) bekezdése alapján a Kúria felülvizsgálati eljárásban hozott nem érdemi végzése alkotmányjogi panasszal az általános szabályok szerint önállóan is támadható. Ilyen esetben az Alkotmánybíróság a

Kúriának a felülvizsgálati eljárásban hozott nem érdemi döntésén keresztül csak akkor vizsgálja az alapügyben hozott bírói döntést, ha a Kúria az alkotmányjogi panaszban sérelmezett, nem érdemi döntését mérlegelési jogkörben hozta meg. Az indítványozó a Fővárosi Törvényszék 48.K.704.390/2024/4. számú ítéletét külön alkotmányjogi panasszal nem támadta meg, ugyanakkor a Kúria a Kp. 118. § (1) bekezdésére alapított döntése mérlegelési jogkörben hozott döntésnek minősül. Minderre tekintettel a Kúria végzése és azon keresztül a Fővárosi Törvényszék 48.K.704.390/2024/4. számú ítéletének állított alaptörvény-ellenessége is vizsgálható jelen eljárásban [lásd például: 3032/2025. (I. 21.) AB végzés, Indokolás [29]–[31]].

- [18] Az indítványozó az Abtv. 27. §-a alapján előterjesztett alkotmányjogi panaszban az alperes határozata alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését is indítványozta. Az Abtv. 27. §-a szerint az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz. Az Abtv. 27. §-a közigazgatási szerv határozatával szemben alkotmányjogi panasz benyújtását nem teszi lehetővé.
- [19] 2.3. A Kúria mint felülvizsgálati bíróság végzésével szemben nincs helye jogorvoslatnak. A bírósági eljárást befejező, rendes jogorvoslattal nem támadható kúriai végzéssel szemben az indítványozó az Abtv. 30. § (1) bekezdésében meghatározott hatvan napos határidőben terjesztette elő alkotmányjogi panaszát.
- [20] 2.4. Alkotmányjogi panaszában az indítványozó zömében az Alaptörvényben biztosított jogok sérelmére hivatkozott, de állította a Nemzeti hitvallás, az Alaptörvény L) cikke, illetve R) cikk (1)–(3) bekezdése sérelmét is. A Nemzeti hitvallás, az Alaptörvény L) cikke, illetve R) cikk (1)–(3) bekezdése nem Alaptörvényben biztosított jogot rögzít. E rendelkezések érdemi vizsgálatára az alkotmányjogi panasz alapján indult jelen eljárásban e tekintetben nincs lehetőség.
- [21] 2.5. Az indítványozó alkotmányjogi panaszában hivatkozott az Oviedói Egyezmény, az EJEE, valamint a New Yorki Egyezmény rendelkezései megsértésére is, jóllehet, az indítvány nem tartalmaz jogszabály nemzetközi egyezménybe ütközése vizsgálatára vonatkozó indítványt, és ilyen indítványt a természetes személy indítványozó nem is terjeszthetne elő [lásd Abtv. 32. § (2) bekezdése].
- [22] 2.6. Az indítvány egyebekben a határozottság Abtv. 52. § (1b) bekezdésében felsorolt követelményeit nem teljesíti.
- [23] A határozott kérelem követelménye az Alkotmánybíróság gyakorlatában magában foglalja, hogy az indítványozónak egyértelműen elő kell adnia az eljárás megindításának indokait, alkotmányjogi panasz esetén az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét, továbbá indokolást arra nézve, hogy a sérelmezett jogszabályi rendelkezés, bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezésével [vesd össze: Abtv. 52. § (1b) bekezdés b) és e) pont]. „Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint pedig az indokolás hiánya [lásd pl.: 3058/2016. (III. 22.) AB végzés, Indokolás [11]; 3245/2016. (XI. 28.) AB végzés, Indokolás [10], [13]] az ügy érdemi elbírálásának akadályá” [lásd például: 3353/2019. (XII. 6.) AB végzés, Indokolás [21]]. Visszautasításra ad okot az is, ha az indítványozó érvelése nem tartalmaz alkotmányjogilag értékelhető indokolást. Az alkotmányossági összefüggéseket tehát be kell mutatnia az indítványozónak [lásd például: 3077/2020. (III. 18.) AB végzés, Indokolás [17]; 3022/2025. (I. 21.) AB végzés, Indokolás [18]–[19]].
- [24] Az indítványozó mind az Abtv. 26. § (1) bekezdése, mind 27. § (1) bekezdése szerinti panaszában valójában a hazai oltási rendszer, valamint az indítványozónak az életkorhoz kötött kötelező védőoltás alóli mentesítés iránti kérelme alapján indult hatósági eljárást megszüntető döntés kritikáját fogalmazta meg, javarészt az interneten elérhető statisztikai adatok alapján, valamint az Alkotmánybíróság releváns gyakorlatának kritikai bemutatásán keresztül.
- [25] A Fővárosi Törvényszék 48.K.704.390/2024/4. számú ítélete nem az oltási kötelezettség megállapításának törvényessége tárgyában döntött, hanem kizárólag „az alperes oltás alóli mentesítés tárgyában indult eljárás megszüntetéséről rendelkező végzésének jogszerűségéről kellett döntenie” (lásd: az ítélet indokolásának [19] bekezdését). A Kúria Kfv.V.37.295/2025/2. számú végzésével pedig az alapvetően eljárási kérdést érintően született jogerős ítélettel szemben előterjesztett felülvizsgálati kérelem befogadásának megtagadásáról döntött. Az indítvány nem tartalmaz arra vonatkozó indokolást, hogy a törvényszéknek az alapvetően eljárási kérdés tárgyában hozott ítélete, illetve a kúriai végzés miért és mennyiben érinti az indítványban megjelölt alaptörvényi rendelkezéseket, egészen pontosan mivel okozzák azok sérelmét.
- [26] Az Abtv. 26. § (1) bekezdésére hivatkozással az indítványozó kérte az Eütv. 57–58. §-a, valamint az NM rendelet 5–9. §-a Alaptörvénnyel való összhangjának vizsgálatát. Az alkotmányjogi panasz mindazonáltal nem tartal-

maz részletes indokolást arról, hogy az Eütv. és az NM rendelet egyes rendelkezései miért okozzák az indítványban megjelölt alaptörvényi rendelkezések sérelmét. Az indítványozó nem jelölte meg továbbá azt sem, hogy a támadott rendelkezések közül melyik az a rendelkezés, amelyet a bíróság a konkrét esetben ténylegesen alkalmazott. Az Alkotmánybíróság rögzíti, hogy az Abtv. 26. § (1) bekezdése szerint az alaptörvény-ellenes jogszabály alkalmazása folytán bekövetkező Alaptörvényben biztosított jog sérelmére lehet hivatkozni. Megállapítható, hogy az Eütv. indítványban megjelölt 57–58. §-ainak, illetve az NM rendelet 5–9. §-ainak az indítványozó által támadott összes rendelkezését az alapügyben eljáró bíróságok nem is alkalmazták döntésükben. A törvényszék az indítványozó által támadott rendelkezések közül az Eütv. 58. § (3a) bekezdése rendelkezését alkalmazta, ami a védőoltás alóli mentesítés tárgyában kérelemre indított eljárás kapcsán előírja azt, hogy a kérelemhez csatolni kell a mentesítés indokoltságát alátámasztó, a kezelőorvos által adott szakvéleményt. Az indítványozó mindazonáltal még ezen rendelkezéssel kapcsolatban sem fejtette ki, hogy e szabály miért okozza az indítványban felsorolt alaptörvényi rendelkezések sérelmét. Megállapítható ezért, hogy az Abtv. 26. § (1) bekezdésére hivatkozással előterjesztett indítvány nem felel meg az Abtv. 26. § (1) bekezdése szerinti feltételeknek [lásd hasonlóan: 3331/2023. (VI. 21.) AB végzés, Indokolás [38]].

[27] Összefoglalva: jelen esetben az indítványozó nem fejtette ki, hogy a megjelölt Alaptörvényben biztosított jogokat a támadott bírói döntések, illetve jogszabályi rendelkezések miért sértik. Ezért az indítvány kapcsán azt kellett megállapítani, hogy az indítványozó nem hivatkozott olyan pontosan körülírt, releváns alkotmányjogi érvekkel alátámasztott alaptörvény-ellenességre, amelyet az Alkotmánybíróság érdemi vizsgálat tárgyává tehetett volna. A felhívott alaptörvényi rendelkezésekre való hivatkozással az indítványozó alkotmányjogilag értékelhető indokolás hiányában nem támasztotta alá a Kúria Kfv.V.37.295/2025/2. számú végzésének, a Fővárosi Törvényszék 48.K.704.390/2024/4. számú ítéletének, valamint az Eütv. és az NM rendelet támadott rendelkezéseinek Alaptörvénybe ütközését. Az indítvány ezért nem felel meg az Abtv. 52. § (1b) bekezdés e) pontjának.

[28] 3. A fentiekben az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítvány nem felelt meg az Abtv. 26. § (1) bekezdésében és 27. § (1) bekezdésében foglaltaknak, valamint az indítvány hiányosságai folytán az Abtv. 52. § (1b) bekezdés b) és e) pontjában írt feltételeknek, ezért azt az Abtv. 56. § (1)–(3) bekezdése alapján eljárva az Ügyrend 30. § (2) bekezdés h) pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2026. február 17.

Dr. Handó Tünde s. k.,
tanácsvezető, előadó alkotmánybíró

Dr. Czine Ágnes s. k.,
alkotmánybíró

Haszonicsné dr. Ádám Mária s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Márki Zoltán s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Handó Tünde s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Schanda Balázs
alkotmánybíró helyett

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/2429/2025.

• • •

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 1114/2026. (III. 6.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Kvk.I.39.064/2025/3. számú végzésével szemben előterjesztett alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. A dr. Tarczay Áron ügyvéd által képviselt indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz, melyben a Kúria Kvk.I.39.064/2025/3. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte az Alkotmánybíróságtól.
- [2] Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügynek a Kúria által megállapított tényállása szerint az indítványozó a helyi önkormányzati képviselők és polgármesterek, valamint a nemzetiségi önkormányzati képviselők közös eljárásban tartott 2024. évi általános választásán, 2024. június 9. napján független egyéni listás jelöltként mandátumot szerzett [...] településen önkormányzati képviselőként, valamint a [...] Nemzetiségi Önkormányzatnak is a képviselője lett. Az indítványozót 2024. október 9. napján [...] Község Önkormányzatának képviselő-testülete alpolgármesterré választotta.
- [3] Az indítványozó 2024. november 25. napján kelt lemondó nyilatkozatában 2024. december 27-ei hatállyal tisztségéről lemondott.
- [4] 2024. november 27. napján a képviselő-testület a 321/2024. (XI. 27.) számú határozattal az indítványozó alpolgármesteri tisztségét visszavonta.
- [5] [...] Község Önkormányzata Képviselő-testületének 2024. november 27. napján tartott nyílt üléséről készült jegyzőkönyv napirenden kívül rögzítette (jegyzőkönyv 5. oldal) [...] alpolgármester kérdésére arra vonatkozóan, hogy az indítványozó mely tisztségéről mondott le. Az indítványozó jegyzőkönyvben rögzített válasza szerint „december 27-én mond le, a megfelelő időben és helyen kiderül, hogy miről”. Az indítványozó 2024. december 27. napjáig a lemondó nyilatkozatát nem konkretizálta.
- [6] A jegyző 2025. január 6. napján kelt írásbeli felhívására az indítványozó a 2025. január 28. napján kelt és benyújtott válaszában arról adott tájékoztatást, hogy 2024. december 27-i hatállyal nem mondott le a helyi önkormányzati képviselői megbízatásáról.
- [7] A [...] Vármegyei Kormányhivatal (a továbbiakban: Kormányhivatal) – [...] Község Önkormányzata és a [...] Nemzetiségi Önkormányzat jogszerű működésével kapcsolatos javaslattételt tartalmazó, [...] Község polgármestere, valamint [...] Község Önkormányzata Képviselő-testülete részére is megküldött – átiratában (a továbbiakban: átirat) rögzítette, hogy az indítványozó 2024. december 27-ei hatállyal bekövetkező – nem visszavonható, valamennyi tisztségére konkretizálódó, így általános érvényű – lemondására tekintettel ezen időpontot követően nem rendelkezik a képviselőket megillető jogokkal, s nem terhelik a képviselői kötelezettségek sem. A Kormányhivatal az átiratban javaslattal élt az önkormányzat működésének, döntéshozatali eljárásának helyreállítására vonatkozóan.
- [8] A [...] Helyi Választási Bizottság (a továbbiakban: HVB) az 1/2025. (VI. 6.) számú határozatával az indítványozó lemondása miatt megüresedett helyi önkormányzati képviselői egyéni listás mandátumot kiadni rendelte az egyéni listás képviselő-választás eredménymegállapító szavazóköri jegyzőkönyv alapján a soron következő legtöbb szavazatot elért képviselő-jelöltnek, a helyi önkormányzati képviselők és polgármesterek választásáról szóló 2010. évi L. törvény (a továbbiakban: Övj.) 21. § (1) bekezdése alapján. Miután az indítványozót soron következő legtöbb szavazatot szerzett képviselőjelölt arról nyilatkozott, hogy a mandátumot nem kívánja elfogadni, a HVB a 2/2025. (VI. 6.) számú határozatával visszavette tőle az indítványozó lemondása folytán megüresedett, kiosztott egyéni listás helyi önkormányzati képviselői mandátumot és azt a 3/2025. (VI. 6.) számú határozattal az egyéni listás képviselő-választás eredménymegállapító szavazóköri jegyzőkönyv alapján a soron következő legtöbb szavazatot elért képviselőjelöltnek rendelte kiadni.
- [9] Az indítványozó 2025. június 9. napján fellebbezést terjesztett elő a [...] Vármegyei Területi Választási Bizottsághoz (a továbbiakban: TVB), az általa ismeretlen határozatszámú „2024. június 6-án kelt” HVB határozat el-

len, amellyel a HVB a mandátumát visszavontnak tekintette és új mandátum kiosztásáról döntött. Álláspontja szerint a döntés sérti Magyarország helyi önkormányzatairól szóló 2011. évi CLXXXIX. törvény (a továbbiakban: Mötv.) 30. § (1)–(3) bekezdését, mivel a HVB vélhetőleg abból indult ki, hogy a jegyző felhívására nem érkezett válasz, illetve a „lemondó nyilatkozatot” automatikusan az összes tisztségre kiterjedőként értelmezte. Kifejtette, hogy ezt több okból is jogsértőnek tartja. Álláspontja szerint a HVB-nek vizsgálnia kellett volna, hogy a lemondás mely tisztségre vonatkozott és a lemondás körülményei megfeleltek-e a törvényi feltételeknek. Úgy vélte, hogy ha a lemondó nyilatkozatból nem derül ki egyértelműen, hogy az melyik tisztségre vonatkozik, azt a HVB egyik tisztségre sem értelmezheti, mivel a HVB-nek és más hatóságnak sincs arra jogosultsága és hatásköre, hogy eldöntse, hogy az indítványozó miről kíván lemondani.

- [10] Az indítványozó fellebbezése nyomán eljáró TVB 2025. június 12. napján meghozott 1/2025. (VI. 12.) számú határozatában a fellebbezést érdemi vizsgálat nélkül elutasította. Határozatának indokolásában rögzítette, hogy az indítványozó a fellebbezésében érintettségére nem hivatkozott, azzal kapcsolatban semmilyen érvelést nem fejtett ki. Rámutatott, hogy az indítványozó a fellebbezést mint korábbi alpolgármester és önkormányzati képviselő nyújtotta be, azonban az érintettségről nem nyilatkozott, így nem igazolta, hogy a fellebbezést a választási eljárásról szóló 2013. évi XXXVI. törvény (a továbbiakban: Ve.) 221. § (1) bekezdésében meghatározott, az ügyben érintett jogosultként nyújtotta be. Az indokolásban foglaltak szerint az indítványozó nem vette figyelembe, hogy az általa sérelmezett mandátum-megszűnés nem a HVB döntésének következménye, és azzal kapcsolatban nem adott elő érvelést, hogy a mandátumkiosztó határozat(ok) mennyiben hatnak ki közvetlenül saját jogaira és kötelezettségeire. A TVB a fellebbezés érdemi vizsgálat nélküli elutasításáról a Ve. 231. § (1) bekezdés a) és d) pontjai alapján döntött.
- [11] Az indítványozó – jogi képviselő útján – a Ve. 223. § (3) bekezdésének a) pontja és 223. § (1) bekezdése alapján bírósági felülvizsgálat iránti kérelmet nyújtott be, amelyben kérte a TVB 1/2025. (VI. 12.) számú határozatának a megváltoztatását akként, hogy a Kúria a fellebbezésnek adjon helyt, és a HVB 2025. június 6. napján kelt 1/2025. (VI. 6.), 2/2025. (VI. 6.) és 3/2025. (VI. 6.) számú határozatát változtassa meg és mondja ki, hogy a kérelmező képviselői mandátuma továbbra is fennáll, mivel nem történt törvényes lemondás, intézkedjen a kérelmező mandátuma visszaállításáról, mellőzze annak más személy részére való kiosztására irányuló rendelkezést.
- [12] A Kúria a választási ügyben hozott határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított eljárásában hozott Kvk.I.39.064/2025/3. számú végzésével a TVB 1/2025. (VI. 12.) számú határozatát a Ve. 231. § (5) bekezdés b) pontja alapján úgy változtatta meg, hogy a HVB 1/2025. (VI. 6.), 2/2025. (VI. 6.) és 3/2025. (VI. 6.) számú határozatát helybenhagyta. A Kúria a döntése elvi tartalmaként rögzítette, hogy amennyiben a fellebbezés tartalmaz olyan tény, adatot, amely folytán az érintettség nyilvánvaló, úgy a fellebbezés érdemi vizsgálata nem mellőzhető az érintettségre vonatkozó érvelés hiánya miatt. Ennek alapján a Kúria az indítványozó által megjelölt jogszabálysértéseket érdemben vizsgálta. Megállapította, hogy a HVB a határozataiban a megüresedett mandátum kiadásáról, visszavételéről, majd újbóli kiadásáról rendelkezett. A HVB az indítványozó helyi önkormányzati képviselői megbízatásának megszűnéséről nem döntött, erre nincs is hatásköre. A HVB a lemondást, mely nem volt lekorlátozva, így valamennyi tisztségre kiterjedt, s a Mötv. 30. § (3) bekezdése szerint nem volt visszavonható, mint a döntéshozatalához szükséges releváns tényt vette figyelembe. A lemondó nyilatkozat visszavonhatatlansága az esetleges eljárási hibák korrekcióját nem teszi lehetővé, emiatt a lemondás tényét a HVB kellő alappal tette a tényállás részévé, a lemondás körülményeivel kapcsolatos vizsgálati kötelezettség nem terhelte, így e körben a HVB mulasztása nem áll fenn. Mindezt figyelembe véve a Kúria megítélése szerint a HVB határozatai a Mötv. indítványozó által hivatkozott rendelkezéseit nem sértik.
- [13] Az Abtv. 27. §-a alapján előterjesztett alkotmányjogi panasz szerint a Kúria végzése sérti az Alaptörvény XXIII. cikk (1) bekezdését és (8) bekezdését, valamint az indítványozó Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésében és XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt jogait.
- [14] Az indítvány tartalma szerint azt sérelmezi, hogy a Kúria nem volt figyelemmel arra, hogyha a Mötv. 30. §-a a lemondó nyilatkozatra meghatározott alakot és eljárási szabályokat rendel, s a jognyilatkozat csak ebben az alakban és eljárási rendben érvényes, akkor a lemondó nyilatkozat nem lehetett volna kiterjesztően értelmezhető. A Mötv. 30. § (1)–(2) bekezdése alapján a helyi önkormányzati képviselő a lemondást a képviselő-testület ülésén jelentheti be, írásbeli nyilatkozat esetén pedig a polgármesternek, a főpolgármesternek, vagy a várme gyei közgyűlés elnökének kell átadni vagy eljuttatni, és azt a képviselő-testület következő ülésén ismertetni kell. Az indítványozó szerint ugyanakkor a 2024. november 25. napján kelt lemondó nyilatkozatot hivatalosan sem a polgármesternek, sem a képviselő-testületnek nem adta át, sem szóban, sem írásban nem mondott le. Nyilatkozatában a helyi önkormányzati képviselői minőséget nem jelölte meg. A jegyző felé pedig írásban nyilatko-

- zott, hogy nem mondott le a helyi önkormányzati képviselői megbízatásáról. Szerinte ezért a HVB, illetve a Kúria tévesen jutott arra a következtetésre, hogy a helyi önkormányzati képviselői megbízatásáról lemondott.
- [15] Az indítvány szerint: „a HVB a mandátum megszűnését állapította meg, és ezt a Kúria – a nyilvánvaló törvényt sértés ellenére – nem változtatta meg [...]. Ezzel ténylegesen megfosztotta a kérelmezőt az Alaptörvényben biztosított választhatósághoz való jogának gyakorlásától, annak ellenére, hogy sem önkéntes, sem jogszerű módon nem mondott le képviselői tisztségéről. A Kúria döntése így az Alaptörvény XXIII. cikk (1) bekezdésének sérelmét eredményezi, mert a kérelmező nem saját elhatározásából és nem törvényben meghatározott okból veszítette el választhatóságból eredő képviselői mandátumát.”
- [16] Az indítvány érvelése szerint az Alaptörvény XXIII. cikk (8) bekezdésének sérelmét az okozza, hogy bár az előadott „körülmények alapján a kérelmező továbbra is jogosult lett volna közhivatal viselésére, annak jogszerű gyakorlásától azonban a Kúria döntése megfosztotta. Ez sérti a közhivatal viseléséhez való jogát kérelmezőnek, mert nem a törvényi előfeltételek beállta, hanem egy hibás jogértelmezés vezetett a tisztség megszűnéséhez. A közhivatal viseléséhez való jog alkotmányos védelme nemcsak az indulás és a megválasztás jogát, hanem a megbízatás jogellenes megszüntetés elleni védelmét is magában foglalja. Ha a lemondás hiányában, az eljárási szabályok semmibe vételével is megszüntethető a képviselői megbízatás, akkor a közhivatal viseléséhez való jog üres joghely marad.”
- [17] Az indítvány az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése, illetve XXVIII. cikk (1) bekezdése kapcsán így érvel: a Kúria végzésének „[26] bekezdés szerint a HVB nem döntött a mandátum megszűnéséről, csupán a lemondást »releváns tényként« vette figyelembe. Ez azonban önellentmondás, mert az új mandátum kiadása, visszavonása és újra kiadása csak akkor jogszerű, ha a megbízatás valóban megszűnt. Márpedig a lemondás érvényessége és joghatása e szempontból nem pusztán ténymegállapítás kérdése, hanem jogilag minősítendő eset. Ha a lemondás nem felelt meg az Mötv. 30. § (1)–(2) szerinti követelményeknek, az nem keletkeztethetett érvényes joghatást, így a HVB-nek nem lett volna lehetősége a mandátum további sorsáról határozni. Ha mégis megtette, az jogszabálysértő volt, tehát a határozatai mégiscsak sértették az Mötv. 29. § (1) bekezdés f) pontját, 30. §-át, valamint az Övj. 21. § (1) bekezdését.” Az indítvány továbbá arra hivatkozik, hogy a Kúria „a lemondó nyilatkozat tartalmának nem megfelelő értelmezésével az Alaptörvény 28. cikk sérelmén keresztül megsértette az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében biztosított tisztességes bírósági eljáráshoz való jogot. Ezenkívül az indokolási kötelezettségnek az ügy érdemére is kiható hiányos teljesítésével szintén megsértette a tisztességes bírósági eljáráshoz való jogot és az Alaptörvény 28. cikke szerinti alkotmánykonform jogértelmezés követelményét. Az indítványozó szerint a Kúria jogértelmezése túlterjeszkedett az egyértelműség fogalmán, valamint a jogszabályban meghatározottakon, amikor hangsúlyozta, hogy lemondás nincs meghatározott formához, alakíthatósághoz kötve, és a lemondását általános érvényűnek, minden tisztségre vonatkozóan tekintette (lásd: végzés [27]).”
- [18] 2. Az Abtv. 56. § (1) bekezdése alapján az Alkotmánybíróság az Ügyrendben meghatározottak szerinti tanácsban dönt az alkotmányjogi panasz befogadásáról, az 56. § (2) bekezdése értelmében pedig a befogadhatóságról dönteni jogosult tanács mérlegelési jogkörében vizsgálja az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának törvényben előírt tartalmi feltételeit, különösen a 26–27. § szerinti érintettséget, a jogorvoslat kimerítését, valamint a 29–31. § szerinti feltételeket.
- [19] 2.1. Az Abtv. 27. § (1) bekezdése szerint az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva. Az indítványozó a sérelmezett kúriai végzéssel zárult ügyben a bírósági felülvizsgálati kérelmet benyújtó kérelmező volt [Abtv. 27. § (2) bekezdés a) pont], s az eljárásban a jogorvoslati lehetőségeit kimerítette. A kérelmező alkotmányjogi panasz benyújtására indítványozói jogosultsággal rendelkezik, érintettsége fennáll.
- [20] 2.2. Az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerint az alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül lehet írásban benyújtani. Az indítványozó az Abtv. 30. § (1) bekezdésében meghatározott hatvan napos határidőben előterjesztett panaszában (a Kúria végzését az indítványozó jogi képviselője 2025. június 26-án töltötte le, az alkotmányjogi panaszt 2025. augusztus 6-án elektronikus úton terjesztette elő a Kúria útján az Alkotmánybírósághoz) a bírósági eljárást befejező, rendes jogorvoslattal nem támadható kúriai végzést támadta.

- [21] 2.3. Az Abtv. 52. § (1) bekezdése rögzíti, hogy az indítványnak határozott kérelmet kell tartalmaznia, melynek részleteit az (1a) és (1b) bekezdések szabályozzák.
- [22] Az Abtv. 27. §-ára alapított indítványi elem részben eleget tesz a határozott kérelem követelményének: az indítványozó megjelölte az Alkotmánybíróság által vizsgálandó bírói döntést [Abtv. 52. § (1b) bekezdés c) pont] és az Alaptörvény sérelmet szenvedett rendelkezéseit [Abtv. 52. § (1b) bekezdés d) pont]. További feltétel azonban, hogy az indítvány részletes indokolást tartalmazzon, kifejtve az Alaptörvényben foglalt jog sérelmének mibenlétét [Abtv. 52. § (1b) bekezdés b) pont]. Ez utóbbi feltételnek az Abtv. 27. § (1) bekezdésére alapított alkotmányjogi panasz nem minden tekintetben felel meg. Az indítványozó egyrészt csupán általánosságban, a tartalmi alkotmányjogi kapcsolat feltárása nélkül hivatkozik a támadott bírói döntés kapcsán alapjogai, ekként az Alaptörvény XXIII. cikk (1) bekezdése által biztosított passzív választójoga, illetve az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése által biztosított tisztességes hatósági ügyintézéshez való joga sérelmére. Másrészt olyan ténykérdésben, illetve törvényértelmezési kérdésekben (az indítványozó lemondásának megtörténte, illetve joghatása) hivatkozik az Alaptörvény XXIII. cikk (8) bekezdése sérelmére, amelyekről a Kúria döntött, s a támadott döntés tartalmaz indokolást.
- [23] Az Alkotmánybíróság visszatérően rögzíti, hogy „az Alkotmánybíróság nem ténybíró, a bizonyítási eljárás lefolytatása, a bizonyítékok értékelése és ezen keresztül a tényállás megállapítása a bíróságok, végső soron a Kúria feladata” {21/2016. (XI. 30.) AB határozat, Indokolás [24]; 3134/2025. (IV. 25.) AB végzés, Indokolás [18]}. Mind a Kúria döntéséből, mind az indítványból kiolvasható, hogy az indítványozó több alkalommal vitatta a lemondás megtörténte, joghatását. Ezt illetően a Kúria döntése részletesen indokolt választ adott. Az indítvány nem tartalmaz kellően megalapozott érvelést arra vonatkozóan, hogy a törvényi szabályok kifogásolt alkalmazása, az állított jogsértések milyen összefüggésben állnak alkotmányos alapjaival, így az indítvány e vonatkozásban nem felel meg a határozott kérelem követelményének.
- [24] 2.4. Az Abtv. 29. §-a a befogadhatóság tartalmi feltételeként határozza meg, hogy az – egyéb törvényi feltételeknek megfelelő – alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet tartalmazzon vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel. E két feltétel alternatív jellegű, így az egyik fennállása önmagában is megalapozza az Alkotmánybíróság érdemi eljárását {ld. pl. 21/2016. (XI. 30.) AB határozat, Indokolás [20]; 34/2013. (XI. 22.) AB határozat, Indokolás [18]}. A feltételek meglétének a vizsgálata az Alkotmánybíróság mérlegelési jogkörébe tartozik.
- [25] Az alkotmányjogi panasz a Kúria döntését – egyebek mellett – az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésébe ütközőnek állította. Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésével összefüggésben a bírói döntést érintő alapvető alkotmányjogi kérdésként arra hivatkozott, hogy a Kúria „az indokolási kötelezettségnek az ügy érdemére is kiható hiányos teljesítésével szintén megsértette a tisztességes bírósági eljáráshoz való jogot.” Az indítvány a lényegét érintően az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése körében azt sérelmezi, hogy a Kúria döntése nem megfelelő jogértelmezés útján, indokolás nélkül tett érdemi megállapításokat a lemondás megtörténte, joghatásával kapcsolatban.
- [26] Az Alkotmánybíróság hangsúlyozza, hogy a hatalommegosztás rendszerében a többi állami szervnek a bíróságok jogértelmezését el kell ismernie {lásd: 3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [14]; 3014/2022. (I. 13.) AB végzés, Indokolás [27]}. A testület gyakorlata következetes abban, hogy „[a]z Alkotmánybíróságnak az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja, valamint az Abtv. 27. §-a alapján a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kiküszöbölésére van jogköre, a bírói döntés irányának, a bizonyítékok bírói mérlegelésének, és a bírósági eljárás teljes egészének ismételt felülbírálatára azonban már nem rendelkezik hatáskörrel” {3231/2012. (IX. 28.) AB végzés, Indokolás [4]}. „Az Alkotmánybíróság az Abtv. 27. §-ában szabályozott hatáskörében eljárva a bírói döntés és az Alaptörvény összhangját biztosítja. Ebből következően a bírói döntés alaptörvény-ellenességének vizsgálata során az Alkotmánybíróság attól is tartózkodik, hogy a bíróságok felülbírálati jogköréhez tartozó, szakjogi vagy kizárólag törvényértelmezési kérdésekben állást foglaljon [...]” {3137/2013. (VII. 2.) AB végzés, Indokolás [9]}.
- [27] Az Alkotmánybíróság állandó gyakorlata szerint az indokolás megléte, és nem tartalma hozható összefüggésbe az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésével {3027/2018. (II. 6.) AB határozat, Indokolás [55]; 3017/2025. (I. 21.) AB végzés, Indokolás [28]}. Annak megítélése, hogy a meghozott ítélet mennyire felel meg a jogszabályoknak, nem része az Alkotmánybíróság vizsgálatának {3027/2018. (II. 6.) AB határozat, Indokolás [55]; 3017/2025. (I. 21.) AB végzés, Indokolás [28]}. Továbbá önmagában az, hogy az indítványozó az egyébként megindokolt bírói döntés érvelését tévesnek tartja, nem alkotmányossági kérdés, és nem ad alapot a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyének megállapíthatóságára {3299/2020. (VII. 17.) AB végzés, Indokolás [19]; 3017/2025. (I. 21.) AB végzés, Indokolás [28]}. Az Alkotmánybíróság feladata az Alaptörvényben

biztosított jogok védelme, nincs hatásköre a rendes bíróságok jogalkalmazását felülbírálni, hiszen a bírósági joggyakorlat egységének biztosítása a bíróságok, elsősorban a Kúria feladata {3119/2016. (VI. 21.) AB végzés, Indokolás [30]; 3017/2025. (I. 21.) AB végzés, Indokolás [28]}.

- [28] Az Alkotmánybíróság az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének sérelmét állító indítványi kérelemmel szemben megállapította, hogy a Kúria az indítványozó fellebbezésében foglaltakat, a HVB határozatai jogszerűségét érdemben vizsgálta. A Kúria vizsgálata alapján úgy ítélte meg, hogy „a lemondás tényét a HVB kellő alappal tette a tényállás részévé”. A Kúria rögzítette, hogy „a lemondó nyilatkozat nem volt lekorlátozva, így az általános jellegű, valamennyi tisztségre kiterjedt, továbbá az Mötv. 30. § (3) bekezdésének rendelkezése értelmében nem vonható vissza”. A Kúria megállapítása szerint a „lemondó nyilatkozat visszavonhatatlansága az esetleges eljárási hibák korrekcióját nem teszi lehetővé”. Mindezt tehát a Kúria mint az alapügyben eljáró bíróság döntésében az indítványozó kérelmének keretei között vizsgálta, és kellőképpen értékelte. Tartalma szerint ezért az Abtv. 27. §-a alapján előterjesztett alkotmányjogi panasz valójában a Kúria döntésének felülbírálatára irányult. Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint: „[ö]nmagában az a körülmény, hogy az indítványozó nem ért egyet a bíróságok döntésével és annak indoklásával, nem elégséges érv a támadott döntés alaptörvény-ellenességének alátámasztására” {3364/2017. (XII. 22.) AB végzés, Indokolás [21]}. Erre figyelemmel az Alkotmánybíróság az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése sérelme tekintetében az indítványi kérelem tartalmát illetően arra a megállapításra jutott, hogy az indítványozó valójában nem alkotmányossági problémát tárt fel, hanem az eljáró bíróság jogértelmezését, a bírói jogalkalmazói tevékenység körébe tartozó törvényességi kérdést vitatott. Az alkotmányjogi panaszban foglalt érvek alapján ezért nem állapítható meg, hogy a támadott bírói döntéssel kapcsolatban az Abtv. 29. §-ában szereplő feltételek fennállnak.

- [29] 3. Mivel a fent kifejtettek szerint az alkotmányjogi panasz hiányosságai folytán egyrészt nem felelt meg az Abtv. 52. § (1b) bekezdés *b)* és *e)* pontjában írt feltételeknek, másrészt pedig nem felelt meg a befogadhatóság Abtv. 29. §-ában előírt feltételének, az Alkotmánybíróság azt az Abtv. 56. § (1)–(3) bekezdése alapján eljárva az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *a)* és *h)* pontjai alapján visszautasította.

Budapest, 2026. február 17.

Dr. Handó Tünde s. k.,
tanácsvezető, előadó alkotmánybíró

Dr. Czine Ágnes s. k.,
alkotmánybíró

Haszonicsné dr. Ádám Mária s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Márki Zoltán s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Handó Tünde s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Schanda Balázs
alkotmánybíró helyett

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/2104/2025.

• • •

Az Alkotmánybíróság Határozata az Alkotmánybíróság hivatalos lapja, mely elektronikus formában, időszakosan jelenik meg.

A kiadvány az Alkotmánybíróság döntéseinek gondozott, anonimizált változatú szövegét tartalmazza.

Az Alkotmánybíróság Határozatainak egyes számai bárki számára, személyazonosítás nélkül, korlátozástól mentesen, díjmentesen hozzáférhetőek az Alkotmánybíróság honlapján: www.alkotmanybirosag.hu

A szerkesztésért felel: dr. Szabó Attila, az Alkotmánybíróság főtítkára
layout: www.escom.hu

Kiadja az Alkotmánybíróság Hivatala, 1015 Budapest, Donáti u. 35-45.

Felelős kiadó: dr. Szabó Attila, az Alkotmánybíróság főtítkára

Internet: www.alkotmanybirosag.hu • E-mail: tajekoztatas@mkab.hu

HU ISSN 2062-9273